

INTERVJU

Janez Kramar, novi direktor Zdravstvenega doma Velenje, o perečih izzivih v zdravstvu

Str. 22-33

NAŠA TEMA

Po poplavah – kje smo in kje bi morali biti? Str. 12-13

ZA OBSTOJEČE IN NOVE NAROČNIKE

novi tednik 78 let

15%

NA LETNO NAROČNINO

www.novitednik.si

novi tednik 79 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 3 / Leto 79 / 18. januar 2024 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Nov nasip ob kamnolomu razlog za zaskrbljenost krajanov

Preteklo nedeljo se je v bližini novega nasipa na robu pireškega kamnoloma zbralo več prebivalcev okoliških naselij. Poudarili so, da podpirajo delovanje kamnoloma in asfaltne baze. Zbor je bil namenjen predvsem izrazu skrbi, da bi nadaljnji posegi v naravo in delovanje asfaltne baze poslabšali kakovost življenja na območjih krajevnih skupnosti Galicija in Ponikva pri Žalcu, in sicer v naseljih Velika Pirešica, Pernovo, Gorce, Studenci in drugih naseljih okoli kamnoloma in asfaltne baze. Srečanje krajanov se je končalo z ustanovitvijo Civilne iniciative krajanov Velika Pirešica – za dostojno sobivanje s kamnolomom, asfaltno bazo in infrastrukturo oziroma krajše CIK Velika Pirešica. Str. 3

Foto: Nik Jarh

SEŽIG ODPADKOV

Nenevarno ali sprto z zdravo pametjo? Str. 6

ŠENTJUR

B-52 pomahal v slovo

Str. 7

PRILOGA

TV SPORED

Matic Herceg

Ostal bom tak, kot sem. Preprost fant, ki je odraščal v Zbiljah.

vic enjenje rada živi na polno

ZADETKI

»Če bi imel večjo moč odločanja v zdravstvu na nacionalni ravni, bi na primarni ravni predpisal moratorij na podeljevanje koncesij za pet let. To se mi zdi nujno, če želimo kadrovsko ustrezno zapolniti javni zdravstveni sistem.«

Janez Kramar, direktor Zdravstvenega doma Velenje

»V hišo sem vložil vse svoje prihranke. Prihodnjih let ne želim zapraviti med začasnim bivanjem v najemniškem stanovanju.«

Marjan Čretnik, prebivalec Letuša

»Najini deklici potrebujeta ogromno nege in pozornosti. Ko skrbiva zanju, nama včasih zmanjka časa, da bi se v miru stuširala ali spila kozarec vode.«

Ela Šemrov, mama hudo bolnih dvojčic

»Švicarka fundacija Michelangelo me je našla na družbenih omrežjih in mi ponudila sodelovanje. Na svoji spletni strani promovira rokodelstvo z vsega sveta. Že to, da so me opazili, je spodbuda in pokazatelj, da delam dobro.«

Jan Barič, oblikovalec izvirnih izdelkov iz lesa

»Imel sem resne zdravstvene preizkušnje, možgansko kap, na srečo s srečnim koncem. V teh trenutkih vidiš, da svet z lahkoto preživi brez vsakogar.«

Dejan Tamše, profesor, moderator, marketinški ustvarjalec

Razstava o darovanju organov v Celju

Akt neskončne
človekoljubnosti

V Splošni bolnišnici Celje so v začetku januarja postavili razstavo **Moja brazgotina, moje življenje**. Gre za razstavo, ki osvešča o pomenu darovanja organov, ki je še vedno prevečkrat tabu tema v naši družbi. Toda darovanje organov je – kot pravi Dragan Kovačič, direktor Splošne bolnišnice Celje, ki je tretja največja slovenska donorska bolnišnica – akt najvišje stopnje človekoljubnosti. Bolniki iz celjske bolnišnice so lani z darovanjem svojih organov oskrbeli 20 odstotkov vseh, ki so potrebovali organe, da so lahko preživeli. Največkrat so bolniki iz naše regije donirali ledvice, jetra, srce, pljuča in roženico.

SIMONA ŠOLINIČ

Tina Belej, sicer direktorici Centra za šport, turizem, informiranje in kulturo Laško, je pred sedemnajstimi leti nekdo rešil življenje. Daroval ji je jetra. (Foto: SŠ)

Splošna bolnišnica Celje je del uspešne zgodbe o doniranju organov od ustanovitve nacionalnega donorskega centra. »Že več kot 20 let torej spadamo med najuspešnejše bolnišnice in še vedno je prostor za izboljšave. Lani je 11 ljudi v Celju doniralo 27 organov. Ko imamo primerne darovalca in vemo, da nekdo potrebuje pomoč, ostanemo v službi popoldne, ponoči. V to skupino izjemnih ljudi spadajo zdravniki, kirurgi, anesteziologi, medicinske sestre in zdravstveniki, strežniki in bolničarji. Vsak je del ekipe, brez njihove pomoči ne bi uspeli,« pravi koordinatorka donorskega centra celjske bolnišnice **Barbara Hudournik**.

»V družbi se darovanje organov dojema kot žalostno, ker je neizbežno povezano s smrtjo. Darovati je možno šele po potrjeni smrti in šele ko so izpolnjeni pogoji za darovanje. S svojci umrlega se pogovorimo, kakšne so bile njegove ali njene želje, kakšne so želje svojcev, in šele ko se odločijo za daro-

vanje, začnemo proces odvzema organa, ki je medicinsko primeren in varen. Ta proces v naši ustanovi traja dan, dva ali nekoliko več. Končni izid je, da lahko nekdo po svoji smrti reši eno ali življenja več hudo bolnih. Darovanje je izjemno plemenito dejanje,« še dodaja Hudournikova.

Sedemnajst let s
presajenimi jetri

Ob predstavitvi razstave, ki bo v avli celjske bolnišnice na ogled še ves mesec, je svojo izkušnjo delila tudi **Tina Belej**. Sedemnajst let že živi s presajenimi jetri. »Začelo se je nenadoma, z rumenimi beločnicami ...« je opisala začetne težave. Ko se je bolezen stopnjevala, je v sistemu Eurotransplant dobila jetra in preživela. »Ravno ta razstava je zahvala vsem darovalcem, zaradi katerih danes lahko živimo. Ne razlikujemo se od drugih zdravih ljudi. Edina razlika je brazgotina, ki nam je ostala po prejemu organa. Želimo, da bi se o darovanju govorilo, ker tako ljudem olajšamo odločitev, strokovnjakom pa delo,« dodaja Belej.

»Razstava je bila v vseh krajih sprejeta pozitivno tudi zato, ker z njo razbijamo predsodke. Vsak se ima pravico odločati, ali bo darovalec organov ali ne. Če bi se v družinah in med svojci o tem več pogovarjali, bi bilo manj strahov in predsodkov,« je dodala dr. **Jana Šimenc** iz Slovenija Transplanta. »Gre za situacijo, kjer se nesreča enega prelevi v srečo drugega. Darovanje organov je akt neskončne človekoljubnosti in moralno najvišja stopnja dejavnosti, ki jo spodbujamo, saj nekdo lahko reši življenje drugega. Celjska bolnišnica bo še naprej eden od stebrov transplantacijske dejavnosti v Sloveniji,« dodaja direktor bolnišnice **Dragan Kovačič**.

»Naj se zaprejo in dogovorijo«

Ta teden se nadaljuje stavka zdravnikov in zobozdravnikov. V celjski bolnišnici vsi zdravniki stavkajo na svojih delovnih mestih. Bolniki, ki so v skupinah, za katere mora biti zagotovljen zakonski minimum, so normalno pregledani in obravnavani.

Enega glavnih ciljev stavke predstavljata ureditev plačnega sistema in ustavitev odhajanja kadrov iz zdravstva, ki že ogroža delovanje sistema. Kot pravi direktor Splošne bolnišnice Celje **Dragan Kovačič**, se učinki stavke v prvih dneh pri zdravstveni obravnavi ne bodo poznali. »Učinek se bo poznal kasneje predvsem v elektivnih (nenujnih) ambulantah, ker bolniki, ki prihajajo tja, niso v zaščitnih skupinah in nimajo nujnih zdravstvenih stanj, ki bi se lahko poslabšala. Za ta dolgoročni učinek bo treba počakati in upam, da ga ne bo. Logično pa je, da bo skupina ljudi, ki ne bo mogla priti v ambulate, prišla na urgenco. Zato smo ravno v urgentnem centru okrepili ekipe, saj pričakujemo povečano število bolnikov, medtem ko je število bolnikov že visoko zaradi vala respiratornih obolenj. Glede stavke pa upam, da bo prevladala pamet. Pametni ljudje se dogovorijo vnaprej, ne čakajo, da vojna prej pobije ljudi. Predlagam, da se za 48 ur obe strani zapreta v sobo in da ne prihajata ven, dokler se ne dogovorita.« SŠol

Kolenkovi priznanje državnega sveta

Tudi letos je Državni svet RS podelil plakete najzaslužnejšim posameznikom in organizacijam, ki delujejo na področju prostovoljstva. Prejeli so jih konec minulega leta ob mednarodnem dnevu prostovoljstva. Med petnajstimi prejemniki iz vse Slovenije je bila tudi mag. **Marijana Kolenko**, ravnateljica celjske OŠ Lava, ki je dejavna na najrazličnejših področjih.

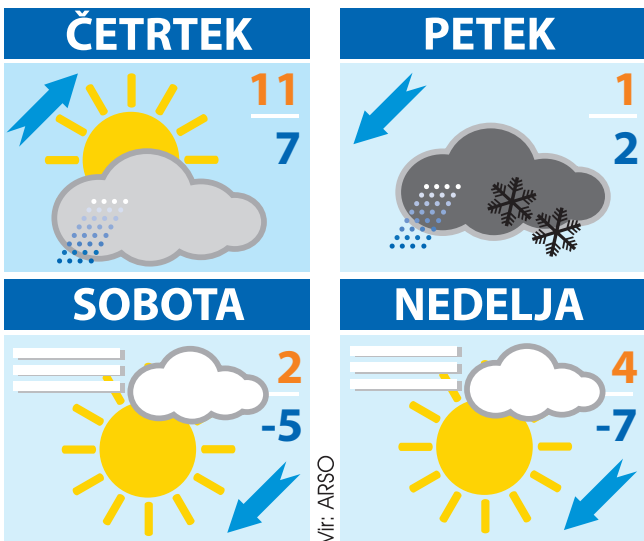
Plaketo je prejela za prostovoljstvo na področju bogate kulturne ustvarjalnosti, za prizadevanje za ohranjanje ljubiteljske kulture in za spodbujanje tovrstne ustvarjalnosti pri mladih. Za podelitev priznanja jo je predlagala Zveza kulturnih društev Slovenije.

Zbrane je nagovoril predsednik državnega sveta **Marko Lotrič** in spomnil, da prostovoljstvo predstavlja delo, ki ga posameznik po svoji svobodni volji in brez pričakovanja plačila ali neposrednih ali

Marijana Kolenko je prejela plaketo državnega sveta za prostovoljno delo na področju kulturne ustvarjalnosti. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

posrednih materialnih koristi zase opravlja v dobro drugih ali v splošno korist. Prostovoljstvo, ki ima v Sloveniji dolgo tradicijo, po njegovem mnenju predstavlja tudi pomemben socialni korektiv družbe, ima pa tudi prav posebno družbeno noto, saj prispeva k povezovanju ljudi v lokalnih skupnostih. Iz poročila za leto 2022 je mogoče razbrati, da je malo več kot 226 tisoč slovenskih prostovoljcev, ki delujejo v prostovoljskih organizacijah in javnih zavodih, opravilo več kot devet milijonov ur prostovoljskega dela. Ocenjena vrednost prispevka prostovoljskega dela k družbeni blaginji je tako več kot 92 milijonov evrov, pri čemer neorganizirano, spontano prostovoljstvo sploh ni zajeto. »Za leto 2023 podatki še niso znani, a v luči vseh naravnih katastrof, ki so nas prizadele, lahko predvidevamo, da bodo številke še veliko večje,« je dodal. TC

Širitvam ne nasprotujejo, želijo si le dostojno sobivanje

Kamnolom skrbi prebivalce Velike Pirešice

Pri novem nasipu se je zbralo več prebivalcev, ki živijo v bližini kamnoloma.

Preteklo nedeljo se je v bližini novega nasipa na robu pireškega kamnoloma zbralo več prebivalcev okoliških naselij. Poudarili so, da podpirajo delovanje kamnoloma in asfaltne baze. Zbor je bil namenjen predvsem izrazu skrbi, da bi nadaljnji posegi v naravo in delovanje asfaltne baze poslabšali kakovost življenja na območjih krajevnih skupnosti Galicija in Ponikva pri Žalcu, in sicer v naseljih Velika Pirešica, Pernovo, Gorce, Studenci in drugih naseljih okoli kamnoloma in asfaltne baze. Srečanje krajanov se je končalo z ustanovitvijo Civilne iniciative krajanov Velika Pirešica – za dostojno sobivanje s kamnolomom, asfaltno bazo in infrastrukturo oziroma krajše CIK Velika Pirešica.

JANŽE FRIC

Pobudnica nedeljskega zbora krajanov je bila Irena Rotar, koordiniranje CIK Velika Pirešica pa je začasno prevzel Slavko Ivezić, sicer občinski svetnik v Občini Žalec. V civilno iniciativo se zainteresirani krajanji še vedno lahko včlanijo. Povod za zbor krajanov je nasipavanje zemljine, ki se je začelo v začetku prejšnjega tedna in nadaljevalo tudi ta teden. Na zboru so zbrani večkrat poudarili, da niso proti delovanju kamnoloma in asfaltne baze, ampak si želijo transparentno delovanje obeh, da bi bili obveščeni o posegih v okolje ter

da bi bili vsi posegi storjeni na podlagi strokovnih mnenj in na način, ki bi omogočal čim višjo kakovost življenja prebivalcev, ki živijo v okolici.

Nov nasip pri kamnolomu

»Od 9. januarja zaskrbljeno pogledujemo proti delovišču kamnoloma, kjer zunaj prejšnje obstoječe ograje kamnoloma proti naselju nastaja nov nasip iz dovožene zemlje. Nasip ni utrjen, tudi odvodnjavanje ni urejeno. Zato nas skrbi, da bi v primeru večje količine padavin sveže nasuta zemlja

začela plaziti,« je povedala Irena Rotar. Kot je še dodala, bi na plazenje lahko vplivalo miniranje v kamnolomu, plaz pa bi posledično lahko zasul zaselke ali celo zajezil potok Pirešica. Zaskrbljenost povečujejo tudi nedavne izkušnje z nalivi, ki so našo regijo prizadeli v začetku lanskega avgusta.

Zbrane krajanje skrbi tudi kakovost dovožene zemlje, predvsem njen izvor, saj se bojijo, da prihaja s poplavljenih območij, predvsem iz Koroške, ali iz celjske cinkarne. Krajanji opažajo tudi vedno večjo moč vetra, kar pripisujejo podiranju dreves zaradi delovanja kamnoloma, zato želijo vzpostavitev protivetrne zaščite, zaradi miniranja v kamnolomu pa nastaja škoda na njihovih nepremičninah.

Direktor pireškega kamnoloma Rajko Ivič je povedal: »S tem nasipom utrjujemo rob kamnoloma, spomladi ga bomo tudi ozelenili. Načrtujemo, da bo ta zeleni pas zmanjšal negativne vplive delovanja kamnoloma na prebivalce, ki živijo v bližini. Torej manj bo hrupa in manj se bo prašilo. Tudi moč vetra se bo zmanjšala.« Zemlji-

na, ki jo dovažajo, po besedah direktorja kamnoloma izvira iz kamnoloma. Nasip po besedah direktorja delajo v skladu z Zakonom o rudarstvu, ki ureja delovanje kamnoloma in dejavnosti v njem.

Lastništvo kamnoloma

Spomnimo, da je kamnolom v Veliki Pirešici poleti 2021 kupilo podjetje Apoc, katerega lastništvo si delita podjetje Ecobeton z 49-odstotnim deležem in podjetje Gic gradnje, ki ima 51-odstotni delež. Zanj je plačalo malo več kot 20 milijonov evrov. To se je zgodilo devet let od uvedbe stečajnega postopka v CM Celje, nekdanjem lastniku kamnoloma.

Stečaj nekdanjega gradbenega podjetja še vedno ni končan, zaradi tega se še vedno zapleta pri prenosu koncesije za koriščenje kamnoloma. Do zdaj je urejen prenos rudarske pravice za osnovni prostor, ne pa tudi za razširjenega. Za večletno trajanje prenosa koncesije je kriva preobremenjenost na ministrstvu za infrastrukturo.

Kot smo že poročali, so v pireškem kamnolomu še vedno velike zaloge apnenca in dolomita, ki se uporabljata pri proizvodnji gradbenih materialov za železniške proge in ceste.

Skrbi jih tudi asfaltna baza

»Predvidena je tudi širitev asfaltne baze, ki ji seveda ne

nasprotujemo, želimo pa biti obveščeni o dejavnostih. Ponovno pozivamo odločevalce in lastnike podjetja, naj meteoroloških vod iz sedanjega in načrtovanega kompleksa ne speljejo v potok Pirešica, ki ob večjih nalivih že zdaj poplavlja. Zato predlagamo, naj se ob širitvi kompleksa meteorološke vode iz asfaltne baze spelje v močvirje Vršca, kjer je načrtovano akumulacijsko jezero zaradi nevarnosti poplavljanja Savinje,« so krajanji zapisali v zapisnik.

Najbolj je ogrožena domačija Mirnik, kjer pogosto poplavlja že zdaj. Do razlitja vode prihaja tudi pred mostom čez Pirešico. Krajanji si zato želijo celovito rešitev na področju poplavne varnosti.

Poleg poplavne ogroženosti zaradi meteoroloških voda krajanje skrbi tudi kakovost zraka v okolici njihovih domov. »Želimo tudi izboljšanje stanja na področju izpušnih plinov, saj pogosto smrdi po katraju, izpušni plini so pogosto temnejše barve. Zato želimo učinkovite čistilne naprave in filtre, ki bi pomagali pri doseganju boljše kakovosti zraka, odločitve in izvedbo ukrepov pa bomo prepustili strokovnjakom,« so še zapisali zbrani krajanji.

Krajanji, ki so ustanovili CIK Velika Pirešica, so to storili z namenom, da aktivno sodelujejo pri dogajanju v svojem domačem okolju.

Foto: Nik Jarh

Pobudo za zbor je dala Irena Rotar.

Krajanje skrbi, da bi zemljina ob močnejšem dežju zdrsnila v dolino.

Medlog avgusta lani (Foto: bralka NT)

Stavbe za odstranitev tudi v Celju

Vodja vladne službe za obnovo po poplavih in plazovih Boštjan Šefic se bo v naslednjih dneh pogovarjal z lastniki stavb v Savinjski dolini, ki so predvidene za morebitno odstranitev po lanski ujmi. Konec maja ali junija bi lahko bile izplačane že prve odškodnine oziroma podpisane pogodbe za nove stavbe. Čeprav je na vladnem seznamu za odstranitev največ stavb za porušitev v Braslovčah, na Rečici ob Savinji, v Šmartnem ob Paki ter Gornjem Gradu, Ljubnem in Lučah, je nekaj stavb za odstranitev predvidenih tudi v mestni občini Celje.

V tem času je v Celju v javni razpravi tudi osnutek občinskega prostorskega načrta, ki

med drugim vključuje načrt za Medlog pri Celju, kjer so bile najprej predvidene poslovna cona in športno-rekreacijske površine, vendar je zaradi lanske poplave, ko je na tem delu voda zalila nekaj hiš, treba to spremeniti, saj je območje še vedno poplavno ogroženo. Zaradi visoke poplavne ogroženosti so zdaj tam predvidene zelene parkovne površine, sicer kot stavbno zemljišče, a brez pozidave. V poslovni coni ostaja namembnost gospodarskega območja. »Vzporedno se pogovarjamo na ravni države tudi o možnosti izselitve tega območja, saj ga ni mogoče protipoplavno zaščititi,« pravi župan Mestne občine Celje Matija Kovač. Tudi v prihodnje bo treba na podlagi

državnega načrta zagotoviti razlívne površine.

Več kot na seznamu

Neuradno se je govorilo tudi o tem, da se je poplavna ogroženost na tem območju povečala predvsem zaradi gradnje dveh novih stanovanjskih blokov v neposredni bližini, a Kovač zanika vsebino teh navedb. Pravi, da so protipoplavni ukrepi zaščitili območje Špice, vendar ne hkrati stavb v Medlogu od hišne številke 1 do 8. Te stavbe so zdaj ogrožene že ob vodah manjše povratne dobe. Zato je na tem območju težko načrtovati intenzivnejšo rabo in pridobivati gradbeno dovoljenja, še poudarja. Kovač še omenja, da je na državnem seznamu stavb za odstranitev

po lanski ujmi devet stavb v mestni občini Celje, po evidencah občine pa je kar 23 takšnih stavb, ki jih s protipoplavnimi ukrepi ni možno zaščititi, in 12 stavb, ki so ogrožene zaradi plazov. »Seznam države ni popoln, saj gre samo za stanovanjske stavbe, ne pa na primer tudi za sosednje stavbe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost. Zato upam, da bo vladna skupina državne tehnične pisarne, ki si teh stavb še ni ogledala, seznam še dopolnila. Zelo neprijetno je namreč, da lastniki teh stavb živijo v negotovosti in da še niso videli končne odločitve, objavljen pa je že seznam, za katerega smo prepričani, da še ni dokončen,« še zaključuje Kovač.

SŠol

Direktorja celjske in velenjske gospodarske zbornice o lanskem poslovanju

»Številni ukrepi in prizadevanja so bili ključnega pomena, da bo gospodarstvo v Zgornji Savinjski dolini lahko hitro okrevalo in nadaljevalo svoj razvoj kljub izzivom, ki jih je prinesla naravna nesreča,« poudarja Rok Plankelj.

Leto 2023 ni bilo bleščeče

Natančni podatki o tem, kako je v letu 2023 poslovalo gospodarstvo v statistični savinjski regiji, to je v celjski in savinjsko-šaleški regiji, bodo znani šele čez nekaj mesecev. V Regionalni gospodarski zbornici Celje direktor Tomaž Benčina že zdaj ocenjuje, da bodo rezultati slabši, kot so v podjetjih pričakovali na začetku leta. Enako meni tudi Rok Plankelj, direktor Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice. Številne družbe iz te regije je ob spremenjenih pogojih poslovanja na svetovnem trgu in ob višjih stroških poslovanja lani prizadela še uničujoča poplava.

JANJA INTIHAR

Za zdaj so znane le številke o vrednosti lanske blagovne menjave, a so še te le začasne in le za prvih devet mesecev. Iz podatkov, ki so nam jih posredovali iz analitske službe pri Gospodarski zbornici Slovenije, je razvidno, da so gospodarske družbe iz statistične savinjske regije v primerjavi z enakimi obdobji v letu 2022 izvozile več blaga in storitev le v prvem trimesečju. Vrednost izvoza je takrat znašala 1,179 milijarde evrov in je bila od vrednosti izvoza v prvem predlanskem trimesečju višja za 6 odstotkov. V drugem trimesečju se je izvoz zmanjšal za 5 odstotkov, v tretjem za malo več kot 15 odstotkov. Znašal je 946 milijonov evrov in je bil v primerjavi s posamičnimi trimesečnimi rezultati v letih 2021 do 2023 najnižji. Ob tem velja opozoriti, da je bila rast izvoza v letu 2022 v primerjavi z letom 2021 precej visoka.

»Leto 2023 vsekakor ni bilo bleščeče in marsikje tarnajo zaradi poslovnih rezultatov, ki so jih zabeležili. Večina večjih podjetij v regiji je ustvarila občutno manj prihodkov, tudi čistega dobička je manj kot predlani, nekatere družbe, med katerimi je tudi Šore Steel, so poslovno leto končale z izgubo. Slabše kot predlani so poslovali v Cinkarni Celje, Kovinradu in tudi v Uniorju, ki ga pretresajo še napovedane kadrovske spremembe. Celo leto so tarnali tudi v manjših zasebnih podjetjih, pri katerih se običajno izkaže, da njihovo poslovanje le ni bilo tako slabo. Skratka, gospodarstvo na Celjskem je v povprečju lani poslovalo slabše, iz nobenega podjetja niso poročali, da jim je šlo bolje kot v letu 2022,« pravi **Tomaž Benčina**. Kot še navaja, je bila lani tudi naložbena dejavnost podjetij skromnejša. Razlog so bili težje razmere na trgu in tudi strah, kakšne spremembe na

slabše se obetajo v letu 2024. »V podjetjih tožijo tudi zaradi visokih davčnih obremenitev, ki slabijo njihovo konkurenčnost. Marsikje so že namignili, da bi svoje poslovanje najraje prenesli v Hrvaško. A je njihova razmišljanja treba jemati s pridržkom,« še pravi Benčina, ki je prepričan, da bo tudi leto 2024 zahtevno, ne bo pa hudo.

Poplavljenih več kot tristo podjetij

»Čeprav natančni finančni rezultati še niso znani, lahko sklepamo, da so na gospodarstvo v savinjsko-šaleški regiji lani verjetno vplivali različni zunanji ekonomski in okoljski dejavniki. Ker je bilo leto 2022 uspešno za večino podjetij v regiji, lahko domnevamo, da so bila nekatera uspešna tudi lani, čeprav so se soočala s številnimi izzivi, od spremenjenih pogojev poslovanja na globalnem trgu do naravnih nesreč, kot so bile poplave,« ugotavlja **Rok Plankelj**.

Savinjsko-šaleška regija je bila zaradi poplav in zemeljskih plazov, ki so povzročili veliko škodo, med najbolj

prizadetimi slovenskimi regijami. V Zgornji Savinjski dolini je bilo poplavljenih več kot tristo podjetij. Dve največjima med njimi je ujma povzročila za več kot 250 milijonov evrov škode. »Izpad delovanja podjetja BSH je vplival na 4 tisoč delovnih mest, zaustavitev proizvodnje v podjetju KLS je vplivala na celotno avtomobilsko industrijo. Veliko škode je poplava povzročila tudi turistični dejavnosti,« navaja Plankelj in poudarja, da odprava škode zahteva in bo tudi v prihodnje terjala velike naložbe v dolgotrajno obnovo in stabilno poslovno okolje. »Številni ukrepi in prizadevanja so bili ključnega pomena, da bo gospodarstvo regije lahko hitro okrevalo in nadaljevalo svoj razvoj kljub izzivom, ki jih je prinesla naravna nesreča,« še pravi Plankelj.

Velenje privlačno za naložbe

Direktor šaleške gospodarske zbornice tudi poudarja, da so bili lani v regiji narejeni pomembni koraki v procesu preoblikovanja. Ključno vlogo pri podpiranju in spremljanju različnih projektov, ki so usmerjeni v pravičen prehod regije iz premogovništva, je imela Razvojna agencija savinjske regije. Narejene so bile analize in študije, ki so ključne za učinkovito izvajanje strategije preoblikovanja, v njihovo pripravo so se vključili tudi Mestna občina Velenje, občini Šoštanj in Šmartno ob Paki, Premo-

govnik Velenje, Komunalno podjetje Velenje, Termoelektrarna Šoštanj in mnogi drugi. V regiji so se lotili tudi iskanja virov financiranja, ki so potrebni za izvedbo pravičnega prehoda. »Nacionalna strategija za izstop iz premoga in prestrukturiranje premogovnih regij v skladu z načeli pravičnega prehoda je postavila temelje za zapiranje Premogovnika Velenje in obravnavala ključne vidike, kot sta vpliv na zaposlene in skupnost ter ohranjanje okolja. Strategija je določila tudi pet strateških ciljev, med katerimi sta dva neposredno povezana z rudarji in njihovimi delovnimi mesti. V zbornici od države pričakujemo, da bo še naprej podpirala regijo in zagotavljala sredstva za njeno prestrukturiranje,« navaja Plankelj.

Na vprašanje, kako ocenjuje prihod farmacevtskih podjetij in podjetij, ki se ukvarjajo s proizvodnjo prehranskih dopolnil, v Velenje, Plankelj odgovarja, da pomeni pozitiven razvoj za lokalno gospodarstvo. »Njegov prihod ne pomeni samo širitve gospodarskih dejavnosti v regiji, temveč tudi prepoznavanje Velenja kot privlačnega prostora za naložbe v hitro rastočih in inovativnih industrijah. V prihodnje bo zato treba spremljati, kako se bodo te nove industrije vključile v lokalno gospodarsko in družbeno okolje ter kako bodo prispevale k celostnemu razvoju naše in tudi sosednjih regij,« še pravi. Foto: arhiv NT/ Andraž Purg

NA KRATKO

Lastništvo Hmezada ostaja v koroških rokah

Največji slovenski hmeljar Jožef Čas iz Raven na Koroškem ni več večinski lastnik žalskega podjetja Hmezad Export-Import, ki se ukvarja z odkupom, s predelavo in prodajo hmelja. Malo več kot 61-odstotni lastniški delež je prodal podjetju Hopsi iz Slovenj Gradca, ki je povezano z direktorjem Hmezada Mihaelom Vitkom.

Koliko je družba Hopsi, ki je registrirana za trgovinsko in storitveno dejavnost, plačala za odkup večinskega deleža, ni znano, je pa v sodnem registru zabeleženo, da je Jožef Čas za zavarovanje poplačila dolga iz kupnine vpisal zastavno pravico na 61-odstotni delež v znesku 1,9 milijona evrov. Podjetje Hopsi mora poravnati kupnino do leta 2028 v petih enakih zneskih v višini malo več kot 367 tisoč evrov.

Podjetje Hmezad Export-Import se je lani iz delniške družbe preoblikovalo v družbo z omejeno odgovornostjo. Njegov drugi največji družbenik je Mihael Vitko z malo več kot 12-odstotnim deležem, lastnice od dveh do treh odstotkov podjetja so kmetijske zadruge Braslovče, Gotovlje, Šempeter in Savinjska dolina. Deleži drugih lastnikov, med katerimi je več fizičnih oseb, znašajo manj kot odstotek. Podatki, kako je Hmezad, ki zaposluje 15 ljudi, posloval lani, še niso znani, v letu 2022 je imel 12,4 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in pol milijona evrov čistega dobička.

Zahtevajo višjo minimalno plačo

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije bo na srečanju socialnih partnerjev, ki bo v petek, 19. januarja, zahtevala, da se minimalna plača zviša za vsaj 7,5 odstotka.

Zakonsko določena minimalna plača se vsako leto uskladi z inflacijo, gibanjem plač in gibanjem zaposlenosti, minister za delo pa lahko določi tudi višji dvig od inflacije. Ta je decembra lani znašala 4,2 odstotka. V zvezi svobodnih sindikatov kljub temu pričakujejo vsaj 7,5-odstotni dvig, kar pomeni upoštevanje inflacije ter rasti življenjskih stroškov in cen osnovnih življenjskih potrebščin. Lani je minimalna plača znašala 1.203,36 evra bruto, s predlaganim zvišanjem bi bila 1.293,36 evra bruto oziroma 913 evrov neto.

Ponekod presežek, drugod primanjkljaj

Pri zavodu za zaposlovanje se je v prvih dveh tednih januarja na novo prijavilo 5.325 brezposelnih oseb. Za primerjavo – lani so v celotnem decembru na zavodu v svoje registre na novo vpisali 5.187 brezposelnih oseb.

Kot so sporočili z zavoda, gre za začasne podatke, vendar tudi letos opažajo sezonsko povečano prijavljanje brezposelnih predvsem po izteku zaposlitev za določen čas. Povečuje se tudi število prijav presežnih delavcev. Med novoprijavljenimi prevladujejo osebe, ki jim je delovno razmerje prenehalo v predelovalnih dejavnostih in gradbeništvu. Med tistimi, ki se jim je iztekla zaposlitev za določen čas, je največ oseb s področja zdravstva in socialnega varstva ter gradbeništva.

Na zavodu ugotavljajo, da se je letos v evidenco brezposelnih prijavilo že veliko oseb iz dejavnosti, kjer se sicer že dlje časa srečujejo z večjim kadrovskim primanjkljajem, torej predvsem iz gradbeništva, zdravstva in socialnega varstva ter izobraževanja. Zato jih bodo napotili k drugim delodajalcem v teh dejavnostih.

»Gospodarstvo na Celjskem je v povprečju lani poslovalo slabše, iz nobenega podjetja niso poročali, da jim je šlo bolje kot v letu 2022,« pravi **Tomaž Benčina**.

Dolgoletnega direktorja Simona Pevcina v Itru zamenjal Primož Gubenšek

Kljub težavam na trgu tudi lani uspešni

Podjetje Itr iz Štor ima od 1. januarja novo vodstvo. Dolgoletnega direktorja Simona Pevcina je zamenjal Primož Gubenšek, ki je bil od julija 2020 član nadzornega sveta. Gubenšek je po javno dostopnih podatkih tudi direktor celjskega podjetja Saneko, ki je z malo manj kot 25-odstotnim deležem največji posamični lastnik Itra. Štorska družba, ki je v Sloveniji vodilna uvoznica in prodajalka kmetijske tehnike New Holland, je kljub mnogim težavam na trgu tudi lani poslovala dobro.

JANJA INTIHAR

Predsednik nadzornega sveta Marjan Mačkošek je povedal, da so v Itru zamenjavo v vrhu podjetja pripravljali dve leti in ves ta čas se je na prevzem direktorskega mesta že pripravljaval Primož Gubenšek. Simonu Pevcinu bi se sicer mandat iztekel sredi leta 2024, a ga je želel zaključiti predčasno ter tako Gubenšku omogočiti, da je naloge direktorja lahko začel opravljati že 1. januarja, torej z novim poslovnim letom. Pevcin bo v podjetju kot svetovalec ostal do avgusta, ko se bo upokojil.

Cene traktorjev višje za petino

Poslovanje Itra je uspešno že vsa leta njegovega delovanja, to je malo več kot tri desetletja. V zadnjem obdobju je nekoliko slabše rezultate imel le v koronskem letu 2020, nato je dve leti beležil rekordne čiste prihodke od

prodaje, ki so presegali 21 milijonov evrov.

»Leto 2022 je bilo za vse evropske prodajalce kmetijske mehanizacije rekordno, lani pa je bilo, kot bi kdo ugašnil luč,« poslovanje v letu

Prodaja novih traktorjev se je lani v Sloveniji skrčila za malo več kot 19 odstotkov. Delno so se spremenila tudi razmerja med glavnimi konkurenti, saj se majhne družinske kmetije vedno bolj ozirajo po cenениh azijskih proizvodih.

2023 slikovito opisuje Simon Pevcin. Kot pravi, je bila po vrednosti prodaje spomladanska sezona še precej ugodna. Nato so se zaradi dražjih materialov in energentov cene traktorjev v povprečju zvišale za 20 odstotkov. »Še večjo težavo kot višje cene mehanizacije predstavljajo stroški financiranja za njihov nakup. To velja tako za

podjetja kot za končne kupce. Zvišanje obrestnih mer za posojila in za lizing, ki je najpogostejši način nabave kmetijske mehanizacije in traktorjev, je namreč marsikoga odvrgnilo od nakupa. K vsemu navedenemu je treba dodati še vremenske nevšečnosti, od pozeb in vetrolov do poplav v avgustu,« o lanskem poslovanju pravi Pevcin in dodaja, da se je zaradi vseh teh težav trg novih traktorjev v Sloveniji skrčil za malo več kot 19 odstotkov. Delno so se spremenila tudi razmerja med glavnimi konkurenti, saj se majhne družinske kmetije

vedno bolj ozirajo po cenениh azijskih proizvodih.

Osnovno vodilo podjetja ostaja enako

Kljub težavam je Itru lani uspelo zadržati vodilno mesto na slovenskem trgu tako pri blagovni znamki New Holland kot pri prodaji vseh blagovnih znamk skupaj.

Simon Pevcin: »Leto 2023 je bilo za prodajalce kmetijske mehanizacije zelo zahtevno. Ne samo da so se zvišale cene strojev, zvišale so se tudi obrestne mere za posojila in lizing, ki sta najpogostejša načina nakupa traktorjev in druge kmetijske mehanizacije.« (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Tudi poslovni rezultati, ki jih je ustvaril, so bili dobri, celo boljši od pričakovanih. Imel je približno 18,3 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je sicer 16 odstotkov manj kot leta 2022, ko so znašali rekordnih 21,8 milijona evrov. »Glede na razmere na trgu lanska prodaja ni bila slaba, za druge podatke je zaenkrat še prezgodaj govoriti. Lahko pa povem, da smo zadovoljni tudi z dobičkonosnostjo poslovanja,« poudarja Pevcin.

Novi direktor **Primož Gubenšek** pravi, da bo ne glede

na menjavo vodstva osnovno vodilo podjetja enako – ostati vodilni ponudnik kmetijske mehanizacije v Sloveniji. »To je Itru s prejšnjim vodstvom uspevalo nepretrgoma več kot 25 let, za kar se nekdanjemu direktorju zahvaljujemo,« poudarja. O tem, kakšno poslovno leto pričakuje, Gubenšek odgovarja, da so napovedi podobne lanskim, kar pomeni, da bodo na nekaterih področjih razmere bolj zaostrene, na nekaterih manj. Vendar je prepričan, da bo podjetje zaradi odlične ekipe sodelavcev tudi letos poslovalo dobro.

Vodilni tudi v servisni dejavnosti

Itr ima poslovno enoto tudi v Ljubljani, že približno

desetletje je pooblaščen uvoznik kmetijske mehanizacije New Holland ter traktorjev Steyr tudi na Hrvaškem. Od leta 2012 ima v Čakovcu odvisno podjetje s poslovno enoto v Osijeku. Tudi na Hrvaškem posluje uspešno, saj na tem trgu ustvari približno četrtnino vseh prihodkov. Prisotno je tudi v Bosni in Hercegovini, kjer obseg prodaje za zdaj še ni velik. V Itru, ki ima približno štirideset zaposlenih, že vsa leta veliko pozornost namenjajo tako imenovani poprodaji oziroma servisu. Kot poudarjajo, servisni dejavnosti dajejo večji poudarek kot večina drugih prodajalcev kmetijske mehanizacije, zato so tudi na tem področju največji v Sloveniji

Primož Gubenšek: »Ne glede na menjavo vodstva je osnovno vodilo podjetja enako – ostati vodilni ponudnik kmetijske mehanizacije v Sloveniji.« (Foto: osebni arhiv)

Vodenje KLS prevzela druga generacija

Tako kot je decembra lani napovedal v pogovoru za naš časopis, se je **Bogomir Strašek, eden najbolj uspešnih in uglednih gospodarstvenikov v Sloveniji, upokojil. Vodenje podjetij KLS in KLS Strašek je prepustil družinskim članom, sam pa je v obeh družbah prevzel mesto prokurista.**

Od 1. januarja ima podjetje KLS, ki je vodilni evropski proizvajalec zobatih obročev za zagon in pogon avtomobilov, dva direktorja, in sicer Barbaro Strašek Mirnik in Sama Mirnika. Direktorici podjetja

KLS Strašek, ki je registrirano za opravljanje upravljaljskih, svetovalnih in poslovnih storitev ter je stoddotni lastnik proizvodnega podjetja KLS, sta Barbara Strašek Mirnik in Nataša Strašek. Dosedanji direktor je prepričan, da prehod ne bo težak, saj obe hčeri in njuna moža že več kot deset let sodelujejo pri vodenju podjetja in so nanj zelo navezani.

Bogomir Strašek se je nameraval upokojiti že lani. Kot je povedal, naj bi se to zgodilo 1. septembra, a je njegove načrte spremenila poplava, ki je 4. avgusta popolnoma zalila

prostore tovarne in povzročila za več kot 100 milijonov evrov škode. Proizvodnja se je ustavila za skoraj dva meseca in šele v začetku oktobra so v podjetju uspeli zagnati prve linije. Kot je dejal Bogomir Strašek, naj bi januarja svojim kupcem že lahko dobavljali takšne količine izdelkov, kot jih bodo potrebovali. To pomeni, da z dobavami ne bodo več zamujali. V takšnem obsegu, kot je bila pred poplavo, bo proizvodnja predvidoma v prvem polletju. Bo pa trajalo še dve leti, preden bo tovarna v celoti obnovljena. JI

Bogomir Strašek je vodenje podjetja KLS predal hčerki Barbari Strašek Mirnik (na fotografiji) in njenemu možu Samu Mirniku. (foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Celjski sejem

1.–4. FEBRUAR 2024

AGRITECH

Strokovni sejem kmetijske in gozdarske mehanizacije ter kmetijskega repromateriala

Kaj o predvidenem povečanju zmogljivosti sežiga odpadkov v Toplarni Celje menijo okoliški prebivalci v Trnovljah, še ni znano, saj so se člani sveta KS o tej temi pogovarjali na včerajšnjem (sreda) sestanku, torej po zaključku redakcije časopisa.

Po zaslugi sežiganja odpadkov v Toplarni Celje imajo tisti, ki so priključeni na sistem daljinskega ogrevanja, nižje zneske na položnicah kot v drugih krajih po Sloveniji. Nekateri ob tem opozarjajo na škodljive izpuste ob takšnem sežiganju, a odgovorni s podatki dokazujejo, da so ti precej pod dovoljenimi. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

CELJE – Povečanje zmogljivosti sežiga odpadkov v Toplarni Celje

Nenevarno ali sprto z zdravo pametjo?

Do 1. februarja je v Upravni enoti Celje na ogled javno naznanilo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja za Toplarno Celje. Objavilo ga je Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo RS (MOPE), sprememba dovoljenja pa bo omogočila povečanje zmogljivosti toplotne obdelave odpadkov v toplarni, ki je edina v Sloveniji pred več kot desetletjem začela sežigati komunalne odpadke in blato iz čistilne naprave. Toplota, ki pri tem nastaja, se uporablja v sistemu daljinskega ogrevanja.

TATJANA CVIRN

Tudi na ta račun so Celjani, ki so priključeni na sistem daljinskega ogrevanja, zadnja leta kljub energetske krizi plačevali relativno malo za ogrevanje.

Kaj pa to sežiganje odpadkov pomeni za okolje v Celju? Nekateri so že ob zagonu toplotne opozarjali na nevarne izpuste, česar meritve doslej niso potrdile.

Manj odpadkov na deponiji

Toplarna Celje je dovoljenje za obratovanje dobila pred šestnajstimi leti. Okoljevarstveno dovoljenje je predvidelo, da bo letno sežgala do 30 tisoč ton odpadkov, medtem ko naj bi se po novem zmogljivosti povečale na 40 tisoč ton, kolikor že od začetka obratovanja znaša tudi tehnična zmogljivost toplotne. Lahka frakcija, ki nastane po obdelavi komunalnih odpadkov, in blato iz čistilne naprave sta glavna kurilna elementa toplotne.

Struktura in količina odpadkov sta se v letih delovanja toplotne močno spremenili, zato je smiselno povečanje zmogljivosti toplotne obdelave odpadkov, navajajo v Mestni občini Ce-

lje in dodajajo, da se bo s tem izboljšal postopek odstranjevanja odpadkov ter zmanjšala količina odloženih odpadkov na deponijo, povečala pa se bo energetska samoskrba mesta. Prav daljinsko ogrevanje, za katerega del toplote zagotavlja toplarna, predstavlja učinkovit in okolju prijazen način ogrevanja stavb, ki s centralizirano proizvodnjo toplote prinaša manj onesnaževanja, večjo zanesljivost oskrbe, preprosto vzdrževanje ter strokovno nadziranje, opozarjajo v MOC.

Slabše ne bo

»V Evropi so takšne sežigalnice običajne, saj jih je približno petsto, v Celju pa smo žal edini v Sloveniji,« pravi direktor Energetike Celje mag. Aleksander Mirt. Podjetje ima koncesijsko pogodbo še za pet let upravljanja toplotne.

»Okoljevarstveno dovoljenje določa, kakšne so dopustne vrednosti izpustov iz toplotne, in dnevne vrednosti so bistveno pod dovoljenimi,« zagotavlja sogovornik in dodaja, da so podatki o teh meritvah ves čas javno objavljeni na spletu (<http://www.energetika-ce.si/okolje>) in na prikazovalniku emisij na pročelju toplotne.

Zagotavlja, da se s povečanjem zmogljivosti sežiga razmere v okolju ne bodo poslabšale, saj bo celoten sistem še vedno strogo nadzorovan. Prav sistem posodabljanja čiščenja dimnih plinov s pomočjo prašnih filtrov predstavlja enega večjih stroškov, pravi Mirt. »Nevaren pepel, ki je odpadke iz tega procesa čiščenja dimnih plinov, gre v tujino, saj pri nas nimamo ustreznega odlagališča, nenevaren del, ki ostane po gorenju, odlagamo na odlagališče.«

Sežig nenevarnih vrst odpadkov

»Povečano sežiganje odpadkov in blata iz komunalne čistilne naprave je sprto z zdravo pametjo. Nujno bi bilo treba preprečiti sežiganje visoko onesnaženega blata in dosledno nadzorovati lahko frakcijo, ker ne sme vsebovati PVC-materialov, saj pri njihovem gorenju prihaja do izpustov izjemno nevarnih dioksinov in furanov,« ob napovedi povečanja zmogljivosti toplotne opo-

zarja Boris Šuštar iz Civilnih iniciativ Celja. Z delovanjem toplotne se ni strinjal že od njenih začetkov.

Da gre za sežig predpisanih nenevarnih vrst odpadkov skladno z izdanim okoljevarstvenim dovoljenjem, odgovarjajo v MOC. Toplarna naj bi izpolnjevala vse pogoje tako glede zahtevane dokumentacije kot tudi glede postopkov preverjanja odpadkov, kar v toplarni opravijo tako vizualno kot s tem, da preverjajo istovetnost odpadkov glede na vrsto in lastnosti ...

Kot zagotavljajo v MOC, je celoten proces delovanja v Toplarni Celje strogo nadzorovan s centralnim nadzorovnim sistemom. »Ta omogoča stalno spremljanje tehnoloških parametrov in izpustov snovi v zrak ter zagotavlja optimizacijo procesa zgorevanja in čiščenja dimnih plinov za zmanjšanje izpustov. Če bi prišlo do nepredvidene okvare ali napake, bi naprava samodejno prekinila dovajanje odpadkov,« navajajo v MOC. Dodajajo, da je bilo v analizi delovanja ugotovljeno, da so vrednosti izpustov v celotnem obdobju obratovanja Toplotne Celje bistveno pod dovoljenimi mejnimi vrednostmi, celo pod mejo zaznavanja. Navajajo, da to potrjuje ustreznost delovanja naprave v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem in z zadnjimi izdanimi zaključki glede uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij (BAT).

Vpisala sta se v knjigo častnih gostov

CELJE – Mestna občina Celje je pred tednom gostila zasedanje Skupnega odbora Slovenija – Štajerska, ki ga z deželnim glavarjem avstrijske Zvezne dežele Štajerske Christopherjem Drexlerjem vodi slovenska ministrica za zunanje in evropske zadeve Tanja Fajon.

Gre za utrjevanje dobrososedskih in prijateljskih odnosov z avstrijsko Zvezno deželo Štajersko. Začetki sodelovanj v obliki skupnega odbora segajo v leto 2013.

»Sodelovanje je močno, blagovna menjava z omenjeno deželo znaša skoraj četrtino slovensko-avstrijske blagovne menjave. Gospodarstvu povezujejo tudi neposredne naložbe: v Sloveniji je skoraj 140 naložb iz Štajerske, na Štajerskem deluje približno 100 slovenskih podjetij,« je dejala Fajonova.

Slovenska in avstrijska stran sta se tokrat dogovorili, da bosta še naprej sodelovali in izmenjevali izkušnje na področjih javne uprave, izobraževanja, socialne in zdravstvene politike, prostorskega načrtovanja, okolja, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, gospodarstva, turizma in kulture.

Ministrico in deželnega glavarja je pred dogodkom sprejel celjski župan Matija Kovač, gosta pa sta se vpisala v knjigo častnih gostov Celja.

TC

V knjigo častnih gostov mesta se je vpisala tudi zunanja ministrica Tanja Fajon. (Foto: arhiv MZZEZ)

Celje na turističnih sejmi

CELJE – V teh dneh se Celje kot ena vodilnih slovenskih destinacij predstavlja na sejmu Place to go v Zagrebu, prihodnje dni bo nastopilo na sejmu Fitur v španski prestolnici, konec meseca pa se obeta še predstavitev Celja in Dežele Celjske na sejmu Alpe-Adria v Ljubljani.

Za predstavitev na turističnem sejmu v Zagrebu se je Celje s partnerji Dežele Celjske z območij Obsotelja in Kozjanskega, s termami iz Laškega, Rimskih Toplic in Zreč ter z zanimivostjo Pot med krošnjami odločilo, ker se je lani v primerjavi z letom prej za 52 odstotkov povečal obisk iz sosednje Hrvaške. Predstavili so doživetja na gradu, otroški muzej Hermanov brlog, svetovno popotnico Almo M. Karlin in Tehnopark Celje.

Turistična ponudba Celja bo v sodelovanju s STO prvič na ogled tudi na sejmu Fitur v Madridu, ki velja za eno največjih poslovnih borz v mednarodni turistični industriji. Konec januarja bo sledila še tradicionalna predstavitev na sejmu Alpe-Adria v Ljubljani. Zavod Celeia Celje se bo s partnerji prvič predstavil na dveh razstavnih prostorih. Na enem bo predstavil ponudbo Celja in partnerjev Dežele Celjske. Na razstavnem prostoru Združenja zgodovinskih mest Slovenije bodo zavod Celeia, center sodobnih umetnosti, hiša kulture, muzej novejši zgodovine in SLG Celje sooblikovali dogajanje v posebnem prireditvenem kotičku. Izpostavljanje dediščine, umetnosti in kulture namreč sovpada s krovnim temo Slovenske turistične organizacije za leti 2024 in 2025.

TC

Dokumentacija za izdaja spremembe okoljevarstvenega dovoljenja za Toplarno Celje je do 1. februarja na ogled v prostorih Upravne enote Celje (oddelek za okolje, prostor, kmetijstvo in gospodarstvo). Javno naznanilo je dostopno na spletni strani MOPE, ki tudi sprejema mnenja in pripombe po pošti ali na elektronski naslov gp.mope@gov.si.

ŠENTJUR – Kjer je bil nekoč nočni klub, se obeta stanovanjska gradnja

B-52 pomahal v slovo

Prebivalci Hruševca v občini Šentjur so na prelomu minulega in novega leta opazili rušenje stavbe, v kateri je nekoč deloval klub B-52. V tej diskoteki so se nekoč zabavali številni ljudje s Celjskega, njeno obratovanje pa je sive lase več let povzročalo sosedom. Nov lastnik zemljišča, podjetje B-P gradbeni inženiring v solastništvu Boštjana Veličkoviča, na območju nekdanjega lokala napoveduje stanovanjsko gradnjo. Zgraditi želi tri stanovanjske dvojčke za prodajo.

TINA STRMČNIK

Boštjan Veličkovič je že lastnik nepremičnin v bližini mesta, kjer je še do nedavnega stala zapuščena stavba nekdanjega kluba B-52. »Propadajoča stavba je bila videti res žalostno, vendar nihče ni zagrizel v to kislo jabolko. Ker imam v lasti tudi gradbeno podjetje Blisk BO-NA, sem se odločil, da bom območje uredil,« je povedal. Dejal je, da je bilo rušenje 70 metrov dolge razpadajoče nepremičnine velik zalogaj. Del ruševin je bilo zmletih, del je bil odpeljan na Simbio.

Veličkovič je povedal, da B-P gradbeni inženiring pridobiva soglasja za gradnjo novih objektov. Čeprav je na območju možna tudi gostinska dejavnost, se je omenjena gospodarska družba odločila za stanovanjsko gradnjo, za katero je veliko povpraševanja. »Nekaj soglasij smo v preteklosti že prejeli. Ker smo projekte nekoliko spremenili – želimo namreč postaviti nekoliko manjše stavbe, kot smo prvotno načrtovali – nekateri postopki pridobivanja gradbenega dovoljenja še trajajo.« Dodal je, da bo nove nepremičnine gradilo podjetje Blisk BO-NA.

Nič več črna točka kraja

Sosedje so po besedah sogovornika izrazili pohvale, da je nekdanja črna točka kraja končno odpravljena. »Ko je bila nepremičnina še v nekdanji lasti, smo dajali pritožbe

na okoljski inšpektorat, vendar nismo ničesar dosegli. V propadajočih stavbah so se množili glodavci, bilo je ogromno nesnage. Stavbe so bile nevarne tudi za otroke. Ko so se igrali v okolici, so – čeprav so jih starši odvracali od tega – kdaj zašli tudi v te zapuščene prostore.«

Zapečatenje po nesreči

Spomnimo, da je bil klub B-52 preurejen iz nekdanjega zajčjega hleva in gojišča šampinjonov. Čeprav je lokal

»Veseli smo, da je končno odstranjena stavba, ki je vrsto let kazila podobo našega naselja. Zaradi motečega lokala so bližnji prebivalci trpeli, a dolgo niso našli primerne sogovornika, ki bi jih razumel,« je povedala ena od bližnjih krajank.

mnogim ostal v spominu po preplezanih nočeh, ob koncih tedna se je tja namreč več kot desetletje zgrinjala množica mladih, je bilo z njegovim delovanjem povezanih več težav. V Novem tedniku smo januar

ja 2008 poročali, da so zabave, ki so trajale do jutra, parkiranje na zasebnih zemljiščih in iztrebki pred stanovanjskimi hišami vrsto let motili sosedo lokala.

V začetku januarja 2008 se je v klubu, kjer se je skozi leta zvrstilo več najemnikov, zgodila nesreča. Dekletu, ki se je zabavalo v lokalu, se je pod nogami vdrla plesišče, padlo je v 40 centimetrov globoko luknjo, zaradi ureznin je pomoč poiskalo v celjski bolnišnici. Po dogodku je Občina Šentjur izdala predlog za trajno prepoved opravljanja gostinske dejavnosti v lokalu in o tem obvestila tržni inšpektorat.

Foto: Arhiv podjetja Blisk BO-NA

Novi tednik je januarja 2008 poročal, da so policisti glede delovanja lokala B-52 leta 2007 tržnem inšpektoratu podali 98 predlogov za uvedbo postopka zaradi kršitve Zakona o gostinstvu, saj obrat ni imel dovoljenja za obratovanje v podaljšanjem delovnem času. Podali so tudi štiri poročila požarnemu inšpektorju ter inšpektorju za okolje in prostor zaradi suma, da objekt ni izpolnjeval minimalnih pogojev za zagotavljanje varnosti, kot sta požarna varnost in gradben ustreznost lokala. Med šestim skupnim nadzorom policistov z delovnim, tržnim, zdravstvenim in komunalnim inšpektorjem so v letu 2007 zaznali 18 kršitev zakonodaje. V letu 2007 so, kot smo januarja 2008 še poročali v Novem tedniku, opravili 14 posredovanj zaradi kršitev javnega reda in miru ter drugih kršitev ter izdali 14 plačilnih nalogov, štiri obdolžilne predloge na sodišče in dve kazenski ovadb

Takšne bodo predvidene novogradnje na območju, ki ga je vrsto let kazilo propadajoče poslopje, kjer je nekoč deloval klub B-52.

»Za stanovanja v Hruševcu je precej zanimanja, saj jih primanjkuje. Ko bomo pridobili gradbeno dovoljenje, bomo objavili obvestilo o možnosti nakupa načrtovanih nepremičnin,« je dejal Boštjan Veličkovič.

Sosedje so po besedah Boštjana Veličkoviča izrazili pohvale, da je nekdanja črna točka kraja končno odpravljena.

Nov prireditveni prostor

ŠENTJUR – Občina bo na mestu starega župnijskega gospodarskega poslopja v bližini Župnijske cerkve sv. Jurija zgradila novo stavbo, namenjeno turističnim vsebinam. Za naložbo, vredno skoraj 860 tisoč evrov, je na razpisu ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport

pridobila 350 tisoč evrov sofinanciranja.

Župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci je povedal, da želi občina z novo leseno stavbo prispevati k ureditvi Zgornjega trga. Ker gre za staro trško jedro, mora občina glede na navodila zavoda za varstvo kulturne dediščine ohraniti

veduto obstoječe zgradbe. V leseni novogradnji bo uredila vstopno točko za turiste, stavba bo primerna tudi za različne prireditve, kot je na primer Šentjurjevo. Obiskovalci bodo lahko v obnovljeni stavbi s pomočjo digitalne tehnologije med drugim spoznavali preteklost Zgornjega trga. TS

LAŠKO – Občina bo za letni program športa iz občinskega proračuna letos izvajalcem namenila 1,25 milijona evrov. Pretežni del zneska predstavljajo sredstva za dokončanje športne dvorane v Rimskih Toplicah in za obnovo dvorane Tri lilije v Laškem.

Gradnji in obnovi športnih površin je v program športa skupno namenjenih približno 785 tisoč evrov, preostala sredstva v višini 465 tisoč evrov so načrtovana za športno vzgojo otrok in mladine, za kakovosten in vrhunski šport, športno rekreacijo, delovanje športnih društev ...

V dvorani Tri lilije občina ureja hladilni sistem in menja parket. Občina Laško želi s tem izboljšati pogoje za treninge ter izvedbo tekem na domači in mednarodni ravni, kar bo po njenem prepričanju omogočilo nadaljnji razvoj športnega turizma v destinaciji. Dela bodo končana predvidoma do konca marca. Vrednost naložbe brez davka znaša približno 570 tisoč evrov. 250 tisoč evrov bo prispevalo ministrstvo za gospo-

Med pomembnejše projekte v občini Laško sodi gradnja športne dvorane v Rimskih Toplicah. (Foto: Andraž Purg)

darstvo, turizem in šport ter malo manj kot 39 tisoč evrov fundacija za šport. 250 tisoč evrov bo iz proračuna plačala Občina Laško.

Kmalu bo končana tudi gradnja športne dvorane pri OŠ Antona Aškerc v Rimskih Toplicah, ki se je sicer pošteno zavlekla. V Občini Laško so načrtovali, da bodo šolarji v nove prostore lahko vstopili 1. septembra lani, a so avgusto-

vski nalivi spremenili načrte. Voda je namreč vdrla v dvorano in za nekaj časa zaustavila dela. Končanje približno 3,2 milijona evrov vredne naložbe je predvideno v začetku leta 2024.

Sredstva v letnem programu športa so namenjena tudi obnovi in gradnji manjših športnih objektov ter obnovi igrišč v Šentrupertu in Debru.

BA

Takole bo videti nova stavba, ki bo v Zgornjem trgu namenjena turističnim prireditvam (Foto: arhiv Občine Šentjur)

VOJNIK – Tri desetletja družinskega podjetja Fivia

»Največji dosežek je, da smo preživeli«

Družinsko podjetje Fivia iz Vojnika že 30 let uspešno krmari v svetovni filmski industriji. Osredotočeno je na neodvisno distribucijo filmov, ki večinoma zajema evropske in tujejezične filme. Podjetje, ki trenutno zaposluje tri ljudi, se je tudi v težkih razmerah vsesplošne krize uspešno soočalo z vsemi izzivi, za svoje delo je bilo večkrat tudi nagrajeno. Drzno se spogleduje tudi s prihodnostjo in z novimi poslovnimi izzivi. Toda kako se je sploh znašlo v vrtincu svetovne filmske industrije?

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Filmsko zgodbo sta Janko in Branka Čretnik začela pisati v devetdesetih letih prejšnjega stoletja z ustanovitvijo podjetja Cenex, ki se je ukvarjalo z video-, kino- in TV-distribucijo ter s promocijo filmov. Dve leti zatem, januarja 1994, je bila ustanovljena Fivia. »Takrat smo bili v dogovorih z zagrebškimi kinematografi za distribucijo Disneyjevih filmov, ki so imeli zahtevo, da se distribucija velikega studia Disney strogo loči od distribucije neodvisnih filmov. Tako se je rodila Fivia. Ime je sestavljeno iz besed film, video, art,« se začetkov spominja Branka Čretnik. Ve-

likih pričakovanj tedaj z Jan- kom nista imela, pravi. »Film je bil nekaj popolnoma novega za nas in treba se je bilo zelo potruditi ter si izbojevati položaj distributerja v slovenskem prostoru. A odločitev je bila vsekakor na pravem mestu. Takrat si nismo mislili, da nas bo film spremljal tako rekoč vse življenje. Cilj je vsekakor dosežen, saj je vsa družina vpe- ta v distribucijo in si s tem že vsa leta služi kruh.«

Prelomnice in izzivi

Največjo prelomnico je podjetje doživelo leta 2015, ko se je začela digitalizacija. 35-mi-

Podjetje Fivia je 30-letnico obeležilo s slovesnostjo v Kinu Union Celje. Prireditve je imela tudi dobrodelno noto. V sodelovanju z Lions klubom Celje Mozaik bodo omogočili letovanje bolnim in socialno ogroženim otrokom iz celjske regije.

limetrski trak je zamenjal prenosni disk. Zdaj je tudi ta že preteklost, saj v podjetju za shranjevanje, obdelavo in pošiljanje materialov uporabljajo spletne strežnike. Druga prelomnica podjetja je bila v času pandemije, leta 2020, ko je jeseni nenadoma umrl Janko, ki je bil motor podjetja. »Takrat sem se s sinovoma znašla v hudi stiski in nisem bila prepričana, ali bi sploh nadaljevala zgodbo. Nisem vedela, kje in kako sploh začeti. Po krajšem premoru smo se v družini odločili nadaljevati zgodbo ne glede na izid. Zaenkrat nam dobro uspeva krmariti,« pravi Branka Čretnik.

Filmska industrija je dejavnost, kjer moraš biti nenehno prisoten in moraš slediti novostim na trgu, kar zahteva nenehno delo in poznavanje. Kot pravi Branka, se trenutne razmere v svetu v filmski indu-

striji najbolj odražajo pri cenah licenc filmov, ki so se v zadnjih letih zelo podražile. »Filmska industrija je postala zelo invazivna. V slovenskem prostoru nimamo takšnih zmogljivosti, da bi lahko pokazali vse filme, ki bi jih želeli. Zato veliko filmov, čeprav imamo odkupljene licence, večinoma ne pride na platna kinematografov.«

Ne glede na vse se v družini Čretnik drzno spogledujejo s prihodnostjo in se veselijo novih poslovnih izzivov.

Na največjih svetovnih festivalih

Podjetje je bilo prisotno tudi na največjih svetovnih in domačih filmskih festivalih, kjer se srečujejo ustvarjalci filmov. Janko in Branka Čretnik sta tako med drugim obiskala Hollywood, Santa Monico, Pariz, Karlove Vare, Berlin, Cannes, Sarajevo, Be-

netke, Toronto ... »Od leta 2010 do 2020 smo v sodelovanju z Občino Piran in Matjažem Javšnikom organizirali Festival evropskega in mediteranskega filma. Ob ukrepih v času pandemije smo to misel opustili in se osredotočili na distribucijo filmov v kinematografih. Vsako leto sodelujemo na Ljubljanskem filmskem festivalu in gledalce razveseljujemo z raznoliko ponudbo filmov. Tehnično sodelujemo tudi na Festivalu slovenskega filma v Portorožu. Dogaja se tudi, da imamo licenco za širši trg nekdanje Jugoslavije, in tako sodelujemo na različnih festivalih na Hrvaškem,« našteva Branka Čretnik.

Uspešno delo podjetja Fivia ni ostalo neopaženo. V času distribucije Disneyjevih filmov je prejelo največjo možno nagrado za organizacijo premiere filma Pirati s Karibov leta

2003 v Portorožu. Ravno tako je bilo nagrajeno za mednarodno premiero filma Zgodbe iz Narnije, ki je bila v Bovcu in kjer je sodelovalo več evropskih držav (Slovenija, Avstrija, Hrvaška in Slovaška). Prejelo je tudi nagrado za obisk filma Vsemogočni Bruce, ki je presegel sto tisoč gledalcev v kinematografih ... Za področje podjetništva in prepoznavnost Vojnika v Sloveniji in tujini je podjetje leta 2005 prejelo tudi bronasti vojniški grb. »Kljub vihnim obdobjem v času neurejenega plačilnega prometa in v času, ko je obisk v kinematografih izrazito padel, je naš največji dosežek, da smo sploh preživeli,« dodaja Branka. O načrtih pa: »Poskusili bomo delati naprej tako kot doslej. Prav velikih možnosti širitve v Sloveniji ni, ker smo odvisni od števila kinodvoran.«

Foto: osebni arhiv

Branka Čretnik v družbi z znanim srbskim filmskim igralcem in režiserjem Draganom Bjelogričem (na levi) in s hrvaškim igralcem Filipom Jurićem.

Osredotočeni že na jubilejno postavitve jaslic

VOJNIK – S koncertom Orkestra Akord je Božični Vojnik na praznik Svetih treh kraljev za enajst mesecev zaprl svoja vrata. Organizatorji so navdušeni, saj si je razstavo jaslic in spremljevalno dogajanje med 16. decembrom in 6. januarjem ogledalo več kot 35 tisoč obiskovalcev. Tudi tokrat so ustvarjalci na ogled postavili več kot 300 notranjih in zunanjih jaslic, ki jih je razsvetljevalo na tisoče lučk.

Božični Vojnik je bil ob razstavi obogaten tudi s pestrim kulturnim programom. V njem so nastopili člani Godbe na pihala Nova Cerkev z Manco Špič, vojniški zbori in solisti, Tanja Srednik in Blaž Jurjevčič, oktet In spiritu, harmonikarski orkester Stanka Mikole ter Orkester Akord. Praznično dogajanje so v Vojniku popestrili še z otroško polnočnico, živimi jaslicami, otroško igro, animiranim filmom in nastopom žonglerske skupine Čupakabra. Novost tokratnega Božičnega Vojnika je bila di-

Tokratna razstava jaslic je bila posvečena 800-letnici prve upodobitve jaslic na Slovenskem. Letošnji okrogli jubilej Božičnega Vojnika si želijo njegovi snovalci okronati s svetovno razstavo jaslic. (Foto: BA)

gitalna aplikacija, s pomočjo katere so se obiskovalci lažje znašli po razstavi. Obiskovalci so se lahko sprehodili tudi med praznično tržnico, prav tako je bila na voljo pestra gostinska ponudba, za katero so večinoma poskrbela društva.

Organizatorji že snujejo nove ideje, kako dogajanje še obogatiti in izboljšati. Letošnji Božični Vojnik bo jubilejni, deseti. Ena od sprememb bo zagotovo spremenjen odpiralni čas, napovedujejo snovalci prazničnega dogajanja. Božični Vojnik si bo možno ogledati med 17. in 21. uro. Ob tem so

pred organizatorji še drugi izzivi. Medtem ko je bila tokratna razstava jaslic pod okriljem Društva ljubiteljev jaslic Slovenije in je bila posvečena 800-letnici prve upodobitve jaslic, si želijo v Vojniku okrogli jubilej okronati s svetovno razstavo jaslic.

Snovalci Božičnega Vojnika ob tem poudarjajo, da vsakoletnega bogatega decembrskega dogajanja v kraju ne bi bilo brez prizadevnosti in povezanosti številnih društev in domačinov, ki na svojih vrtovih in dvoriščih gostijo jaslice. BA

Most očiščen plavja

Pet mesecev po poplavih se v Laškem še vedno trudijo odpravljati posledice narasle vode. Gasilci so minul teden tako čistili most v Jagočah. (Foto: Boris Vrabec)

LAŠKO – Avgustovske poplave so ob drugih posledicah pustile tudi veliko količino naplavin v Savinji. Ob stebrih mostov se je namreč ustavilo ogromno plavja (debel, vejevja, odpadkov in podobnega), kar je bistveno zmanjševalo pretok struge Savinje in tako je že večje deževje (v oktobru in decembru)

povzročilo prelivanje reke na najbolj kritičnih odsekih ter poplavljanje podvozov. Narasla Savinja in plavje sta poslabšala tudi stanje mostov.

V laški občinski upravi so Direkciji RS za infrastrukturo, ki je pristojna za vzdrževanje mostov, ponudili pomoč pri iskanju lokalnih izvajalcev, ki so strokovno

in tehnično usposobljeni za odstranjevanje plavja.

Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Laško so tako ob pomoči lokalnega podjetnika v minulih dneh izpod mosta v Jagočah odstranili drevje in drug material, ki se je ob visokem vodostaju Savinje zagostil ob podporne stebre.

BA

ŽALEC, PONIKVA – Vrtčevski otroci v župnišču še vsaj leto

Po Žalcu bo sledil še vrtec na Ponikvi

Zgradba novega vrtca v Žalcu je zrasla na podlagi javno-zasebnega partnerstva s podjetjem Esotech. V devetoddelčnem vrtcu bodo tudi razvojni oddelek, medgeneracijska dvorana in kuhinja, ki bo dovolj zmogljiva, da bo obroke lahko pripravljala tudi za zunanje stranke. (Foto: Andraž Purg)

Žalčani že nekaj časa nestrpnost pričakujejo nov vrtec. Ta bo vrata na zahodnem obrobju naselja odprl kmalu. A s tem se obdobje gradnje novih vrtcev v tej največji spodnesavinjski občini še ne bo končalo. Občina načrtuje tudi gradnjo novega vrtca na Ponikvi, kjer so morali otroci z vzgojiteljicami vrtčevsko zgradbo zapustiti po potresu v Petrinji. Po strokovnem pregledu se je izkazalo, da je nevarna za bivanje.

ŠPELA OŽIR

Če bo Občina Žalec uspelo do junija pripraviti projektno dokumentacijo in med poletjem izbrati izvajalca del, bi ta lahko začel stavbo novega vrtca graditi jeseni in jo nato dokončal v letu dni. »Gre za nujno naložbo, saj smo morali izseliti staro zgradbo, ki je bila po potresu v Petrinji potresno nevarna. Cena naložbe je na-

rasla na tri milijone evrov. Upamo na kakšen razpis ministrstva za šolstvo, s pomočjo katerega bi prejeli vsaj pol milijona evrov sofinancerskega denarja. Sicer bomo spet imeli težave, kako naravnati proračun. Črtati bomo morali obnovo kakšnih cest, kar nikomur ne bi bilo všeč,« je povedal župan Janko Kos.

Otroci, ki obiskujejo vrtec na Ponikvi, zdaj dopoldneve preživljajo v župnijskem prostoru, ki je po besedah Kosa preurejen v skladu s standardi. Ogledali so si ga tudi predstavniki pristojnega ministrstva in zavoda za šolstvo. »Vendar župnišče ta prostor oziroma dvorano potrebuje. Upam, da bo razumelo in nam pogodbo podaljšalo še za leto. Kasneje nato ne bo treba več,« je še dodal Kos.

Zagodla jim jo je poplava

Zgradba novega vrtca v Žalcu je zrasla na podlagi javno-zasebnega partnerstva s podjetjem Esotech. V devetoddelčnem vrtcu bodo svoje mesto imeli tudi razvojni od-

delek, medgeneracijska dvorana in kuhinja, ki bo dovolj zmogljiva, da bo obroke lahko pripravljala tudi za zunanje stranke. »Še posebej smo veseli za razvojni oddelek. Straši so morali do zdaj otroke, ki potrebujejo takšen oddelek, voziti v

»Župnišče ta prostor oziroma dvorano potrebuje. Upam, da bo razumelo in nam pogodbo podaljšalo še za leto. Kasneje ne bo treba več,« pravi Janko Kos.

Vedno več stanovanj

Celje ali na Dobrno,« pravi Kos in dodaja, da jim jo je tudi pri gradnji vrtca nekoliko zagodla poplava. »Nekateri izvajalci so bili poplavljeni in so zaradi tega imeli cel kup težav z dobavo opreme. Vsa potrebna dovoljenja bomo dobili do začetka februarja, ko bo vrtec dobil tudi prve uporabnike. Uradno odprtje bo sledilo, ko se bodo otroci in vzgojiteljice nekoliko privadili na nove prostore.«

Nekatera ostra očesa Žalčanov so opazila, da naj bi na pravkar zgrajenem vrtcu na nekaterih delih odpadle ploščice. Kos miri, da ne gre za napako, temveč za načrtovan korak v postopku gradnje. »Tam, kjer so manjkajoče opeke, je bil nameščen oziroma pritrjen gradbeni oder in ko so ga gradbeni delavci odvijali, so tam ostala prazna mesta. Zdaj jih bodo zapolnili. 15 let bo javno-zasebni partner moral vzdrževati vrtec tako, kot je treba,« je še dodal.

Občina načrtuje tudi gradnjo novega vrtca na Ponikvi, kjer so morali otroci z vzgojiteljicami vrtčevsko zgradbo zapustiti po potresu v Petrinji. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Kmetje s kresovi v znak protesta

SAVINJSKA DOLINA – Drugi petek januarja so po številnih krajih na Celjskem, predvsem v Savinjski dolini, a tudi v Šentjurju, Šmarju pri Jelšah in drugod, zagoreli kresovi. Kmetje so ogenj ob magistralkah in avtocestah prižgali v znak podpore protestom nemških kmetov, zaradi nestrinjanja s kmetijsko politiko v Sloveniji in neodobravanja imenovanja nove ekipe na kmetijskem ministrstvu.

Rok Terčič, ki je leta 2019 prevzel kmetijo svojih staršev v Šmarju pri Jelšah, je dejal, da slovenski kmetje zaradi ukrepov vlade iz meseca v mesec izgubljajo voljo in veselje do dela. Omenil je, da je bila višina izplačil za območja z naravnimi ali drugimi omejitvami najbolj znižana za kmetovanje na najbolj kritičnih območjih v državi, kamor se med drugim uvršča tudi Kozjansko. Pojasnil je, da so bila že tako minimalna izplačila še dodatno obdavčena. Izplačevanje omenjenih izplačil za lani se je zamaknilo za več mesecev.

Kot enega od problemov je izpostavil omejitve kmetovanja na območju vodnih pasov, kar po njegovih besedah predstavlja ogromno površino najboljše slovenske obdelovalne zemlje. Omenil je še, da kmetje izgubljajo zaupanje do krovnih organizacij, ki bi morale zastopati njihove interese. TS

Eden od kresov, ki so ga kmetje prižgali v Savinjski dolini. (Foto: Nik Jarh)

Odstraniti bo moral popravljen jez

LUČE, LJUBLJANA – Lastnik, ki je izvedel gradbena dela brez ustreznih dovoljenj, je bil zato ustno pozvan, naj nemudoma ustavi vsa gradbena dela in vzpostavi stanje, kot je bilo pred začetkom del. O dogajanju je bila obveščena inšpekcija za okolje.

Minister za okolje, podnebje in energijo, državni sekretar in vodja službe za obnovo po poplavih ter direktorica direkcije za vode so lastniku male hidroelektrarne v Strugah na sestanku prejšnji teden pojasnili, da je za vsak poseg v vodno ali priobalno zemljišče skladno z Zakonom o vodah treba pridobiti mnenje o vplivu gradnje na vodni režim ali stanje voda oz. vodno soglasje.

Zaradi grozečega plazu v vasi Struge dolgoročno delovanje hidroelektrarne tam ni več mogoče. Kljub vsemu hidroelektrarne dosegajo pozitivne učinke za slovensko oskrbo z energijo v Sloveniji. Zato so lastniku predlagali, da skupaj poiščejo nadomestno lokacijo oziroma alternativo rešitev. Pri tem mu bodo nudili vsestransko pomoč. ŠO

S srebrnim certifikatom

POLZELA – Občina se je vključila v projekt Zdravju prijazna organizacija, ki deluje pod okriljem Športne unije Slovenije in je zasnovan kot celosten pristop k zdravju in gibanju na delovnem mestu. Unija ji je kot prvi občini v Sloveniji podelila certifikat Zdravju prijazna občina.

Predsednik Športne unije Slovenije Dejan Crnek in strokovna sodelavka Polona Štajner sta ga prejšnjo sredo na krajši slovesnosti podelila polzelskemu podžupanu Igorju Pungartniku. Občina Polzela je s tem postala prva občina, ki je prejela srebrni certifikat Zdravju prijazna organizacija.

Ta temelji na družbeno odgovornem načinu sodelovanja z zaposlenimi in je priznanje za vlaganje v varnost in zdravje zaposlenih ter hkrati nakazuje na družbeno odgovornost vodstva podjetja do svojih zaposlenih s poudarkom na zdravi vadbi, uravnoteženi prehrani in stabilnem duševnem zdravju. ŠO

Predsednik Športne unije Slovenije Dejan Crnek je certifikat Zdravju prijazna organizacija predal podžupanu Občine Polzela Igorju Pungartniku. (Foto: TT)

SLOVENSKE KONJICE – Reševanje težav z vodooskrbo v Bezini bo dolgotrajno in zahtevno

Gradnja povezovalnega vodovoda naj bi bila končana februarja. (Foto: Občina Slovenske Konjice)

V konjiški občini vodovodne sisteme upravlja Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice, v krajevnih skupnostih Bezina, Polene in Konjiška vas pa ga imajo v upravljanju bodisi svet krajevne skupnosti bodisi vodovodni odbor oziroma zadruga. Občina si je pred nekaj leti prizadevala, da bi celotno vodovodno omrežje prešlo v upravljanje komunalnega podjetja, vendar je pri tem naletela na nasprotovanje krajanov. Tudi zato, ker vodo plačujejo po bistveno nižji ceni kot drugi prebivalci konjiške občine. V krajevni skupnosti Bezina s približno 550 prebivalci je kar nekaj večjih kmetij, ki se ukvarjajo z živinorejo in so velike porabnice vode, zato si nekateri kmetje želijo, da do sprememb pri upravljanju vodovoda ne pride. A po nedavnih težavah se številni krajanje Bezine vendarle strinjajo, da bo najbolje, da prevzame vodovod v upravljanje komunalno podjetje.

Referendum?

Po besedah predsednika Krajevne skupnosti Bezina **Matica Petraša** še vedno ni jasno, zakaj je prišlo do tokratnega onesnaženja pitne vode. O dogodku so obvestili policijo, inšpekcijske službe in Nacionalni inštitut za javno zdravje. Zato dve vodni zajetji, za kateri sumijo, da sta bili vir onesnaženja, do nadaljnjega ostajata zaprti za uporabo. »Udeleženci zborna krajanov so sicer rekli, da

želijo, da sistem prevzame v upravljanje Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice, a prav bi bilo, da se o tem izrečejo vsi prebivalci Bezine. To bi lahko bil neke vrste mini referendum. Potem bi res vedeli, kako naprej,« dodaja Petraš, pri čemer pojasni, da se iz vodovodnega sistema Gračič-Bezina z vodo oskrbujejo tudi občani sosednjih občin Zreče in Oplotnica. Zato bo kakršnekoli sprememba treba uvajati v soglasju z njima.

Brez sodelovanja ne bo šlo

Vodovodni sistem Gračič-Bezina so pred več kot štiri desetimi leti gradili krajanje. Po besedah konjiškega župana **Darka Ratajca** sploh ni jasno, kdo je lastnik vodovoda, prav tako ni jasno, v kakšnem stanju je. »To je velik pravni, finančni in izvedbeni izziv, ki ga moramo začeti reševati. Več kot sto prebivalcev Bezine je na zboru jasno izrazilo željo, naj vodovod prevzame v upravljanje komunalno podjetje. Vendar so zdaj na potezi člani sveta KS Bezina, saj se morajo opredeliti do zahtev krajanov. Pozval sem jih, naj občini posredujejo sklep o tem. Ne vem, zakaj se obotavljajo. Za naslednji teden sem sklical sestanek, na katerem se bomo pogovarjali, kako naprej. Nanj sem povabil tudi člane sveta KS Bezina. Upam, da bodo prišli, saj moramo pri reševanju problemov sodelovati. Predvsem moramo biti drug do drugega iskreni,« poudarja župan, ki

bo to problematiko uvrstil tudi na dnevni red ene od naslednjih sej občinskega sveta. Dogovoril se je tudi že za sestanek z županom oplotniške občine Matjažem Orterjem, saj se iz vodovodnega sistema Gračič-Bezina oskrbujejo tudi nekateri Oplotničani.

Gradijo povezovalni vodovod

Občina Slovenske Konjice je pred desetimi leti želela, da bi vsi zasebni vodovodi prešli v upravljanje komunalnega podjetja, a se takrat uporabniki za to niso odločili. Okvare so se vrstile. Pred dvema letoma je bilo na vodovodnem sistemu Gračič-Bezina treba obnoviti nekatere vodne vire, občina je v ta namen zagotovila 8 tisoč evrov. Zaradi dotrajanosti bo treba čim prej zamenjati 238 vodovodnih števcov. Medtem je Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice te dni začelo graditi povezavo vodovodnega sistema Slovenske Konjice na vodovodni sistem Gračič-Bezina. Po besedah direktorja JKP Konjice **Aleša Brgleza** bo zgrajena predvidoma do konca februarja. Denar je zagotovila občina. Kot je pojasnil Brglez, bo z novozgrajenim povezovalnim vodom v primeru ponovnega onesnaženja vode v Bezini večini oziroma dvema tretjinama tamkajšnjih prebivalcev zagotovljena neoporečna pitna voda. A to je le delna rešitev. Do končne rešitve bo zagotovo preteklo še veliko vode.

Do rešitve bo preteklo še veliko vode

»Voda je imela okus po gnojnici, morali smo jo prekuhavati. In to se ni zgodilo prvič. Težave s pitno vodo se vrstijo že dlje časa, zato jih je potrebno dokončno odpraviti,« opozarjajo ogorčeni prebivalci naselja Bezina, kjer vodovodni sistem že nekaj desetletij upravlja krajevena skupnost. Župan je na njihovo zahtevo sklical zbor krajanov, na katerem so izrazili željo, naj vodovodni sistem prevzame v upravljanje Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice. Občina je zato te dni že začela graditi povezovalni vod, s katerim bi v primeru novih težav krajanom Bezine zagotovili neoporečno pitno vodo. A to je šele prvi korak v prizadevanjih za učinkovito rešitev pravno in finančno zahtevnega problema.

BARBARA FURMAN

Visoke položnice razburjajo

VELENJE – Čeprav je bil december relativno toplel mesec, so Velenjčani te dni prejeli bistveno višje zneske na položnicah za ogrevanje. Zato naslednji teden napovedujejo protest v središču mesta. V velenjskem komunalnem podjetju pravijo, da v letošnji kurilni sezoni niso povišali cen ogrevanja, višji zneski so posledica večje porabe toplote, višjega davka in rasti cen emisijskih kuponov.

Po navedbah ene od prebivalcev Velenja je položnica za december znašala približno 194 evrov, kar je 50 evrov več kot novembra. V 76 kvadratnih metrov velikem stanovanju živi še z eno odraslo osebo. Mnogi se zaskrbljeno sprašujejo, kako visoka bo polo-

žnica za januar, saj so zelo nizke temperature.

Direktor Komunalnega podjetja Velenje **Gasper Škarja** poudarja, da niso povišali cen ogrevanja, je pa bila poraba toplote v decembru dvakrat večja kot v jesenskih mesecih. »Variabilni del cene toplote ostaja nespremenjen in znaša 73,05 evra/MWh brez davka na dodano vrednost. V letošnji kurilni sezoni je treba upoštevati 22-odstotni davek na dodano vrednost na energent, ki ga je vlada v prejšnji kurilni sezoni znižala na 9,5 odstotka.« Na višjo ceno toplote energije vpliva tudi rast cen emisijskih kuponov, čeprav si v velenjskem komunalnem podjetju prizadevajo, da bi bili oproščeni plačila, saj je daljinski

sistem ogrevanja ekološki. Višina stroškov je odvisna tudi od tega, ali je stavba energetskega obnovljena ali ne.«

Občina Velenje omogoča toplotni dodatek za ranljive skupine, v velenjskem komunalnem podjetju ponujajo možnost obročnega odplačevanja. Če stanovalci sumijo, da je prišlo do napake pri odčitavanju, jih pozivajo, naj jih o tem obvestijo.

V Velenju so ceno ogrevanja nazadnje dvignili 1. februarja 2023 za industrijski in poslovni odjem, za gospodinjstvi odjem pa 1. maja 2023, in sicer zaradi povišanja povprečne nakupne cene toplote iz Termoelektrarne Šoštanj, ki jo potrjuje agencija za energijo.

BF

Ogorčeni občani za naslednjo sredo napovedujejo protest na Titovem trgu. (Foto: Pixabay)

Mesto razbremenjeno prometa

SLOVENSKE KONJICE – Obvoznica Slovenske Konjice–Oplotnica je zgrajena. Najnovejša cestna pridobitev, ki bo mesto razbremenila prometa in bo zagotovila večjo prometno varnost, je stala 2,5 milijona evrov. Denar je prispevala direkcija za infrastrukturo, ki je iz Evropskega sklada za razvoj pridobila skoraj dva milijona evrov. Konjiška občina je zagotovila potrebna zemljišča.

Prizadevanja za gradnjo konjiške obvoznice imajo dolgo brado. Država je predlagala zagotoviti denar za začetek gradbenih del. Direkcija za infrastrukturo je decembra leta 2022 za gradnjo 600 metrov dolge obvozne ceste izbrala podjetje Tegar iz Velike Pirešice, ki je sočasno obnovilo tudi stari cestni odsek v dolžini 160 metrov.

Nova obvoznica je dvopasovna cesta, ob kateri sta kolesarska steza in pločnik, ki sta od vozišča ločena z robnikom, zelenico in drevoredom. Postavljena je tudi protihrupna ograja ter zagotovljena obcestna razsvetljava.

Na direkciji za infrastrukturo pravijo, da so na Upravno enoto Slovenske Konjice že podali vlogo za pridobitev uporabnega dovoljenja. Po njegovi pridobitvi se bo novozgrajena cesta prekategorizirala v državno cesto R3-700, odsek 1272 Slovenske Konjice–Oplotnica. Stari oziroma prenovljen odsek državne ceste bo na podlagi podpisanega sporazuma med direkcijo in Občino Slovenske Konjice v upravljanje in vzdrževanje prevzela konjiška lokalna skupnost.

BF

Po večletnih prizadevanjih so v Slovenskih Konjicah le dočakali obvoznico. (Foto: BF)

Žalec bo konec tedna že 16. leto središče tolkalne glasbe

V ritmu tolkal

Mednarodni festival tolkalnih skupin BUMfest se je močno zasedel v januarsko kulturno dogajanje v Spodnji Savinjski dolini in Žalec spremenil v tolkalno središče Slovenije. Letošnje dogajanje, za katero že od začetkov skrbijo člani StoPa, Slovenskega tolkalnega projekta, ob podpori Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec bo ta konec tedna. Trije festivalski dnevi bodo postregli z dvema matinejama za otroke, dvema večernima koncertoma in družinsko matinejo. Skupine tokrat prihajajo iz Avstrije, Slovenije in prvič iz Portugalske.

ŠPELA OŽIR

Festival bo odprla skupina Loui's Cage Percussion, ki je znana po svojih inovacijah, humorju in atraktivnem nastopu.

Drugi večer bo pripadal portugalski skupini Simantra Grupo de Percussao, ki bo v glasbenem smislu s širokim naborom tolkal in poslušljivi-

ve glasbe ponudila največ tolkalne glasbe. »Na žalskem odru bo tokrat prvič nastopila skupina iz Portugalske. Organizatorji smo se sprehodili po zemljevidu in gledali države, od koder še nismo gostili tolkalcev. Portugalska je bila ena od njih. Seveda se veselimo novosti,« je povedal

»Organizatorji smo se sprehodili po zemljevidu in gledali države, od koder še nismo gostili tolkalcev. Portugalska je bila ena od njih. Seveda se veselimo novosti,« je povedal Dejan Tamše.

umetniški direktor festivala Dejan Tamše.

Stari znanci festivala, člani StoPa, Slovenskega tolkalnega projekta, katerega član je tudi Tamše, bodo poskrbeli za družinsko matinejo, ki bo predstavljala lahkoten program za vse družine z otroki, starimi šest let in več.

Priložnost za najmlajše tolkalce

Ob tem bodo na festivalu dali priložnost tudi mlajših tolkalcem. Tokrat bodo kot predskupina nastopili učenci Glasbene šole Nazarje in tolkalci Glasbene šole Marjana Kozine iz Novega mesta. »Glasbena šola v Nazarjah je bila poplavljen. Glasbila so plavala po učilnicah. Na srečo se je v tem času že postavila na noge. Za spodbudo smo

Umetniški vodja festivala Dejan Tamše in direktor Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec mag. Boštjan Štrajhar (Foto: TT)

mlade tolkalce povabili na naš oder,« pravi umetniški vodja.

Sicer pa ima festival novega ambasadorja, to je Peter Poles, ki bo poskrbel za večjo prepoznavnost festivala in njegovo promocijo. »Z njim smo se dogovarjali že zadnjih deset let. A je imel januarja vedno največ dela. Letos je bilo drugače in se je kar sam ponudil,« je še dodal Tamše.

Delavnice kot popestritev

Stalnica festivala so tudi glasbene delavnice. Popestrile bodo celotno soboto. »Prvič v zgodovini bo ena od njih plačljiva. Udeleženci bodo na njej prejeli material, iz katerega bodo lahko izdelali svoj cajon (kahon) in ga odnesli domov. Udeleženci druge

delavnice se bodo pri zadnji točki na odru lahko pridružili portugalskim tolkalistom,« je napovedal Tamše, ki je lansko poletje javnosti predstavil knjigo o vseh BUMfestih doslej. Njena posebnost so QR-kode. Ko jih bralec s svojim telefonom optično prebere, ga popeljejo na video s točno določenega festivalskega večera na portalu Youtube.

Izjemen pianist Sašo Vollmaier

Nastopajoči so navdušili številno občinstvo.

Od teme do presenečenja

V organizaciji Centra za kulturne prireditve Slovenske Konjice nadaljujejo sezono Koncertnega cikla pri Didiju. Na letošnjem prvem koncertu so obiskovalci prisluhnili klavirskemu recitalu Vollmaier: Ligeti. Sašo Vollmaier na klavirju, Luka Jamnik z elektroniko ter Luka Umek in Akaša Bojić (Komposter) z videoscenografijo so poskrbeli, da je bilo številno konjiško občinstvo navdušeno.

Koncertnemu ciklu pri Didiju daje dodano vrednost tudi pokoncertni pogovor z nastopajočimi. Tudi tokrat ga je vodil Luka Juhart, umetniški vodja cikla. V sproščenem vzdušju so odgovorili na marsikatero vprašanje, ki se je postavilo obiskovalcem koncerta.

Po večjih klavirskih solističnih projektih z naslovoma Vollmaier: Kind of Laibach in Vollmaier: Nietzsche se je pianist Sašo Vollmaier lotil klavirskih skladb skladatelja Gyorgya Ligetija. Ob 100. obletnici njegovega rojstva jih je premierno predstavil v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Izbral je tri klavirske kompozicije omenjenega skladatelja. Vsaka skladba je dobila dve Vollmaierjevi variaciji ter tako s sodobnimi kot tudi klasičnimi zvočnimi prijemi poslušalca in opazovalca povabila v zvočno in vizualno dodelan akustično-elektronski performans, katerega jedro sta tako klavirski ton kot tudi izvajalec.

Producent in skladatelj Luka Jamnik z njim na odru soustvarja zvočno podobo klavirskega tona. Videoscenografijo sta dodala Luka Umek in Akaša Bojić. Skupaj so ustvarili nov osebni performans, katerega rdeča nit so tema, tišina, hrup, presenečenje in odmaknjenost. V Centru za kulturne prireditve Slovenske Konjice so izjemno zadovoljni z odzivom obiskovalcev na koncertni cikel. Naslednji koncert bo 6. februarja, ko bosta gosta cikla violinist Oscar Longyka in fotografinja Karmen Kukovič. BF, foto: Matej Nareks

Zaprta vrata tudi za predsednico države

Slovensko ljudsko gledališče Celje v leto 2024 vstopa s premiero klasičnega dramskega dela Jeana-Paula Sartra Zaprta vrata v novem prevodu Žive Čebulj.

Premiera bo jutri (19.30), obiskala jo bo tudi predsednica države Nataša Pirc Musar. Igrajo Tarek Rashid (Sobar), Eva Stražar (Estelle), Jagoda (Inès) in Lovro Zafred (Garcin). Preostali del ekipe sestavljajo prevajalka in lektorica Živa Čebulj, režiserka Mateja Kokol, dramaturginja Katja Gorečan, scenograf Mark Požlep, kostumografka Iris Kovačič, avtor glasbe Nebojša Pop-Tasić, oblikovalec svetlobe Darjan Domadenik in avtor kipa Simone de Beauvoir Matej Prihavec.

Osnovna zgodba dramskega besedila Zaprta vrata je precej preprosta: trije mrtvi neznanci so skupaj zaprti v sobi in najprej ne vedo, zakaj. Najprej Sobar pospremi v sobo Garcina, za njim Inès in nazadnje Estelle. V dramskem besedilu spremljamo njihovo negotovost, a tudi prestrašenost ter manipulativnost izrečenega. Dogajanje se v igri ne spreminja z dejanji, temveč večinoma temelji na karakterizaciji likov v dialogih. DŠ

Z leve Eva Stražar in Jagoda (Foto: SLG Celje)

Nastop Okteta Žetev, s katerim nastopa tudi citrar Klemen Matk iz Matkovega kota. (Foto: TT)

Zgornjesavinjski citrar navdušil v Žalcu

V avli Doma II. slovenskega tabora Žalec je bil v nedeljo tretji koncert citrarske glasbe v letošnji sezoni. Nastopila sta citrar Klemen Matk in vokalna skupina Oktet Žetev.

Klemen Matk je ponosen kmet iz Zgornje Savinjske doline. Kmetija Matkovih je na 1.165 metrih nadmorske višine in je tamkajšnjemu kotu pod Savinjskimi Alpami pred stoletji dala tudi ime – Matkov kot. Klemen poleg dela na kmetiji rad zaigra tudi na citre in popestri kakšno urico oddiha sebi, svoji družini in obiskovalcem. Citre igra že od malih nog. Na začetku se je učil pri solčavskem citrarju Alojzu Lipniku, nadaljeval pa le s svojim talentom in navdušenjem nad citrami.

Na koncertu je nastopil s citrami in kot pevec v vokalni zasedbi Oktet Žetev, ki deluje od januarja 2010. Člani so prekaljeni pevci, ki so svoje glasove pilili na urah solo petja in jih delili s številnimi pevskimi sestavi. Za oktet trenutno skrbita korepetitorki Valentina Rosc in Tadeja Robnik. Številna priznanja potrjujejo njihovo visoko kakovostno petje. Sodelovali so z mnogimi slovenskimi glasbeniki doma in v tujini.

Naslednji, četrti koncert bo v nedeljo, 11. februarja, ob 17. uri. Nastopil bo Kvartet Svit z Martino in s Tomažem.

ŠO

V pričakovanju državnega prostorskega načrta

Po poplavah – kje smo in kje bi morali biti?

Struga Savinje v Letušu letos januarja (Foto: Andraž Purg)

Novo leto in stari izzivi, kako ob nujni obnovi zagotoviti dolgoročno poplavno varnost. Lokalne skupnosti smo povprašali, kaj je bilo v zadnjih mesecih na poti do nje že postorjenega in kaj pričakujejo, da bo na tem področju prineslo letošnje leto. Večina savinjskih županov meni, da so poplavljeni občani dobili zadovoljivo finančno oporo. Zdaj je čas, kot pravijo, da se vlada osredotoči na dolgoročne ukrepe. Ti naj bi bili opredeljeni v državnem prostorskem načrtu, ki ga zato v Savinjski dolini z nestrpnostjo pričakujejo.

ŠPELA OŽIR, TINA STRMČNIK, BARBARA FURMAN

Svoja mnenja so z našimi bralci z veseljem delili vsi vprašani župani, z izjemo braslovškega Tomaža Žoharja, ki se je odločil, da na vprašanja ne bo odgovoril. Med najodmevnejše dolgoročne ukrepe zagotovo spada predlog vladne strokovne službe, ki ob podpori braslovške občine kot enega od ukrepov vidi odstranitev več kot sto hiš na območju letuške gmajne.

Da bi se za razlivna območja po Spodnji Savinjski dolini našla tudi druga zemljišča, kjer bi bil takšen poseg bi-

stveno cenejši, je prepričan žalski župan **Janko Kos**. »Verjetno bi bila cena za katero razlivno območje pri nas manjša, kot bi bila gorvodno v Braslovčah, kjer bi morali za razlivno območje za dva milijona kubičnih metrov vode preseliti 173 stavb. Cena bo izredno visoka. Obenem bo to velik logistični in vsebinski zalogaj,« je pred dnevi na sprejemu novinarjev izpostavil Kos.

Župan Občine Luče **Klavdij Strmčnik** je pristop države glede sanacije poplav označil s Prešernovim verzom,

da je podplat koža čez in čez postala. »Delovanje državnega aparata poznam že tako dolgo, da sem lahko natančno predvidel, kaj se bo zgodilo. Ministrstvo za okolje in prostor se trudi reševati težave. A ministri in direktorji direktorats se menjajo, zaposleni uradniki, ki ostajajo ne glede na vlado, pa delajo v svojem ritmu. Mislim, da jim ni preveč mar za to, kaj se dogaja na terenu. Ko hodim na sestanke v Ljubljano, jim zelo težko dopovem, kaj je ključnega pomena za naše ljudi.«

Žalec: v pričakovanju državnega prostorskega načrta

V Žalcu z nestrpnostjo pričakujejo informacije o državnem prostorskem načrtu. Župan **Janko Kos** ob tem pravi, da so se država in njene strokovne službe najprej pri soočanju s posledicami poplav lovile. »Nato so se, kar zadeva denar in prve odzive, spravile v pravi pogon. Vendar ni vse denar. Zdaj je čas za dolgoročne ukrepe. Kam se bodo ljudje, ki so ostali brez strehe nad glavo, preselili? Kako bodo sanirali brežino Savinje?« pravi Kos, ki ga najbolj zanima, kako bo z državnim prostorskim načrtom. »Vlada mora vzporedno peljati dvojce, zagotoviti nove strehe nad glavo vsem, ki jim je poplava odnesla dom, in skrbeti za dolgoročno poplavno varnost. Od nje pričakujem, da se potruji po svojih najboljših močeh, upošteva vse vpletene strani, od stroke do lokalnih skupnosti,« je še dodal Kos, ki od vlade oziroma odgovornih služb želi informacijo, kako poteka priprava državnega prostorskega načrta in kje so predvidena razlivna območja. »V zraku so tri njihove različice. Zagovarjam lahko samo tisto, ki je bila leta 2018 verifilirana na našem občinskem svetu in je dobila veliko podporo. Gre za prvotno, optimizirano različico. Poiskali smo kmetijsko manj izpostavljena območja in na občinskem svetu dobili potrditev,« je še povedal Kos in dodal, da bi bila cena za katero razlivno območje v žalski občini nižja, kot bi bila gorvodno v Braslovčah.

»Od vlade oziroma odgovornih služb želim informacijo, kako poteka priprava državnega prostorskega načrta in kje predvidevajo razlivna območja. Vsem nam je jasno, da če se voda ne bo nekje razlila, bo prihrumela v Celje in Laško,« je jasen Janko Kos.

Gornji Grad: odločiti mora stroka

V občini Gornji Grad čakajo, kdaj bo država izpolnila obljube glede ureditve protipoplavne zaščite na Dreti in njenih pritokih ter obeh sotočjih Drete in Savinje. Po besedah župana **Antona Špeha** idejne skice že obstajajo, država mora zagotoviti še denar in izvajalca del. Ob tem pravi, da so razočarani nad slabo komunikacijo s predstavniki državnih ustanov glede stavb, ki so predvidene za odstranitev. Pričakovali so, da bodo strokovnjaki temeljito pregledali najbolj poškodovana območja in lastnike stavb obveščali o nadaljnjih postopkih. »A so povzročili pravo zmedo. Nekateri naši občani so iz republiškega klicnega centra 114 za pomoč prebivalcem po poplavah prejeli klic, da je njihova stavba predvidena za rušenje, čeprav pred tem ni bila opravljena nikakršna dokončna strokovna ocena. Ljudje so bili presenečeni in zmedeni.«

Ob tem župan Špeh še navaja, da občina nadaljuje sanacijo plazov, cest in kamnitih zložb ob pritokih Drete. Zgradili bodo tudi mostove. »Upamo, da bomo letos uspeli uresničiti vse predvidene naložbe za odpravo posledic poplav. Od države smo že prejeli avans v višini približno 4,73 milijona evrov. Zavedamo se, da bo obnova trajala več let, in upam, da bo država občinam ves čas stala ob strani. Najbolj smiselno bi bil državni prostorski načrt za celotno Zgornjo Savinjsko dolino. Če bomo na tem območju zagotovili učinkovito poplavno varnost, bo bolj varna tudi Spodnja Savinjska dolina.«

Luče: razkorak med ministrstvom in terenom

Občina Luče ima težave glede pridobivanja povračil za stroške interventnih ukrepov. »Občina je odločbo republiške civilne zaščite, da lahko začne interventno sanacijo, prejela šele septembra lani. Takoj ko je bila vzpostavljena cestna povezava med Strugami in Lučami, je občina naročila storitve težke mehanizacije, da so izvajalci, kolikor je bilo možno, očistili Lučnico s pritoki. Sanacija je stala približno 800 tisoč evrov. Država nam je pojasnila, da bomo nastale stroške lahko uveljavljali v okviru predplačil za sanacijo, zdaj pa se zapleta.

Vsakemu uradniku v Ljubljani moramo pojasnjevati, kakšen je bil dogovor o čiščenju vodotokov. Čiščenje vodotokov res ni dolžnost občine, a ljudje so od nas zahtevali, naj to naredimo, saj država v tistem času tega ni bila sposobna narediti,« je pojasnil župan **Klavdij Strmčnik**.

Klavdij Strmčnik: »Vem, da je pri obnovi po poplavi treba upoštevati naravo, urbanizem in kulturno dediščino. A po takšni naravni katastrofi so vse ribice, ki so bile v Savinji, zdaj verjetno v Beogradu ali Črnem morju. Vsekakor moramo skrbeti za živali. A če ne bomo poskrbeli za ljudi, ne vem, kdo bo še tukaj živel, da bi skrbel tudi za vse drugo.«

V poplavah 4. avgusta je bila poškodovana cesta Luče-Ljubno. Po besedah Strmčnika je bil odsek v Strugah precej hitro obnovljen. Obljubljeni je bilo, da bo takoj zatem obnove deležen še en nekoliko oddaljen poškodovan odsek. A po pol leta od katastrofalnih poplav tam stroji še niso zabrnili. Konec oktobra sta nekoliko nižje proti Ljubnemu nastali še dve poškodbi. Pristojni vseh treh poškodb do danes niso odpravili, pri vsaki od njih so zdaj postavljeni semaforji za izmenični promet. Geologi se še vedno posvečajo plazu v Strugah, vanj vrtajo vrtine in delajo raziskave, na podlagi katerih bodo pripravili načrt za njegovo sanacijo.

Mozirje: brez zadrževalnikov varnosti ne bo

Mozirski župan **Ivan Suhoveršnik** pravi, da vlada obljube o čiščenju strug vodotokov uresničuje. »Čiščenje naj bi bilo končano do pomladi. Pravi ukrepi naj bi sledili. Z njimi naj bi bili seznanjeni v pomladnih mesecih,« pravi Suhoveršnik, ki se mu zdi ključno, da vodarji čim prej predstavijo dolgo-

NE PREZRITE

Kakšen je utrip v letuški gmajni na območju braslovške občine in kaj pravijo tamkajšnji prebivalci o odstranitvi njihovega naselja z namenom zagotavljanja poplavne varnosti, preberite v drugem delu časopisa na straneh 24 in 25.

OB ROBU

Življenje ob Savinji

Le težko si predstavljam, v kako težko situacijo so le nekaj mesecev po poplavi postavljeni ljudje iz letuške gmajne, ki naj bi se morali izseliti iz hiš. Nekateri v njih živijo petdeset let in več, vanje so vložili vse svoje težko zaslužene življenjske prihranke ter za nameček v zadnjih poplavih morda niti niso bile poplavljene ali so bili zgolj kletni deli.

ŠPELA OŽIR

Gre za enega bolj odmevnih vladnih ukrepov na poti zagotavljanja poplavne varnosti, ki predvideva, da bi letuška gmajna postala razlivno območje. Da so ta nujna, ni dvoma. Povsem naravno in pričakovano je, da se Savinja v času viškov vode nekje razlije in spreminja svojo strugo. To se je dogajalo v geološki zgodovini in se bo tudi v prihodnje. Dokler obrečna območja niso bila naseljena, poplave niso bile naravne nesreče, temveč povsem naraven proces.

Zakaj se v zadnjih tridesetih letih na področju poplavne varnosti ni premaknilo nič, je zagotovo eno najbolj pogostih vprašanj zadnjih nekaj mesecev med prebivalci ob Savinji. Kje so bile strokovne službe, kje so bili odgovorni? Zdaj vsi pričakujejo dolgoročne rešitve. So te mogoče čez noč?

Savinjčani smo vajeni življenja ob reki. Ne glede na vse je Savinja naša prijateljica. V sobivanju z njo so živele številne generacije naših prednikov, vzporedno z njenim tokom bo teklo tudi življenje naših zanamcev. Želimo si zgolj strokovne rešitve, s katerimi si kdo ne bi na račun domačinov nabiral političnih točk.

Od izplačil do priprave novega zakona

Ministrstvo za naravne vire in prostor je takoj po avgustovski ujmi pripravilo spremembe Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč.

S tem se je med drugim skrajšal čas izplačila pomoči prizadetim zaradi posledic neurij, občine pa so bile na podlagi predhodnega sanacijskega programa upravičene do 40-odstotnega vnaprejšnjega plačila. Do pred nekaj dnevi je ministrstvo nakazalo 218,5 milijona evrov predplačil za nujno sanacijo 115 občinam, ki so podale zahteve.

Vlada se je odločila, da tudi fizičnim osebam (lastnikom poškodovanih stanovanj in hiš) zagotovi predplačila za obnovo, in sicer v višini 20 odstotkov ocenjene škode, kot je zavedeno v spletni aplikaciji Ajda. Tako so prvič doslej predplačila za obnovo prejeli tudi posamezniki. Seznam upravičencev, vključno z višino predplačila, vodi ministrstvo, izplačila izvaja finančna uprava. Leta 2023 je izplačala že 29,7 milijona evrov, kar so vsa sredstva iz skupne ocenjene vrednosti predplačil.

V znamenju priprave novega zakona

Ministrstvo za naravne vire in prostor je aktivno sodelovalo pri pripravi novega Zakona o obnovi, razvoju in zagotavljanju finančnih sredstev. Rešitve, ki so bile na predlog ministrstva vključene v zakon, omogočajo trajne rešitve na področju urejanja prostora in gradnje, urejanja voda in druge infrastrukture ter sanacije plazov.

Ministrstvo že pripravlja program odprave posledic naravne nesreče. Pripravljen

bo za vsak posamezen dogodek, in sicer v skladu z določili Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč.

Urejanje vodotokov

Urejanje vodotokov in zagotavljanje pretočnosti ostajata ključna prioriteta ministrstva. Po avgustovskih ujmah je bilo v okviru izrednih ukrepov direktorije za vode delo končano na več kot 800 deloviščih, kar pomeni več kot 500 kilometrov vodotokov. Pri tem je šlo na nekaterih odsekih za zahtevna in obsežnejša dela, kot je vračanje vodotokov v

struge. Ekipa delajo trenutno še na 250 deloviščih, na katerih je prisotnih 1500 delovnih strojev in 2000 delavcev. Do pred dnevi je bilo izvedenih izrednih ukrepov v višini 67 milijonov evrov. Po končanih izrednih ukrepih bo na vseh vodotokih, ki so bili prizadeti v avgustovskih poplavih, vzpostavljena pretočnost, ponekod bodo zavarovane tudi brežine.

Vlada je sprejela načrt zmanjševanja poplavne ogroženosti. Načrt v okviru poplavno najbolj ogroženih porečij v Sloveniji določa številne gradbene in negradbene protipoplavne ukrepe. Pred pripravo načrta se v sklopu

poplavne direktive pripravijo karte poplavne ogroženosti in karte poplavne nevarnosti, ki so osnova za nadaljnje ukrepe.

Kaj sledi letos?

Kot so sporočili z ministrstva, bodo letos nadaljevali ukrepe, ki so jih vodili v preteklem letu. »Nadaljevali bomo ukrepe za pomoč občinam in prebivalcem pri obnovi ter sanaciji škode, ki so jo povzročila neurja. Več pozornosti je namenjene dolgoročni skrbi za urejanje vodotokov, narejen je bil tudi premik na področjih, kjer so dejavnosti v preteklosti nekoliko zastale,« so sporočili.

ročne ukrepe, ki bodo sledili. Šlo bo za vodne zadrževalnike in različne nasipe, pri umeščanju katerih Suhoveršnik pričakuje javne razgrnitve, da lahko svoje pove tudi lokalna skupnost. »Občina Mozirje želi večji zadrževalnik na Trnavi, kjer bi se izselila ena hiša. Tako bi bilo Mozirje pred poplavi bolj varno. Ob Savinji bi lahko bil velik zadrževalnik na območju varpoljske gmajne in na območju spodnjih Lok, preden voda odteče naprej proti Braslovčam. To so ukrepi, ki bodo morali biti prej ali slej uresničeni, zato upam, da jih bo vključeni v državni prostorski načrt. Sicer varnosti ne bo.«

Nazarje: potrebni ukrepi so znani že 20 let

Nazarski župan Matej Pečovnik je dejal, da so bila intervencijska dela za zagotavljanje pretočnosti vodotokov, ki so bila napovedana do konca minullega leta, opravljena. Očiščena je bila struga od mosta čez Savinjo do sotočja z Dreto. V naslednjih treh mesecih bo znan program dela za večjo pretočnost Drete. Drugi ukrepi za zagotovitev poplavne varnosti še niso znani, saj študije še niso končane. »Določitev ukrepov ne bo nič pomagala, če ukrepi ne bodo izvedeni. Upam si trditi, da jih bo polovica prepisanih iz študij, ki jih poznamo že vsaj 20 let, a niso bili izvedeni.«

Rečica ob Savinji: veliko nedorečenosti

V občini Račica ob Savinji še ne vedo natančno, za katere stavbe je predvidena nadomestna gradnja in kateri občani se bodo morali preseliti. Ljudje so v negotovosti, zato od države pričakujejo učinkovitejše ukrepanje.

»Še vedno ne vemo, katere protipoplavne ukrepe naj bi država zagotovila ob Savinji in Rečici. Najprej bo treba odstraniti naplavine ter potem urediti sistem protipoplavne zaščite, kot jo je zasnoval hidrolog in gradbeni inženir Rok Fazarinc. Hidravlično-hidrološko študijo in idejne zasnove za novo prostorsko načrtovanje stroka že pripravlja,« je pojasnila županja Majda Potočnik, ki opozarja tudi na plazove, pri čemer od državne tehnične pisarne pričakuje navodila, kako naj občine pristopijo k izvedbi javnih naročil za njihovo sanacijo.

Kot še pravi, je skupina občanov samoiniciativno pripravila svoje predloge za izvedbo protipoplavnih ukrepov in jih predstavila predstavnikom Službe vlade za obnovo po poplavih. »Po 4. avgustu smo opravili številne dejavnosti za preprečitev ponovnih poplav. Med drugim smo uredili nasipe v Grušovljah in na Spodnji Rečici. Če bi pridobili dovoljenje direktorije za vode, bomo pomagali tudi pri izvedbi protipoplavne zaščite v naselju Varpolje. Občine bi ob ustreznih finančnih in strokovnih podpori države lahko ob vodotokih 2. reda dosledno čistile zadrževalnike in urejale hudourniške potoke.«

Ljubno: skrbi jih zaščita poslovne cone

Župan Občine Ljubno Franjo Naraločnik ocenjuje, da je država držala obljubo glede nakazil denarnih sredstev, čeprav so jih občine prejele s precejšnjo zamudo. Občina je prejela več kot pet milijonov evrov za sanacijo javne infrastrukture in tudi celotno povračilo intervencijskih stroškov, ki so znašali več kot tri milijone evrov.

Po Naraločnikovih besedah občani niso zadovoljni s hitrostjo sanacije vodotokov. »Vidimo, da delavci opravljajo svoje delo. Ker pristojni desetletja vodotokov niso urejali tako, kot bi bilo treba, se je delo nakopičilo. Posledice tega bomo v naši dolini čutili še vrsto let. Upam, da se bo vpliv okrepljene mehanizacije in okrepljenih ekip strokovnjakov čim prej začel odražati na terenu.«

»Ker pristojni desetletja vodotokov niso urejali tako, kot bi bilo treba, se je delo nakopičilo. Posledice tega bomo v naši dolini čutili še vrsto let,« pravi Franjo Naraločnik.

Povedal je, da so ponekod sicer intervencijska dela že prešla v sanacijska. Ob nekaterih naseljih, kjer so stanovanjske stavbe, izvajalci gradijo zaščitne brežine. Tako občina kot občani

nestrpno čakajo izhodišča hidrološko-hidravlične študije, ki bo podlaga za projektiranje cest, mostov in druge javne infrastrukture ob vodotokih.

Veliko skrbi lokalni skupnosti povzroča to, da protipoplavne zaščite še nista bila deležna naselje Loke in bližnja industrijsko-poslovna cona. »V zgornjem delu Savinje je bil okrepljen nasip, nista pa še bila izvedena odvoz začasne deponije na levem bregu in pregled nasipa ob poslovni coni. Ponovno zalitje poslovnih prostorov podjetij v poslovni coni bi povzročilo še eno katastrofo za Zgornjo Savinjsko dolino,« je jasen Naraločnik.

Šmartno ob Paki: slaba komunikacija

Tudi v občini Šmartno ob Paki je država hitro zagotovila denar za povračilo intervencijskih stroškov ter za nekatera obnovitvena dela. Po mnenju župana Janka Kopušarja je bila dobrodošla tudi pobuda za ustanovitev vladne službe za obnovo ter državne tehnične pisarne. »Najbolj pomembno je, da vsi, ki smo na nacionalni in lokalni ravni odgovorni za obnovo po poplavih in zagotavljanje protipoplavnih ukrepov, delujemo usklajeno, le tako bomo lahko učinkoviti,« je prepričan, pri čemer priznava, da je od pristojnih na državni ravni pogrešal jasna navodila in informacije, kako naprej. »Komunikacija s predstavniki vladnih služb bi lahko bila boljša.«

Naselja Paška vas, Šmartno in Rečica ob Paki so v občini Šmartno ob Paki poplavno najbolj ogrožena, zato župan upa, da bo direktorija za vode čim prej začela urejati strugo reke Pake in protipoplavne ukrepov.

Ob tem župan poudarja, da si občina za izboljšanje poplavne varnosti prizadeva z rednim vzdrževanjem in čiščenjem manjših vodotokov, prepustov in jaškov ter s prenovami mostov in sistemov za odvodnjavanje. »Občinski denar ne nazadnje namenjamo tudi za gasilsko opremo in usposabljanje prostovoljnih gasilcev. To je še posebej pomembno, saj bi bile brez njihovega požrtvovalnega dela posledice poplav zagotovo še obsežnejše.«

Sodni proces v primeru Tekachevo: nedokončana zgodba

Tragedija v Tekachevem je ena najhujših v Sloveniji. Brutalno so bili marca 1997 v hiši umorjeni 73-letni Štefan Poharc, njegova 75-letna žena Franciška ter njuni podnajemnici, 36-letna Helena Krušlin in njena 17-letna hčer Viktorija. Tudi motiv umora nikoli ni bil pojasnjen, neuradno so števili ugibali, da naj bi imel Poharc veliko denarja, ki so si ga morilci prilastili. V vseh letih si je ta primer na sodišču podajalo že šest sodnikov in sodnic. (Foto: arhiv NT)

Zakaj osumljeni za štirikratni umor še ni v priporu?

Po lanski oprostilni sodbi zoper Kristijana Kamenika za primer štirikratnega umora v Tekachevem so se v pravnih vrstah vrstile tudi razprave, da za tragedijo leta 1997 najverjetneje ne bo nihče odgovarjal oziroma bo primer ostal neraziskan. Na sodišču je bilo ob Kamenikovi oprostitvi rečeno, da noben dokaz, ki je ostal v kazenskem spisu, ne dokazuje, da je bil Kamenik na kraju dogodka. Tožilstvo je sicer že leta 2022 vložilo tudi zahtevo za preiskavo zoper naknadno odkritega osumljenca umorov, gre za moškega, ki naj bi živel na Hrvaškem. Toda zakaj osumljeni za tako brutalne umore danes še ni v priporu?

SIMONA ŠOLINIČ

Spomnimo, da je Kamenik vsa ta leta veljal za glavnega osumljenca. Ves čas so se pojavljale govorice, da na kraju naj ne bi bil sam. Toda v procesu je sodišče izločilo kar nekaj dokazov, med drugim Kamenikove športne copate, ki so veljali za kronski dokaz.

Lahko bi že bil za zapahi

Ni skrivnost, da je javnost ves ta čas zelo kritična

do sistema, ki še ni našel storilcev in jih obsodil brez kančka dvoma. Že pred oprostitvijo Kamenika se je tako vedelo, da je premalo dokazov za njegovo obsodbo. Nakar je lani izbruhnila vest, da so z naknadno uporabo sodobnejših metod analize bioloških sledi stopili na prste 56-letniku iz sosednje Hrvaške, ki naj bi bil osumljenec za umore. Sledi so bile najdene na maskirni kapi, ki

je bila izdelana iz rokava puloverja in ki so jo našli v neposredni bližini hiše, kjer so se zgodili umori. »Po ponovljeni analizi bioloških sledi in po kasnejši izmenjavi profilov DNK s Hrvaško je bilo ugotovljeno ujemanje DNK-profila v sledi z maskirne kape z DNK-profilom obravnave osebe,« so lani povedali na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju. Moški naj bi živel na Pagu, a danes še nihče ne ve, kako se bo zasukala preiskava zoper njega, sploh glede na zadnji razplet s Kamenikom, ki so ga oprostili. Zakaj torej moški še ni v priporu, glede na sum, da je storil tako grozljivo kaznivo dejanje? »Zoper tega osumljenca smo že 16. decembra 2022 na Okrožno sodišče v Celju vložili zahtevo za preiskavo, o kateri kljub našemu naknadnemu predlogu za

prednostno obravnavanje še ni odločilo. Zoper moškega smo sodišču predlagali tudi odreditev pripora, o čemer prav tako še ni odločilo,« so nam odgovorili na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju. Kako bi pripor pripomogel k razpletu tega primera? »Na podlagi odrejenega pripora bi sodišče lahko razpisalo tiralico, mednarodno tiralico in izdalo evropski priporni nalog za prijetje in predajo tega osumljenca. Z odreditvijo teh ukrepov bi lahko bil Sloveniji osumljenec predan iz Hrvaške, saj je njen državljan, ali izročen iz drugih držav, če bi bil tam zaloten in bi se mu nato lahko sodilo v Sloveniji,« dodajajo na tožilstvu. Vendar na sodišču o zahtevi za preiskavo še odločajo, saj je še v pritožbenem postopku. Več informacij tako ni mogoče dobiti.

Novinarji spletnega portala Preiskovalno.si so pred dnevi udarili z novico, da so se pogovarjali z eno od prič s sojenja za štirikratni umor v Tekachevem. Po pričanju naj bi neznanci tej osebi grozili, zaradi česar se je morala odseliti v tujino.

Kristijan Kamenik je bil decembra 1999 za štirikratni umor v Tekachevem obsojen na 20-letno zaporno kazen. Ta sodba je bila razveljavljena. Na ponovljenem sojenju je bil Kamenik oproščen, leta 2007 bi se moralo začeti še tretje sojenje, ki se ni začelo, saj je pristal v tujih zaporih. Tokratna oprostilna sodba, če bo postala pravnomočna, je tudi podlaga za morebitno odškodnino, ki bi jo lahko Kamenik zahteval za vsa leta postopkov. Višje sodišče v primeru pritožbe tožilstva na oprostilno sodbo še ni odločalo.

Kadrovski problem: katastrofalen

Zaradi kadrovskih težav se lahko zgodi, da bodo na sodišču tudi brez protesta reševali le nujne zadeve. (Foto: Andraž Purg)

Znano je, da sodniki opozorilno protestirajo. Protest naj bi trajal do 24. januarja. Za to so se odločili zaradi nespoštovanja ustavne odločbe, v kateri je sodišče junija lani ugotovilo, da so sodniške plače prenizke. Tudi sodniki v celjskem okrožju so se pridružili protestu. Na celjskem sodišču so preklicane obravnave v nenujnih zadevah, drugo delo poteka nemoteno.

V Celju se sicer ubadajo tudi s kadrovskim problemom, ki je, kot pravijo na sodišču, katastrofalen. Od 80 sistematiziranih sodniških mest v celjskem okrožju je trenutno zasedenih 73 mest. Dva sodnika sta dodeljena še drugam. Za tri okrožne in dva okrajna sodnika so postopki v teku za zaposlitev, vendar od razpisa do prihoda novega sodnika traja približno leto. V naslednjih treh letih bo pogoje za upokožitev izpolnilo kar sedem sodnikov. Pet sodnikov trenutno dela s polovičnim delovnim časom, štirje so v daljšem bolniškem staležu. Na sodišču še dodajajo, da ob tako zelo okrnjeni prisotnosti sodnikov beležijo velik propad prekrškovnih zadev, pripornih zadev, ki so največkrat povezane s prepovedanim prestopom državne meje, z nujnimi družinskimi zadevami in zadevami postavitve odraslih oseb pod skrbništvo. Iz tega izhaja, dodajajo, da so nujni ukrepi, ki bodo kadrovsko problematiko reševali hitreje in učinkoviteje kot doslej, saj bodo sicer že po sili razmer uspeli reševati le nujne zadeve.

Zajem št.: 2804 Datum: 14/01/2024 Čas: 11:19:56 Ročno: Zad.reg.st. Lok: avtocesta A1 ID: 18 Omejitev hitrosti: 130 km/h Hitrost: 200 km/h (PRIH) Razdalja: 245.3 m 1705231196_AX100_0114_111956.jmx Serijska št.: TC006218

Divjal po avtocesti

Policisti Postaje prometne policije Celje so konec minulega tedna na avtocesti poostreno nadzorovali promet in prijeli izstopajočega kršitelja. Voznik osebnega avtomobila BMW je na odseku avtoceste, kjer je hitrost vožnje omejena na 130 km/h, vozil s hitrostjo 200 km/h. Kršitelju so izdali plačilni nalog ter mu poleg globe izrekli 5 kazenskih točk. »Neprilagojena hitrost je še vedno eden najpogostejših vzrokov prometnih nesreč, zato policisti opozarjamo voznike, naj hitrost vožnje prilagodijo omejitvam hitrosti in svojemu voznickemu znanju ter izkušnjam in razmeram na cestah,« so sporočili s celjske policije. (Foto: PUC)

Zaposleni kradli baker?

Te dni je odjeknila novica, da naj bi nekateri zaposleni iz odsluženih blokov Termoelektrarne Šoštanj (Teš) 1, 2, 3, in 4 dlje časa kradli baker. Kot je poročal časniki Večer, naj bi osumljeni znosili in prodali približno 100 ton bakra.

Za kaznivim dejanjem naj bi stala organizirana skupina zaposlenih. Primer preiskuje velenjska policijska postaja, ki obravnava sum kaznivega dejanja velike tatvine, za kar je zagroženo tudi do pet let zapor. Na policiji so sicer potrdili, da naj bi šlo za več oseb, policisti pa še preiskujejo, kako dolgo so se vrstile takšne tatvine. Preiskava še ni končana. Za Večer so v Tešu pojasnili, da so na podlagi notranjega nadzora in analize stanja ugotovili, da je prišlo do odtujitve bakra s trajno zaustavljenih blokov 1 do 4. Ker še vedno traja tudi policijska preiskava, več informacij niso mogli posredovati. (STA)

Ponovno o prostituciji

Pred dnevi se je v Celju začel predobravnavni narok zoper Zlatka Dragarja, ki je obtožen kaznivega dejanja izkoriščanja ljudi za prostitucijo. Primer izhaja še iz leta 2012. Dragar kaznivega dejanja ne priznava.

V postopku je več obtoženih, ki se na lanski narok niso odzvali, kar za sodišče pomeni, da kaznivega dejanja prav tako ne priznajo in da se bo zoper vse začela sodba obravnava. Glede na obtožbe naj bi Dragar novačil dekleta iz Slovaške in za vsako pripeljano dekle v nočni klub na območju Polzele plačal 500 evrov. Spolne usluge naj bi bile vredne od 70 evrov za 30 minut do 110 evrov za celo uro. Dragarjeva odvetnica Maksimiljana Kincl Mlakar je na sodišču že podala predlog o izločitvi nekaterih dokazov, ker so bili po njeni oceni pridobljeni na nezakonit način.

Prijeli več nezakonitih prebežnikov

V zadnjem tednu je bilo na Celjskem več prijetij nezakonitih prebežnikov. Nazadnje so takšen primer obravnavali velenjski policisti. V Velenju so namreč ustavili voznika osebnega vozila, sicer tujega državljana, ki ima bivališče prijavljeno v Belgiji. Vozniku, ki je prevažal pet državljanov Sirije, so odvzeli prostost. V Zidanem Mostu so možje v modrem izsledili dva državljana Pakistan in državljana Bangladeša, ki so na nedovoljen način vstopili v Slovenijo. Vsi so zaprosili za mednarodno zaščito. Policisti so v preteklih dneh tudi na avtocesti pri Vranskem ustavili ukrajinskega voznika avtomobila, ki je prevažal štiri Sirce, ki so sicer pred tem zapustili azilni dom. Sirski državljani so podali ponovno namero za mednarodno zaščito, vozniku pa so policisti odvzeli prostost. Po zbranih obvestilih ga bodo ovadili zaradi prepovedanega prehajanja meje in privedli k preiskovalnemu sodniku. Ta bo odločal, ali bo moški ostal v priporu.

Sunil ji je torbico

V soboto je neznan moški na avtobusni postaji v Celju okradel žensko. Ta je na klopco odložila svojo torbico, v kateri je imela denarnico z dokumenti in bančnimi karticami. Storilec je torbico ukradel, kmalu po dejanju pa je z ukradeno bančno kartico poskušal na bankomatu dvigniti gotovino. Policisti neznanca še iščejo.

Zaradi hitre vožnje poškodovani dve osebi

Policisti bodo ovadili voznika avtomobila, ki je pretekli konec tedna povzročil prometno nesrečo s hudimi poškodbami v Črešnovi. Povzročitelj je vozil iz smeri Padeškega Vrha proti Zrečam, nato je zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo zapeljal z vozišča. Vozilo se je na strmini večkrat prevrnilo. V nesreči sta se hudo poškodovala voznik in sopotnik. Policisti bodo voznika ovadili zaradi suma storitve kaznivega dejanja povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti.

Nova akcija policistov

Začela se je nova preventivna akcija agencije za varnost prometa Osredotoči se na cesto. Do nedelje bodo policisti pri nadzoru prometa posebej pozorni na prekrške, ki vplivajo na zbranost voznikov med vožnjo, s poudarkom na uporabi mobilnih telefonov. Izvedli bodo tudi posamezne poostrene nadzore, v katerih bodo odkrivali tovrstne prekrške.

Nova preventivna akcija agencije nadomešča dosedanje akcije Varo brez telefona. Na sposobnost osredotočenosti med vožnjo namreč poleg aktivne uporabe mobilnega telefona vpliva vrsta dejavnikov, kot so prehitra vožnja, različna čustvena stanja, utrujenost in obvladovanje stresa. Med motečimi dejavniki so tudi nastavljanje različnih sistemov v vozilu, kot so radio, klimatska naprava in multimedija, a tudi prehranjevanje, kajenje in ličenje. Pomemben dejavnik je predhodno uživanje alkohola, drog, drugih psihoaktivnih snovi, še posebej v kombinaciji z zdravi.

Dina Špan bo tekmovala na mladinskih olimpijskih igrah

Dina Špan s številko 101 na čeladi

Za nastop v Južni Koreji se je pripravljala na Nizozemskem

Med 19. januarjem in 1. februarjem bodo v južnokorejskem Gangwonu olimpijske igre za mlade. Prve zimske igre je gostil avstrijski Innsbruck leta 2012, dve leti prej so bile v Singapurju uvodne poletne igre. Mladi športniki od 14. do 18. leta se zberejo vsake štiri leta. V Gangwonu bo petnajst športnih panog: alpsko smučanje, biatlon, bob, tek na smučeh, curling, umetnostno drsanje, smučanje prostega sloga, hokej na ledu, sankanje, nordijska kombinacija, hitrostno drsanje, hitrostno drsanje na kratke proge, skeleton, smučarski skoki in deskanje na snegu.

DEAN ŠUSTER

Med potnicami na zimske igre je tudi članica Drsalnega kluba Celje Dina Špan. Tekmovala bo v hitrostnem drsanju na kratke proge. 17-letnica obiskuje tretji letnik srednje ekonomske šole v Celju.

S čim ste si prislužili nastop na mladinskih olimpijskih igrah?

Normo sem izpolnila na zadnjem mladinskem svetovnem prvenstvu, ki je bilo lani januarja v nemškem Dresdnu. Če govorimo o normah za nastope na mladinskem svetovnem prvenstvu in tekmah mladinskega svetovnega pokala, sem morala doseči zelo dober čas na 500-metrski progi.

Kaj štejete za svoje največje uspehe?

Najbolj sem ponosna na izboljšanje državnih rekordov na vseh treh razdaljah. Na olimpijskem festivalu evropske mladine januarja v Pontebbi v italijanski Furlaniji – Julijski krajini sem osvojila osmo mesto. Tudi uvrstitev na mladinske olimpijske igre štejem med svoje največje dosežke doslej. Nasploh mi je v veliko veselje zastopati

slovenske barve na večjih mednarodnih tekmovanjih.

Kdaj ste se začeli ukvarjati s hitrostnim drsanjem na kratke proge?

Bila sem stara šest let. Obiskovala sem prvi razred osnovne šole, ko sem spoznala hitrostno drsanje na kratke proge.

V kolikšni meri vam je načrte med pripravami prekrivala poplava? Kam ste takrat morali oditi?

Poplava, ki je onemogočila treninge v naši dvorani, nam je porušila načrte. Ravno v času, ko smo dobili led in ko bi se morali začeti pripravljati na naslednjo sezono, nam je naravna nesreča to onemogočila. Med tem časom, ko v Celju vadba ni bila mogoča, smo najprej odpotovali na Nizozemsko. V Heerenveenu smo trenirali teden dni. Nato smo trenirali na ledu v Zagrebu.

Kaj se je dogajalo v Središču Vitalis v Ljubljani?

Tam smo športniki iz različnih panog preživeli tri dni. Pripravili so nam različna predavanja, o prehrani, psihološki pripravi, motivaciji, javnih na-

Dina med tekmo v Budimpešti

stopanjih in drugem. Športniki smo se lahko spoznali, se družili in si tudi izmenjali znanja in izkušnje.

V torek ste zapustili Slovenijo. Kdaj boste tekmovali v Južni Koreji?

Z menoj je tudi trener Ersel Argun. Najprej se bom preizkusila na najdaljši razdalji. Na progi, dolgi 1.500 metrov, bom drsala v soboto. Naslednji dan bo sledila tekma na kilometrski progi. V ponedeljek bo še preizkušnja na pol krajši razdalji.

Kaj pričakujete od nastopov v Gangwonu?

Nimam posebnih pričakovanj. Z leti sem se v športu naučila, da nikoli ne pričakuj preveč in nikoli premalo, saj nikoli ne veš, kaj se lahko zgodi. Vsekakor upam, da bo vse potekalo po ustaljenih tirnicah, torej da se ne bo zgodilo nič ne-

predvidenega. Prepričana sem, da se bom zelo potrudila in da bom dala vse od sebe.

Katere so vaše dobre lastnosti? Imate morda pomanjkljivost?

Kot vsaka športnica imam tudi sama nekaj dobrih in nekaj slabih lastnosti. Med slabe verjetno spada start. Med sposobnosti bi izpostavila pogum med prerivanjem. Ni me strah tekmice rahlo odriniti oziroma se z njo zaleteti. Seveda moram biti zelo pazljiva, kajti premočan trk lahko prinese tudi diskvalifikacijo.

In kakšna bo taktika poju-trišnjem?

Žal mi načrt še ni znan. S tem se običajno s trenerjem pogovoriva dan pred tekmo. Upam, da se bova odločila za ustrezno strategijo.

Foto: osebni arhiv

Dinin klubski trener je Ersel Argun.

Komerički na EP v Gdansk

Zadnji konec tedna je bilo v poljskem Gdansk evropsko člansko prvenstvo v hitrostnem drsanju na kratke proge.

Slovenijo je zastopal Tibor Komerički, član Drsalnega kluba Celje. Najboljšo uvrstitev je dosegel na najkrajši razdalji, na 500 metrov, kjer je bil 28. Na 1.000 m je bil 30. in na 1.500 metrov 31. »Tibor je na tekmovanju, kjer so nastopali tudi olimpijski prvaki, pridobil dragocene izkušnje. Njegova prihodnost je svetla. Spoznal je, koliko še zaostaja za evropskim vrhom. A verjamem, da bo Tibor v naslednjih letih blizu njega,« je povedal reprezentančni trener Ersel Argun.

DŠ

(Foto: osebni arhiv)

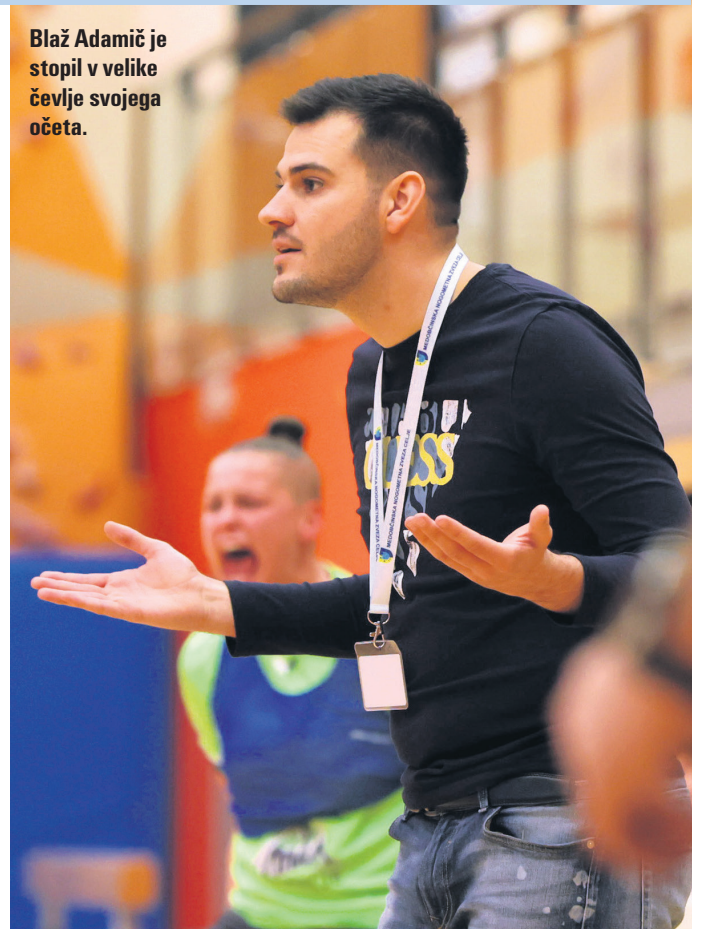

Pred startom. Dina stoji povsem desno.

Dina Špan na fotografiji s skakalnim asom Timijem Zajcem

Celjanke v derbiju 1. slovenske futsal lige ugnale najhujše tekmičice

Vanja Tanšek vselej poskrbi
za dobro voljo v ekipi.Blaž Adamič je
stopil v velike
čevlje svojega
očeta.

Z rokometno vratarko so se vrnile na vrh lestvice

Igralke Ženskega nogometnega kluba Celje so v 11. krogu 1. slovenske futsal lige odigrale tekmo za osvojeitev prvega mesta po rednem delu tekmovanja. V Kajuhovi dvorani so s 5 : 2 ugnale ekipo Košane in se oddolžile za poraz s 6 : 3. Zdaj imajo na vrhu lestvice 30 točk. Igralke iz Košane pri Pivki so jih zbrale 27. Tretje so Slovenske Gorice (21).

DEAN ŠUSTER

Do konca rednega dela prvenstva so preostali še trije krogi. Ekipa Celja se bo pomerila tudi še z Vrhniko (18), ki je četrta, in s peto Lukovico, ki je prva zadala poraz Košani (4 : 1). Najbolje uvrščena kluba bosta čakala svoja nasprotnika v polfinalu. Vanj se bosta uvrstili še ekipi, ki bosta osvojili prvi mesti v dodatni ligi klubov od 3. do 6. mesta.

Posodobljena celjska igra

Celjanke je do več naslovov popeljal trener Drago Adamič, zdaj ekipo vodi njegov 27-letni sin Blaž, ki je igral za NK Šampion. Od njega so starejše tri igralke, ena je rojena istega leta. »V tej sezoni igramo malo drugače kot prej. Nimamo več klasičnega »pivot«. Naša igra je bolj sodobna. Dekleta so potrebovala nekaj časa, da so dojela

zahteve in jih tudi uresničila na parketu,« je začel **Blaž Adamič**. »V prvem delu prvenstva smo se posvečali načinu naše igre. Po porazu v Pivki je naša ekipa zelo napredovala glede kakovosti, kar se je pokazalo tudi v soboto. Gostujoča vratarka je obranila precej naših strellov. Slovenske Gorice? Ne želim govoriti o njih, kajti dekleta sicer želijo dobro tekmoovati, nekdo drug pa ne. Zagotovo Slovenskih Goric v boju za naslov prvaka ne bi odpisal,« je dodal Adamič, ki še upošteva nasvete svojega očeta. V svoji ekipi ima tudi sestro Dejo.

Prva dvojna krona?

Dolgoletna kapetanka ekipe je **Sergeja Kos**: »To je bila najbrž naša najboljša tekma v tej sezoni. Priznam, da me je bilo derbija malce strah. Namreč v Košani smo zmrznile. Plujemo

po načrtanih smernicah. Želimo prvič osvojiti dvojno domačo krono. Blaž Adamič odlično opravlja svoje delo. Morda mu je lažje, ker se dekleta že dolgo poznamo in smo uigrana. Jedro ekipe ostaja, a se moramo zavedati, da se bo prej ali slej spremenilo oziroma bo odšlo. Zato moramo zaupati mlajšim soigralkam. Vedno več ekip je izenačenih, zato predvidevam nekaj presenetljivih izidov do konca sezone. Doslej nam še ni uspelo zmagati v tekmovanju za slovenski pokal. Goreče upamo, da bo letos pokal naš.« V drugem polčasu je odhitela na tribuno: »Ko me je doletel krajši počitek, so me pozvali na tribuno in z veseljem sem pozdravila celjskega župana. Sprehod mi je prišel prav, saj bi se sicer ohladila na klopi.«

Oddolžile so se z enako mero

Nova vratarka Celja je **Hana Fideršek**, nekdanja rokometna vratarka celjskega kluba, ki je primerjala športa: »Predlani februarja sem se po operaciji kolena morala posloviti od rokomet. Zdaj imam nov šport in nov klub. Predvidevala sem,

Hana Fideršek je odlična vratarka tudi v futsalu:
»Lepše bi bilo, če mi ne bi »uspek« avtogol ...«

da so razlike manjše za vratarko. Pri rokometu je nenehno zaposlena, pri futsalu mora biti prav tako zelo zbrana, čeprav se mora odzvati le nekajkrat na tekmo, a takrat je lahko posredovanje ključno za njen razplet.« Prvič je bila v ekipi v 2. prvenstvenem krogu: »S Tjašo Močnik se izmenjujeva pred vrati. Ona bolj obvlada žogo z nogami. V soboto so bile najine soigralke zelo zavzete. Uspelo se nam je ma-

ščevati za poraz v gosteh. Po prvih polfinalnih srečanjih se nam obeta uvrstitev v finale slovenskega pokala, kjer bodo tekmičice najbrž spet igralke Košane.« Notranjke vodi trener **Miha Osojnik**: »Naš kakovostni napredek je bil načrtovan. Četrto sezono imamo več ali manj isti kader. Dekleta so prizadevna, trenirajo trikrat na teden po poldrugo uro. V letošnji sezoni so vidni sadovi dela. Z vztrajnostjo smo dosegli raven

Celja. Zdaj sta ekipi enakovredni po kakovosti. A Celjanke imajo več izkušenj. Na takšnih obračunih odločajo predvsem energija, želja in vztrajnost. V prvem obračunu v Pivki smo jih mi imeli več, tokrat pa je bilo nasprotno in domačinke so zasluženo slavile.« Za Celje je dva gola dosegla Vanja Tanšek, po enega so dodale Tjaša Alegro, Ines Ermenc in Vanesa Kozina.

Foto: Andraž Purg

Vanja Tanšek je dvakrat
zatresla mrežo gostij.

Kapetanka Sergeja Kos je med drugim polčasom pozdravila župana Matijo Kovača in podžupana Sama Seničarja.

Prve stopničke slovenskih deskarjev v tej sezoni

Tim Mastnak se je vrnil v svetovni vrh

Celjski deskar Tim Mastnak je bil drugi v paralelnem veleslalomu za svetovni pokal v švicarskem Scuolu. V finalu se je pomeril z Avstrijcem Benjaminom Karlom, olimpijski zmagovalec iz Pekinga je bil boljši za devet stotink.

DEAN ŠUSTER

Tako je bilo tudi pred dve-
ma letoma na Kitajskem,
kjer je bil Mastnak srebrn.

Brez težav do finala

Celjan je eno od treh zmag
v svetovnem pokalu dosegel
prav v Scuolu. Tokrat je bil
najboljši v kvalifikacijah. V
boju za četrtfinale je prema-
gal Japonca Masakija Šibo.
Takrat je izbral modro pro-
go. Potem si je premislil, saj
je ugotovil, da je rdeča malce
boljša. Avstrijca Arvida Au-
nerja je preskočil in se za-
nesljivo uvrstil v polfinale.
Tam je bil boljši še od Itali-
jana Rolanda Fischnallerja.

32-letni Tim je zelo dobro
začel finalno vožnjo, nekaj
drobnih napak ga je stalo
zmage. Šest let starejši Karl

Njegovo prizorišče

Mastnak je eno od treh
zmag v svetovnem pokalu
dosegel prav v Scuolu 10.

Tim Mastnak je poudaril, da uživa na progi v Scuolu.

Tim z očetom Robertom

marca 2018. Prav tako v pa-
ralelnem veleslalomu je bil
najboljši še 13. decembra
2018 v italijanski Carezzi in
23. februarja 2019 v kitaj-
skem Secret Gardnu. Devetič
je stopil na zmagovalni oder
v svetovnem pokalu, pred
tem zadnjič 11. decembra
2022 v nemškem Winterber-
gu. Še tretjič je osvojil dru-

go mesto. Poleg srebra na
olimpijskih igrah v Pekingu
je bil drugi tudi na svetov-
nem prvenstvu leta 2019 v
Park Cityju. »Žal mi v finalu
ni uspelo unovčiti nekoliko
boljše proge. Toda Karla ni
lahko premagati. Pošteno
sem se trudil in verjamem,
da ga bom naslednjič prema-
gal.« O prizorišču je dejal:

»Tu še nisem bil slabši kot
deveti. Četrtrič sem bil naj-
boljši v kvalifikacijah. Proga
v Scuolu mi resnično ustre-
za.« Rok Marguč je bil v kva-
lifikacijah 21., Gloria Kotnik
ni nastopila zaradi bolezni.
V Bad Gasteinu je bila v to-
rek peta v slalomu. Tekma na
Rogli bo čez teden dni.

Foto: osebni arhiv

Drugi mandat Polutnika na čelu ŠZC

Novi predsednik Športne zveze Celje
je Matej Polutnik. Nekdanji košarkar,
tudi kadetski prvak Jugoslavije s celj-
sko Libelo, je tudi eden od treh častnih
članov Ženskega košarkarskega kluba
Cinkarna Celje.

Polutnik je bil predsednik zveze že
med letoma 2005 in 2008, nakar je pro-
testno odstopil zaradi vmešavanja celj-
ske občine v odločitve zveze. Izredno
volilno skupščino je po odstopu pre-
sednice Saše Jeram, podpredsednika
Branka Črepinška in člana izvršnega
odbora Igorja Topoleta v kajakaški
zgradbi na Špici vodil pravnik Primož
Feguš, odločno, tudi hitro. Prisotni so
bili predstavniki kar 48 klubov. Odlo-
čitev o novem predsedniku je padla
še v drugem krogu glasovanja, ko je
obstajala celo nevarnost, da bi vse sku-
paj morali preložiti za nekaj tednov. V
prvem krogu je dva glasova prejel Jure
Kordež, nekdanja vrhunška rokometa-
šica Barbara Gorski je dobila 22 glasov,
Matej Polutnik pa 24, kar ni bila večina
glasov. V drugem krogu je zanj glasova-
valo 27 prisotnih, za Barbaro Gorski
21. Podpredsednik Športne zveze Celje
je postal Uroš Kranjc, športni direktor
celjskega ženskega košarkarskega kluba.
Novi član izvršnega odbora je Izidor
Krivec. Polutnik želi pomagati klubom.
Odvisen bo od občinskega denarja. Če
bo tega več, bo vsak klub lahko imel

Matej Polutnik

plačanega strokovnjaka oziroma trenerja.
Tako je že v preostalih mestnih občinah
po Sloveniji. Športni zanesenjak Polutnik
je sestavil program, ki bo zanj kot sveto
pismo, in ga bo poslal vsem klubom.

DŠ, foto: arhiv NT

Celjan Urban Lesjak zaustavil Norvežane

Slovenska moška roko-
metna reprezentanca je v
zadnjem krogu skupine D
v prvem delu evropskega
prvenstva v Berlinu prema-
gala Norveško z 28:27. Pod-
vig proti eni najmočnejših
selekcij na svetu je Sloveniji
omogočil, da je drugi del
tekmovanja v Hamburgu
začela z dvema točkama.

Prej je bila Slovenija boljša
tudi od Ferskih otokov (32 :
29) in Poljske (32 : 25). Kdor
je zavajal, da bo obračun z
Norvežani tudi »prestižnega«
pomena, se je hudo zmotil. To
je namreč že bila bitka v boju
za možnost osvojitve odličja.

Devet izključitev proti trem

Glavni junak je bil naš vratar,
Celjan Urban Lesjak, ki se je
že večkrat iz ozadja pri-
kradel v ospredje. »Lesi«, ki
se vedno vrača, ni želel izpo-
stavljati svojega deleža: »Ve-
sel sem, ta zmaga naši ekipi
ogromno pomeni. Dokazali

smo sami sebi, da smo spo-
sobni igrati proti najboljšim.
Vsem dvomljivcem smo ne-
kako povedali svoje z zmago,
torej z najlepšim načinom. Ne
želimo se ustaviti tu, pol ure
bomo uživali v zmagi, potem
pa že razmišljali o nadaljeva-
nju tekmovanja.« Izbran je
bil za igralca tekme, zbral je
devet izjemnih obramb. Prav
smešni sta bili francoski so-
dnici. Kapetan Jure Dolenec
je poudaril, da niso bile vse
njune odločitve napačne, toda
18 kazenskih minut našim ro-
kometašem proti šestim nor-
veškim marsikaj pove.

Marguč: »Imamo kakovost«

Tako kot Lesjak je bil iz-
jemen tudi Aleks Vlah, ki je
dosegel sedem golov, tudi
zadnjega za našo izbrano vr-
sto. Med junaki so bili poleg
Lesjaka še trije Celjani, Blaž
Blagotinšek s petimi goli, Ti-
len Kodrin z enim in Gašper
Marguč z dvema: »Nekaj od-

ločitev je bilo res takšnih, ki bi
lahko tekmo prelomile v njihovo
korist. Bojevali smo se do
konca in ostali zbrani. V vratih
smo imeli razpoloženega Les-
jaka, ki je branil, ko smo malce
padli. Zelo velika zmaga, a tu
se ne smemo ustaviti. Opravili
smo veliko delo, še večje nas
čaka v nadaljevanju prvenstva.
Odločila sta zagnanost in srce,
a tudi naša kakovost. Norveža-
ni imajo odlično ekipo, težko
jih je ustavljati. Da premagaš
tako dobro ekipo, moraš imeti
razpoložene vse igralce, tudi
vratarja. Zelo smo veseli.« Slo-
venija se je včeraj pomerila s
Švedsko. Sledili bodo naslednji
dvoboji: jutri s Portugalsko, v
nedeljo z Nizozemsko in v to-
rek še z Dansko. V polfinale
(26. januar) bosta iz drugega
dela tekmovanja napredovali
po dve najboljši reprezentanci
iz skupin 1 in 2. Tretjeuvrščeni
bosta v Kölnu odigrali dvoboj
za peto mesto. Finale in tek-
ma za tretje mesto bosta 28.
januarja. DŠ

Urban Lesjak je že večkrat potrpežljivo
čakal na svojo priložnost. (Foto: Slavko Kolar)

NA KRATKO

Danes v Podgorici

Kranj: Košarkarice Cinkarne so v prvi polfinalni tekmi slovenskega pokala gostovale na Gorenjskem. Ekipo Triglava so premagale z 82 : 57, tako da bo povratna tekma 30. januarja v Celju zgolj formalnost. Niyah Becker je dosegla 22 točk, Blaža Čeh 18, Thayna Silva 17 in Sofi Gbemuotor 9. Danes se bodo v ligi Waba v Podgorici pomerile z Budućnostjo, v sredo bodo pričakale bolgarsko Montano (19.00).

Poraz in zmaga v Istri

Poreč, Novigrad: Nogometaši Celja so v hrvaški Istri odigrali dve prijateljski tekmi. Najprej so doživeli poraz z zagrebškim Dinamom (0 : 2), nato so z 1 : 0 premagali ekipo Osijeka. Strelec je bil Jegor Pucev, najbolj sta se izkazala vratarja, Matjaž Rozman v prvem polčasu in Matko Obradović v drugem. Moštvo trenerja Damirja Krznarja bo že v ponedeljek odigralo prvo pripravljalno tekmo v Turčiji. Dinamo je Celju za eno leto posodil Luko Menala. Vodstvo celjskega kluba si je zagotovilo možnost odkupa. DŠ

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 18. 1.
17.00 Kulturni center Laško
Big band Orkester Slovenske vojske <i>Koncert</i>
18.00 Galerija Velenje
Proti sebi <i>Javno vodstvo z avtorico razstave Tejko Pezdirc</i>
19.19 Knjižnica Velenje
Od imena do spomina <i>Predstavitev knjige Ambroža Kvartiča</i>
19.30 Narodni dom Celje
Godalni kvartet Bêlbend & Irena Rovtar <i>Koncert</i>
19.30 Kulturni center Rogaška Slatina
Popolni tujci <i>Komična drama, SNG Drama Maribor, za gledališki abonma in izven</i>
PETEK, 19. 1.
18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest: Louie's Cage Percussion, Avstrija <i>Odprije festivala in večerni koncert z gosti in presenečenji; predskupina: Tolkalna skupina GS Nazarje</i>
19.00 Mladinski center Žalec
Večerja za generala <i>Gledališka predstava Gledališča Velenje</i>
19.30 Gledališče Celje
Jean-Paul Sartre: Zaprta vrata <i>Abonma Premiera in izven</i>
22.00 Celjski mladinski center
Pantaloons! <i>Koncert</i>
22.00 Max klub Velenje
Liveplay – Coldplay tribute band <i>Koncert</i>
SOBOTA, 20. 1.
10.00 Ipavčev kulturni center Sentjur
Otroški abonma Jurček: Šivilja in škarjice <i>Lutkovno-glasbena predstava; primerna za otroke od 3. leta dalje</i>
10.00 Dom kulture Loče
Opičja uganaka ali mamica kje si? <i>Hiša otrok in umetnosti in Gledališče Fru-Fru</i>
11.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Zinka Črepinka <i>Igrano-lutkovna predstava, Šolski center Rogaška Slatina</i>
18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest: Simatra Grupo de Percussão, Portugalska <i>Koncert; predskupina: Muvaruvagruva Novo mesto</i>
19.00 Ipavčev kulturni center Sentjur
Odraščanje ali potovanje skozi 20 let <i>Predstavitev 20-letnega potovanja plesalcev in godcev Mladinske folklorne skupine Lintvar skozi pesem in ples.</i>

19.30 Gledališče Celje
Jean-Paul Sartre: Zaprta vrata <i>Abonma Sobota večerni in izven</i>
20.00 Dvorana Centra Nova Velenje
Ani Frece & Hotel za srečo <i>Kabaretni večer šansona in swinga</i>
20.30 Špital za prijatle Celje
Tomi Purich: Balkanjazz group <i>Koncert</i>
NEDELJA, 21. 1.
11.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest: StoP – Slovenski tolkalni projekt <i>Družinski koncert, Slovenija</i>
15.30 Ipavčev kulturni center Sentjur
Korenčkovi pojejo <i>Komedija v izvedbi KD Simon Gregorčič Velika Nedelja.</i>
16.00 in 18.00 Dom kulture Velenje
Talenti v Božičkovi tovarni <i>52. Spin show, plesna predstava</i>
PONEDELJEK, 22. 1.
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Volkovi <i>Predstavitev knjižnega prvenca kantavtorja Andreja Šiferja</i>
TOREK, 23. 1.
18.00 Ipavčev kulturni center Sentjur
Neskončnost domišljije <i>Literarni večer z Majo Ravnikar Zabukovšek</i>
18.00 Velenjski grad
Potopljeni spomini <i>Predstavitev knjige avtorja Damijana Kljajiča</i>
SREDA, 24. 1.
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Prazniki – Zakaj in čemu <i>Pogovor ob izidu knjige dr. Žige Turka</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 18. 1.
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Bralno-pogovorna urica <i>Biblioterapevtsko srečanje s knjižničarjem Silvom Purom</i>
18.00 Ipavčev kulturni center Sentjur
Rez in razmnoževanje sadnih dreves <i>Predavanje Adrijana Černelča</i>
19.00 Občinska knjižnica Braslovče
Vzhodna Turčija <i>Potopisno predavanje Urške Trotovšek</i>
19.00 Mladinski center Žalec
Žiga Bedrač in Urška Majcen <i>Kavarniški večer</i>
PETEK, 19. 1.
21.00 Mladinski center Žalec
Karaoke

SOBOTA, 20. 1.
7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica
8.00 do 12.00 Tržnica Laško
Tržnica Laško
10.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest: glasbene delavnice
18.00 Kulturni dom Polzela
Je kir ke riku? <i>Poharska komedija; projekcija filma</i>
19.00 Dom kulture Slovenske Konjice
Je kir ke riku? <i>Poharska komedija; projekcija filma</i>
20.00 do 22.00 Drsališče Velenje
Disko na drsalkah
PONEDELJEK, 22. 1.
13.00 do 20.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok <i>Pomoč pri učenju, družabne in športne igre ...</i>
19.00 Občinska knjižnica Žalec
Jaz, vrtnar <i>Strokovno predavanje Robija Špilerja</i>
22.00 Arena Club & Cafe Celje
Damjan Murko
TOREK, 23. 1.
17.00 Celjski mladinski center
Obstajamo kot telo ali duša? <i>Predavanje</i>
17.00 Vila Rožle Velenje
Torkova peta: Svetovni dan babic <i>Uvodno informativno predavanje za mlade</i>
17.00 Knjižnica Velenje
Teden pisanja z roko: pravljicična angleščina
18.00 Celjski dom
O pomočeh in ozdravitvah po naravni poti s pomočjo učenja Bruna Gröninga <i>Uvodno informativno predavanje za mlade</i>
18.00 Mladinski center Žalec
Bobnarska delavnica
SREDA, 24. 1.
9.00 do 11.00 TIC Laško
Domači kotichek
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Pravljicične dogodivščine s Katjo <i>Primerno za otroke od 4. do 7. leta starosti.</i>
18.00 Velika galerija Doma kulture Slovenske Konjice
Holokavst <i>Potopisno predavanje Petra Klima.</i>
Dobrodelne prireditve
NEDELJA, 21. 1.
16.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Dobrodelni koncert Linos kluba Rogaška Slatina

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

POIŠČITE RADIO
CELJE NA SVOJEM
DIGITALNEM
SPREJEMNIKU

Radio Celje vedno z menoj v vsej vzhodni Sloveniji.

www.radiocelje.si
radio celje
Vedno z menoj!
TUDI DIGITALNO

SREDA, 24. 1.
19.30 Glasbena šola Velenje
Darujmo ... osrečimo <i>Dobrodelni koncert Gimnazije ŠC Velenje; zbrana sredstva bodo namenjena šolskemu skladu.</i>

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: »Prevzeto v zaščito« Piskus rekonstrukcije provenience predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje, Avgust Friderik Seebacher (1887–1940), celjski slikar, grafik in veduist; do junija 2024.
Muzej novejše zgodovine Celje: Stran pa ne bomo metal' O pogubnih navadah in boljših praksah; do februarja 2024, spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnega
Zgodovinski arhiv Celje: razstava Je bilo v Celju dovolj mostov?; do nadaljnega
Ploščad pred Osrednjo knjižnico Celje: Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje – 30 let, avtorja Srečka Mačka; do 28. 2.
Galerija Železarskega muzeja Teharje: Ko ti gre na mljask ..., razstava Foto kluba Štore Steel; do 30. 1. 2024
Galerija Zgornji trg Sentjur: Ipavčeva paleta VI. – Vedute Šentjurja, razstava del, nastalih na VI. Ipavčevi paleti; do nadaljnega
Dom II. Slovenskega tabora Žalec: razstava likovnih del učencev GCC, Umetniška gimnazija – likovna smer; do 4. 2.

Knjižnica Radeče: Pogled skozi naša okna, slikarska razstava Društva ljubiteljev likovne umetnosti Radeče; do nadaljnega

Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; 31. 1.

Galerija Velenje: Proti sebi, razstava akademske kiparke Tejke Pezdirc; do 17. 2.

Muzej na Velenjskem gradu: Občasna razstava o Ivanu Atelšku, gospodarstveniku in očetu Gorenja, do avgusta 2024

Atrij Velenjskega gradu: Praznična voščilnica, razstava najlepših voščilnic 19. natečaja Praznična voščilnica; do 2. 2.

Rondela Velenjskega gradu: Igre moje mladosti, medmuzejska razstava; do oktobra 2024

Kapela Velenjskega gradu: razstava Jaslice; do 2. 2.

Podhod Pošta: 65 let pod mavrico znanja, priložnostna razstava ob 65. obletnici Šolskega centra Velenje; do 28. 2.

Galerija na prostem Velenje: 65 let Šolskega centa Velenje; do 31. 1.

Podhod Pesje: razstava 65 stvari o Muzeju Velenje do konca julija

Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 1.

F- bunker Velenje: Slovenska pregledna razstava Mladinske fotografije 2023, najboljše fotografije natečaja do 31. 1.

Podhod pri Vili Bianci Velenje: Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 1.

Razstavišče Gaudeamus Velenje: Osvinčeno-razsvinčeno, fotografska razstava študentov s terenskih vaj v Zgornji Mežiški dolini; do 31. 1.

Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: ustvarjeno doma; razstava tiskovin, zgoščenk in plakatov, ki so izšli leta 2023 v Šaleški dolini; do 31. 1.; Sončna stena: 50. mala Napotnikova kiparska kolonija; do 31. 1.; Mladinska soba: Živali in prostori, razstava del učencev OŠ Salek; do 31. 1.; Steklena dvojčka: Bralec meseca: Viki Grošelj; do 31. 1.; Otroški oddelek: Let, leti že 70 let, razstava likovnih del otrok Vrtca Velenje; do 31. 1.; Oddelek za odrasle: Stipe & Viki: 50 let skupnega delovanja, občasna razstava Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani; do 31. 1., razstava Verigarjev ob 105-letnici izida prvih slovenskih znamk, razstava Marjana Krenčana; do 31. 1. Domoznansko razstavišče: Hercule Poirot in Sherlock Holmes; do 31. 1.

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brežčasni zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 1.; Črna garderoba: Slike, likovno združenje Čakovec; do 31. 1.; **Podzemni del muzeja 1:** Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 1.; **Ligijev salon – jamski del salona:** Poetična podzemna prog – poezija na predstavitev tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 31. 1.; **Muzejski park:** Rudarija, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 1.; **Galerija eMce plac Velenje:** Özer Basaran –Harmony: Slovenia's Dance of Vitality, fotografska razstava ljubiteljskega fotografa; do 6. 1., Wrapped 2023 – Zvočni labirint; do 3. 2.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl

E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Eva Rudman, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

ZAHVALA

Ob slovesu
dragega moža,
očeta in dedija

**LUDVIKA
REBEVŠKA**

s Ceste na Lahomšek 6, Laško
(13. 8. 1928–30. 12. 2023)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, bivšim so-
delavkam, negovalkam in gospe Goršek za izrečeno sožalje.

Žalujoči: vsi njegovi

23

*Življenje sploh ni tisto, kar se zdi,
je le korak na poti k večnosti.*

V SPOMIN

V soboto, 20. januarja 2024,
bo minilo pet let, kar nas je
zapustil dragi mož, ati, tast in ata

**KAREL
SALOBIR**

(29. 6. 1938–20. 1. 2019)

Iskrena hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in ga
ohranjate v lepem spominu.

Žalujoči: vsi njegovi

p

*Le kdo ve, kaj je to življenje?
Sreča, ki vzdrži trpljenje?
(U. Vlašič)*

Po mučni bolezni, ki je izčrpala
njeno telo, ne pa duha, se je na
pragu svojega 54. rojstnega dne
dostojanstveno poslovila od tega
življenja in prelila v drugega

**ŠPELA
TRATNIK**

(16. 1. 1970–14. 1. 2024)

**odlična računovodkinja na I. gimnaziji v Celju in
plemenita oseba**

Spomin nanjo in njeno delo bo živel.
Ostala bo v naših srcih.

Ravnatelj Anton Šepetavc s sodelavkami in sodelavci

n

STROJI

PRODAM

MOTORNO žago Jonsered CS 2234, staro tri
leta, prodam za 90 EUR. Telefon 031 733-
965.

TRAKTOR Deutz 4006, z dokumenti, kosilnico
Vikon 247 in pajek Deutz Fahr, širina 5
m, delujoč, prodam. Telefon 041 793-891.

14

**KMETIJSKI
PRIDELKI**

PRODAM

SENO v balah in kockah, 1. in 2. košnja,
prodam. Možna dostava. Telefon 041
763-763.

HLEVSKI gnoj, preginit, samo v rinfuzi, 50 m³,
prodam. Telefon 068 681-374.

20

21

RAZPIS za najem Ribiškega doma Brezova
ob Šmartinskem jezeru

RIBIŠKA DRUŽINA CELJE

objavlja razpis za najem

**Ribiškega doma Brezova
ob Šmartinskem jezeru.**

Pogodba bo sklenjena za dobo enega leta
z možnostjo podaljšanja.

Pričakujemo:

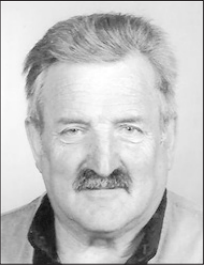
- poznavanje dela z blagajno,
- znanje priprave preprostih jedi in poznavanje sistema HACCP,
- znanje opravljanja manjših hišnih opravil,
- skrb za gospodarno vzdrževanje doma in okolice, skrb za okolje, ločevanje odpadkov, čim manjši vpliv na okolje,
- poznavanje dela z računalnikom,
- izpolnjevanje pogojev, določenih z Zakonom o gostinstvu, in pravilnikov,
- redno sodelovanje z organi društva,
- prijaznost do obiskovalcev, dinamičnost, zanesljivost in natančnost pri delu.

Prijave s kratkim življenjepisom, opisom dosedanjih delovnih izkušenj in svojo vizijo dela v Ribiškem domu pošljite na elektronski naslov: ribiska.druzina.celje@t-1.si ali po navadni pošti na naslov: **Ribiška družina Celje, Čopova 19, 3000 Celje.**

Rok za oddajo prijave je 31. januar 2024.

Po prejemu ponudb bomo s kandidati, ki ustrezajo pogojem, pripravili razgovore. Prednost bodo imeli kandidati z dobrimi referencami in izpolnjenimi pogoji. Z izbranim ponudnikom bo sklenjena najemna pogodba za obdobje enega leta z možnostjo podaljšanja.

*Vesela s teboj sem živela,
kako sem žalostna,
ker te več ni.
Ostali so mi lepi spomini!
Ne moreš si zamisliti,
kako te pogrešam!*

V SPOMIN

Minila so tri leta, kar si me nenadoma zapustil,

IVAN OBREZ

s Planine pri Sevnici

Kako je prazna hiša brez tebe!
Srce me boli in mi je od žalosti začelo popuščati.
Kmalu pridem za tabo!

V globoki žalosti: žena Frida

p

STANOVANJE

PRODAM

ENOSOBNO stanovanje v centru mesta pro-
dam. Telefon 051 465-888.

**MOTORNA
VOZILA**

PRODAM

GOLF plus dizel, letnik 2009, prevoženih
218.000 km, prodam za 3.400 EUR.
Telefon 041 846-273.

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in
črne, pred nesnostjo, prodamo, pripelje-
mo na dom. Telefon 070 545-481.

19

13

p

TELICO simentalko, pašno, staro 13 mesecev,
teško 330 kg, prodam. Cena 800 EUR.
Telefon 041 914-286.

KRAVO simentalko, z drugim bikcem, starim
en mesec, navajeno ročne molže in paše,
prodam. Telefon 031 515-187.

KRAVO, brejo 6 mesecev, in dve telici, težki
300 kg, vse so pašne, prodam. Telefon
(03) 577-4463.

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupimo.
Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-
286.

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

18

707

24

p

p

OSTALO

PRODAM

KRAVO za zakol in dvobrazdni plug prodam.
Telefon 031 709-119 ali (03) 5778-332,
kličite zvečer.

KOKOŠI nesnice, za začetek nesnosti, rjave,
prodajamo od 27. 1. naprej. Zbiramo
naročila za težko pasmo črnih nesnic,
količina bo omejena. Piščanci enodnevni
in 5-tedenski, za meso, po predhodnem
naročilu. V ponudbi kakovostna krma za
piščance in kokoši. Vsak delavnik od 8.
do 16. ure, sobota do 12. ure. Telefon
(03) 700-1446. Farma Roje, Šempeter v
Savinjski dolini.

BIKA, težkega 300 kg, ter seno in slamo v
okroglih balah, prodam. Telefon 041 663-
137.

KUPIM

KURILNO olje iz cisterne, ostanek od kur-
jave, odkupim in izžrham. Telefon 051
491-385.

HLODOVINO lubadarke in svežih ostalih
iglavcev kupim. Plačilo takoj. Telefon
068 681-374.

794

p

26

17

21

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi oče, tast, dedi,
pradedi, brat in stric

**FRANC
KROFLIČ**

iz Pečovja 13c, Štore
(9. 5. 1933–8. 1. 2024)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodni-
kom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja,
darovane sveče in svete maše. Lepa hvala gospodu župni-
ku Mihi Hermanu ter pevcem v cerkvi za lepo opravljen
obred in odpete pesmi.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

p

Sporočamo žalostno vest,
da nas je v
76. letu zapustil

**STANISLAV
DIVJAK**

iz Ogorevca 8, Štore
(24. 4. 1947–9. 1. 2024)

Od pokojnega smo se poslovili v krogu družine na
Mestnem pokopališču Celje.

Žalujoči: vsi njegovi

n

INFORMACIJE:
WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

**JAVNO VODSTVO
GROFJE CELJSKI**

**SOBOTA,
20. JANUAR 2024,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.**

ODPIRALNI ČAS:
TOREK - PETEK 10.00 - 16.00
SOBOTA 9.00 - 13.00

PONEDELJEK, ZAPRTO
NEDELJA, PRAZNIKI

VSTOPNINA: 5€

Smrti

Celje
Umrli so: Ivan LUPŠE iz
Lesičnega, 67 let, Franc AN-
TOLIN iz Celja, 60 let, Vanda
MIKUŽ iz Žalca, 65 let, Igor
PUČIČ iz Žalca, 53 let, Eliza-
beta GOTAR z Vranskega, 87
let, Francišek JAKOB iz Vita-
nja, 86 let, Bogdana MLAKAR
s Polzele, 95 let, Zofija VANO-
VŠEK iz Velenja, 75 let, Jožef
MARTINŠEK iz Šentjurja, 94
let, Leon LIPOVŠEK iz Laške-
ga, 24 let, Vladko RAZGOR-
ŠEK iz Velenja, 70 let, Stani-
slav MARTINČIČ iz Celja, 63
let, Ljubica NENADOVIČ iz
Celja, 63 let, Adolf BRENCE iz
Celja, 82 let, Franc KROFLIČ
iz Štor, 91 let, Alojz METLI-
ČAR iz Celja, 73 let, Rado ŠO-
BER iz Laškega, 78 let, Marija
ŽERDONER iz Žalca, 82 let,
Marija MLAČNIK iz Luč, 78

Laško
Umrli sta: Ana HOMŠEK iz
Belovega, 88 let, Gizela DER-
GAN iz Laškega, 80 let.

Šentjur
Umrli so: Marija SKUTELJ
iz Vodice pri Kalobju, 89 let,
Andrej JEZOVSŠEK iz Bezovja
pri Šentjurju, 51 let, Emilija
DOBERŠEK iz Šentjurja, 80
let, Mihael TREBOVC iz Go-
ričice, 96 let, Jurij SLOMŠEK
iz Goričice, 62 let.

Žalec
Umrli so: Vida OŽIR s Pol-
zele, 103 leta, Cecilija ZU-
PANC iz Gotovelj, 95 let, Franc
KREŽE iz Kaplje vasi, 78 let.

Velenje
Umrli so: Karolina KOREN
iz Velenja, 75 let, Jožef ŠKR-
LIN iz Velenja, 74 let, Boštjan
GRUDEN iz Šmartnega ob
Paki, 52 let, Marija GLINŠEK
iz Velenja, 90 let.

novi tednik

radio celje

NT&RC, Podjetje za časopisno in radijsko dejavnost, d. o. o., Celje

razpisuje delovno mesto:

NOVINAR (m/ž)

- Hodiš po svetu z odprtimi očmi?
- Rad/-a postavljaš vprašanja in iščeš odgovore ter si večč/-a pisanja?
- Zgrabi priložnost in nas prepričaj s kratkim življenjepisom.

Pričakujemo:

- poznavanje regijske problematike
- VII. stopnjo izobrazbe družboslovne smeri,
- najmanj 2 leti delovnih izkušenj na področju novinarstva,
- poznavanje procesa dela v uredništvu,
- organizacijske in komunikacijske sposobnosti,
- sposobnost timskega delovanja, obvladovanje stresnih situacij,
- inovativnost, proaktivnost, ciljno usmerjenost,
- vozniški izpit B-kategorije.

Nudimo

- redno zaposlitev s poizkusnim delom 6 mesecev,
- stimulatívno plačilo,
- možnost kreativnega izražanja in soustvarjanja časopisa,
- pokrivanje različnih novinarskih zvrsti,
- delo v medijski hiši z 78-letno tradicijo,
- možnost rekreatívno-športnega udejstvovanja.

Prednost bodo imeli kandidati iz Celja in bližnje okolice.

Kandidati morajo k prijavi priložiti kratek življenjepis.

Pisne prijave sprejemamo **do 31. januarja 2024**
na naslov: **NT&RC, d. o. o. (za razpis),**
Prešernova ulica 19, 3000 Celje,
ali po e-pošti: **tednik@nt-rc.si.**

Več o nas na: www.nt-rc.si

AKCIJA TRAJA DO 31. 1. 2024.

NA LETNO NAROČNINO

VSE PRILOGE

4 x BREZPLAČEN
MALI OGLAS

2 ČESTITKI s 50 % popusta
na RADIU CELJE

15 % popusta pri objavi
osmrtnic in zahval v NT

03/422-51-71, narocnine@nt-rc.si, www.novitednik.si

Šola, kjer nastopajo tudi učitelji

Nastop vseh učencev z zaključno pesmijo Jožeta Bitenca Prvi sneg.

Učenci in učitelji Waldorfske šole Savinja vsako leto v Domu II. slovenskega tabora Žalec obeležijo dva šolska praznika. Minuli teden so tako pripravili Zimski dan. Učenci, ki so se predstavili z različnimi točkami, so nastopili pred nabito polno dvorano.

EVA RUDMAN

Waldorfsko šolo Savinja trenutno obiskuje 140 otrok iz celotne savinjske regije. V njej

poučuje 22 učiteljev. Vsi skladno z učnim procesom namenajo velik poudarek podajanju

učne snovi na umetniški način. Otroci v sklopu ritmičnega kroga v času glavne ure vadijo

svoje nastope, sicer pa različne ritme, glasbila, plese, recitacije in načine nastopanja spoznajo že v prvem razredu. Tovrsten način podajanja učne snovi jih spremlja do konca osnovnošolskega izobraževanja. Po besedah ravnatelja Jožeta Školca otroci s tem pridobijo

odlično izkušnjo nastopanja pred občinstvom in jim to ne predstavlja preiranega stresa, ker tisto, kar predstavijo, vadijo pri pouku in je to del njihovega vsakdanjika. »Značilnost naših praznikov in drugih nastopov je, da ne izpostavljamo posebej otrok, ampak se predstavimo kot celota.«

Po besedah ravnatelja Jožeta Školca (na fotografiji) odzivi nekdanjih učencev kažejo, da vključitev v drug sistem šolanja ne prinaša težav.

Vsak razred s svojo točko

Na zimskem prazniku v znani žalski dvorani se je tudi tokrat predstavil vsak razred. Točke so bile sestavljene iz plesa, petja ter igranja na različna glasbila. Učenci so nastopili z razrednikom, ki je osrednja figura posameznega razreda od prvega do devetega razreda, kar je po besedah ravnatelja tudi posebnost waldorfske pedagogike.

Možnost za opazovanje napredka

Na prireditve so vodstvo, učitelji in učenci povabili starše učencev, njihove stare starše, a tudi nekdanje učence in širšo javnost. Tudi tokrat so dvorano napolnili do zadnjega kotička. »Obiskovalci z velikim veseljem spremljajo napredek svojih otrok in jih potem tudi nagradijo z bučnim aplavzom.

Vsi zaposleni učitelji morajo opraviti triletno waldorfsko specializacijo.

Odzivi obiskovalcev so vedno pozitivni in navdušujoči, saj si nekateri starši niti ne predstavljajo, kako poteka pri nas ritmični krog in kateri elementi so vključeni vanj. Zato lahko rečemo, da je šolski praznik tudi neke vrste predstavitev pouka, predvsem ritmičnega dela,« je o odzivu in namenu dogodka povedal ravnatelj.

Foto: Nik Jarh

Letos bo že peta generacija otrok končala osnovnošolsko izobraževanje in nadaljevala šolanje v bližnjih srednjih šolah. Nastop osmošolcev pod mentorstvom Cite Majcen Kovačič.

Pod okriljem Waldorfske šole Ljubljana trenutno deluje šest šol v Sloveniji, v katere je vključenih več kot tisoč otrok, 140 jih obiskuje šolo v Žalcu.

Stopimo skupaj za bolni dvojčici

Str. 26-27

Samouk ustvarja oblikovalske presežke

Str. 28-29

Januar ima rezerviran za BUMfest

Str. 31

Mag. Janez Kramar, novi direktor Zdravstvenega doma Velenje, o perečih izzivih v zdravstvu

»Kritike bolnikov so bile tudi upravičene«

Zdravstveni dom Velenje je bil zadnja leta pogosto pod plazom kritik. Spomnimo na lanski tragični dogodek, ko je na poti v zdravstveni dom umrl 74-letni občan. Tja se je bil primoram peljati sam, ker reševalno vozilo v tistem času naj ne bi bilo na voljo. Bolniki so opozarjali na slabo komunikacijo z medicinskim osebjem, saj naj bi telefoni v ambulantah nemalokrat zvonili v prazno, tudi po elektronski pošti zaposleni pogosto niso bili dosegljivi. Magister Janez Kramar, ki je vodenje velenjskega zdravstvenega doma z več kot 400 zaposlenimi prevzel lani pozno jeseni, priznava, da so bile številne kritike ljudi tudi upravičene. Zato so prve korake k boljši komunikaciji že storili. A to ni edina težava, ki pesti javni zavod. Kot najbolj pereč problem novi direktor izpostavlja pomanjkanje zdravnikov in medicinskih sester. Če bi imel moč odločanja v slovenskem zdravstvu, bi, kot pravi, za pet let uvedel moratorij na podeljevanje koncesij.

BARBARA FURMAN

Spomnimo, da je aprila lani z mesta direktorja Zdravstvenega doma (ZD) Velenje odstopil Janko Štehar, ki je kot razlog navedel razhajanje med njim in velenjskim županom Petrom Dermolom glede razvoja zdravstva v Velenju. Svet zavoda je do imenovanja novega direktorja kot vršilko dolžnosti imenoval Majo Škerjanec, Štehar nik pa je v zdravstvenem domu ostal kot svetovalec. Toda Ljudska iniciativa Velenje je s podpisi občanov zahtevala odstop celotne uprave zdravstvenega doma in vseh njenih svetovalcev. Lani jeseni je vodenje zavoda ZD Velenje prevzel Janez Kramar, ki ima več kot 30 let delovnih izkušenj v zdravstvu, saj je delal v Reševalni postaji Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) Ljubljana, ki jo je zadnjih pet let tudi vodil.

Kako je opozorilna stavka zdravnikov in zobozdravnikov vplivala na delo v velenjskem zdravstvenem domu? Ste veliko bolnikov prenaročili?

Tega ni bilo treba narediti, saj se večina zdravnikov in zobozdravnikov v našem zavodu ni odločila za prekinitev dela. Zato je vse potekalo bolj ali manj po ustaljenih tirnicah. Stavka je sicer njihova pra-

vica, a so vendarle poskrbeli za tiste, ki so potrebovali njihovo pomoč. To se mi zdi pohvalno. A je potrebno poudariti, da zdravniki in zobozdravniki Zdravstvenega doma Velenje podpirajo stankovne zahteve in stanko podpirajo.

Sindikat Fides od vlade zahteva oblikovanje plačnega stebra za zdravstvo, s katerim naj bi uredili specifične dela zdravnikov, medicinskih sester in drugih zdravstvenih sodelavcev. Delu in zahtevnosti zdravstvenih poklicev naj bi bila prilagojena tudi plačna lestvica. Prav tako zahtevajo odpravo plačnih nesorazmerij, ki so nastala po posegu v plačni sistem, ko so se plače zvišale mladim zdravnikom, starejšim pa ne toliko.

So plače ključni problem slovenskega javnega zdravstva?

Ne, plače zagotovo niso največji problem našega javnega zdravstvenega sistema. Vsi, ne le zdravniki in zo-

bozdravniki, tudi drugi zaposleni v zdravstvu si seveda zaslužijo pravično plačilo. Toda kaj je pravično plačilo? Ko se o tem pogovarjam z zaposlenimi, slišim različne odgovore. Zato menim, da je rešitev v določitvi kadrovskih standardov in normativov. Vsak mora jasno vedeti, koliko mora narediti za osnovno plačo. In zaposleni v javnem zdravstvu se moramo prešteti. Če bomo potem ugotovili, da nas je 30 odstotkov premalo, bo to jasno sporočilo odločevalcem na državni ravni, da so številni poklici v zdravstvu deficitarni. Zato je za te poklice potrebno zagotoviti dodatne spodbude. Ne primanjkuje le zdravnikov in zobozdravnikov. Premalo imamo tudi medicinskih sester. Posebej želim opozo-

»Opravili smo analizo, ki je pokazala, da so nekateri zaposleni za paciente res slabše dosegljivi. To se ne sme več dogajati, zato so vsi prejeli navodila, kako morajo ravnati v prihodnje. Njihovo odzivnost bomo preverjali.«

riti na zaposlene v tehničnih službah in administraciji, na kuharje in čistilke. Njihovo delo je pogosto prezrto, plače pa so sramotno nizke. Nesprejemljivo je tudi, da imajo medicinske sestre s srednješolsko izobrazbo minimalno plačo. Skratka, vse zaposlene v javni zdravstveni mreži moramo pošteno plačati in tudi jasno določiti njihove delovne obveznosti.

S kakšno vizijo ste lani jeseni prevzeli mesto direktorja? Kaj želite spremeniti in kako?

Boli me, da je bilo na račun velenjskega zdravstvenega doma izrečenih toliko negativnih kritik, ker še zdaleč ne drži, da so bile vse upravičene. Zato bom storil vse, da si bo naš zavod povrnil zaupanje ljudi v občinah Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki. Delovati moramo strokovno, učinkovito in pregledno. Da bodo bolniki zadovoljni z našim delom, moramo ohranjati finančno stabilno poslovanje in zaposlenim zagotoviti strokovni razvoj z dodatnimi izobraževanji, saj z razvojem stroke rastemo vsi. Predvsem pa imajo od tega koristiti bolniki. V svojem kolektivu imam strokovnjake, ki zelo dobro delajo. A se zavedamo, da moramo marsikaj izboljšati. Delati bo potrebno predvsem na komunikaciji z bolniki in javnostjo nasploh.

Bolniki so ogorčeni, ker se zaposleni, kot trdijo, nemalokrat niso odzivali na telefonske klice in niso odpisovali na elektronsko pošto.

Žal so očitki upravičeni. Najbrž sem prvi, ki to javno priznam. Opravili smo analizo, ki je pokazala, da so nekateri zaposleni za paciente res slabše dosegljivi. To se ne sme več dogajati, zato so vsi prejeli navodila, kako morajo ravnati v prihodnje. Njihovo odzivnost bomo preverjali. Če nas bodo bolniki obvestili, da se na njihove klice ne odzivajo, bomo preverili, zakaj se je to zgodilo, in ustrezno ukrepali. Tudi vrata moje pisarne so vedno odprta. Rad se pošalim, da čakalnih dob pri meni ni.

Mar ni žalostno, da je zdravstveno osebje treba opozarjati, da mora biti dosegljivo za klice ljudi?

To je res, vendar zaradi peščice posameznikov ne moremo metati slabe luči na ves zdravstveni dom. Ob tem želim poudariti, da se zaposleni zaradi narave dela vedno ne morejo takoj odzvati na telefonski klic. Morajo pa klic najkasneje v 24 urah vrniti. V našem kolektivu imamo tudi administratorje, ki morajo prav tako skrbeti za nemoteno komunikacijo. Bolnikom so na voljo tudi informacijske točke, na katerih dobijo vse potrebne informacije. Prav tako uvajamo portal Iris. Pacientom omogoča besedilno komunikacijo z ambulantno, naročanje zdravil, napotnic, medicinskih pripomočkov, bolniških listov in podobno.

Lani spomladi je odmeval dogodek, ko je na poti v ZD Velenje umrl 74-letni občan, ki se je zaradi hudih bolečin tja drugič v manj kot dveh urah odpeljal sam z avtomobilom. Mnogi so se spraševali, zakaj ponj niso prišli reševalci. Notranji strokovni nadzor naj bi pokazal, da naj bi umrl zaradi anevrizme in da smrti v nobenem primeru ne bi mogli preprečiti. Javnost se sprašuje, kako verodostojni so notranji strokovni nadzori, saj preiskujete same sebe.

Približno 30 let delam v zdravstvu in s čisto vestjo lahko trdim, da nihče namenoma ne dela slabo. Glede internega nadzora naj povem, da v njem sodelujejo v zavodu zaposleni strokovnjaki. Deluje tudi Strokovni svet zavoda, v katerem so predstavniki vseh zdravstvenih strok. Komisija vzame pod drobnogled okoliščine primera in presodi, ali je vse potekalo v skladu s pravili zavoda in strokovnimi merili. Zdaj poteka tudi zunanji strokovni nadzor, kdaj bo končan, ne vem. Zdravniški zbornici smo predali vso potrebno dokumentacijo. O ugotovitvah zunanjega nadzora bomo javnost seveda obvestili.

Pravite, da se obseg dela povečuje, ustrezen kader pa je težko zagotoviti. Kje so razmere najbolj zaskrbljujoče?

Starajoča družba smo, zato se potrebe po zdravstveni oskrbi povsod povečujejo.

»Če bi imel večjo moč odločanja v zdravstvu na nacionalni ravni, bi na primarni ravni predpisal moratorij na podeljevanje koncesij za pet let. To se mi zdi nujno, če želimo kadrovsko ustrezno zapolniti javni zdravstveni sistem.«

Tudi v velenjskem zdravstvenem domu. Zgovoren je podatek, da se število obravnav povečuje in da se je število nenujnih reševalnih prevozov lani kar dvakrat presleglo letni načrt z zdravstveno zavarovalnico. Ker se bo v naslednjih dveh letih upokojilo kar nekaj zdravnikov družinske medicine in zobozdravnikov, bo nastala velika kadrovska vrzel, ki jo bomo morali nekako zapolniti. Zdravniki iz tujine niso zanesljiva rešitev. Mi se sicer trenutno dogovarjamo z zobozdravnico iz Bosne in z enim specializantom, ki naj bi se preselil v Slovenijo. Imamo tudi nekaj štipendistov, eden je v šestem letniku stomatologije, dvema plačujemo specializacijo iz medicine dela. Upam, da bodo prišli in ostali v našem zdravstvenem domu. Ponudbe zasebnih klinik so za zdravnike finančno privlačne, zato se mnogi zaposlijo pri njih. Vedno več se jih odloča za koncesijo, zato smo v javnih zavodih vedno v negotovosti glede kadra. Nemočni smo. Pogajalska moč med javnim in zasebnim zdravstvom pri zaposlovanju zdravnikov je neuravnotežena oziroma nepravilna.

Pereče kadrovske težave v javnem zdravstvu bi reševal z začasnim ukinjanjem podeljevanja koncesij.

Zato pravite, da bi bilo smiselno podeljevanje zdravniških koncesij za nekaj let prepovedati.

Če bi imel večjo moč odločanja v zdravstvu na nacionalni ravni, bi na primarni ravni predpisal moratorij na podeljevanje koncesij za pet let. To se mi zdi nujno, če želimo kadrovsko ustrezno zapolniti oziroma uravnotežiti javni zdravstveni sistem. Da ne bo pomote, nisem nasprotnik koncesij, prav je, da ostanejo sestavni del zdravstva. Ko na primer zdravnik v javnem zavodu naleti na kakšen spor, gre v neko manjšo občino in vpraša župana, ali

»Tudi pri nas imamo veliko medicinskih sester, ki imajo znanje. Ob opravljeni dodatni klinični specializaciji bi lahko pripomogle k učinkovitejšemu delu v ambulantah in razbremenitvi zdravnikov.«

bi razpisali koncesijo. V občinah so takšnih pobud seveda veseli. In tako ne preseneča, da imajo nekatere manjše občine glede na delež prebivalcev na voljo več zdravnikov kot večje.

Opozarjate tudi na problem zdravniških podjemnih pogodb, ki zdravstvenim delavcem omogočajo delo v popoldanskem času pri zasebnikih. Skozi te pogodbe se stekajo velike vsote denarja. Zanimiva se mi vaša ideja o ustanovitvi holdinga slovenskih bolnišnic.

To pomeni, da bi vsi zaposleni delali pri istem delodajalcu, zato podjemne pogodbe ne bi bile potrebne. Ko bi se v neki bolnišnici pojavila težava s kadri, bi za kakšen dan priskočili na pomoč zdravniki in drugi zdravstveni delavci iz druge bolnišnice, seveda ob pogoju, da bi se javno zdravstvo kadrovsko ustrezno okrepilo. Manj bi bilo izsiljevanja, pogajalska moč med zaposlenimi in vodstvom zavoda bi bila izenačena. Seveda bi potem zdravnikom in drugim morali dopustiti delo tudi zunaj delovnega časa in jih za to ustrezno plačati, predvsem pa v lastnem zavodu. Prav smešno je, da imamo zvezane roke pri nagrajevanju zaposlenih v javnem zavodu. Zato gredo v popoldanskem času delat k zasebniku. Zaskrbnjuje me tudi, da se nihče ne vpraša, kako so zdravniki lahko učinkoviti pri svojem delu, če delajo cele dneve. Tovrsten nadzor je šibek.

V tujini medicinske sestre po opravljeni klinični specializaciji prevzemajo nekatera manj zahtevna zdravniška dela. Tako razbremenjujejo delo zdravnikov, ki se lahko bolj posvečajo reševanju bolj zahtevnih primerov. So tovrstne pobude že prisotne pri nas?

So in to je dobro. V tej smeri je ministrstvo za zdravje potrdilo štiri klinične specializacije, zdaj mora pripraviti še zakonske in podzakonske akte. Tudi pri nas imamo veliko medicinskih sester, ki imajo znanje. Ob opravljeni dodatni klinični specializaciji bi lahko pripomogle k učinkovitejšemu delu v ambulantah in razbremenitvi zdravnikov. Naj navedem primer: pacienta, ki ga bolijo grlo ali ušesa, bo medicinska sestra lahko pregledala, ga napotila v laboratorij, mu razložila laboratorijske rezultate in mu predpisala antibiotik. To v tujini že počnejo. Medicinske sestre delajo tudi

ultrazvoke srca, izvid znajo tudi interpretirati. Do neke mere zdravijo bolnike s srčnim popuščanjem. Seveda pa se strinjam s predsednico Zdravniške zbornice Slovenije, ki pravi, da je tovrstne novosti treba uvajati zelo premišljeno in jih uvesti v soglasju z zdravniško stroko.

Je res, da ste želeli delati v vojaškem zdravstvu?

Res je. V družini nisem edini, ki se je odločil za delo v zdravstvu. Že pred mano sta ta poklic izbrala starejši brat in sestrčina. Mene je mikalo vojaško zdravstvo, zato sem razmišljal, da bi šel na izobraževanje v Novi Sad. Ta želja je sčasoma izginila. Po končani srednji zdravstveni šoli sem se vpisal na Fakulteto za zdravstvene vede v Mariboru, kasneje sem končal magistrski študij menedžmenta na Univerzi v Kopru. Ni mi žal, da delam v zdravstvu, čeprav je delo zelo stresno. Sploh v službi nujne medicinske pomoči, kjer sem služboval vrsto let.

Ob tem ste doživeli veliko tragičnih nesreč, v katerih je bilo treba ukrepati hitro in pravilno. To terja zbranost in umirjenost. Kako vam je uspevalo?

Vsak ni sposoben za tovrstno delo, potrebno je razviti neko posebno odpornost, ki jo težko pojasnim. Kmalu bodo znani rezultati raziskave, ki smo jo še v času mojega službovanja v Ljubljani delali v sodelovanju s strokovnjaki s področja medicine dela in inštituta za biokemijo. Reševalcem smo namestili naprave za merjenje srčnega utripa in krvnega tlaka ter laboratorijsko merili nivo stresnih hormonov.

Bili ste vodja izmene in namestnik vodje v Reševalni postaji Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) Ljubljana, od leta 2018 ste bili vodja. Ob stresnem delu ste doživljali še stresne vsakodneвне vožnje v Ljubljano.

Med vožnjo se ti utrne kakšna ideja, tudi predrzna. Vsi govorijo, da bi gradili dodatne vozne pasove. Zakaj ne bi zgradili hitre železniške povezave ob avtocesti? Na vsaki strani. Tako bi lahko varno in hitro potovali po Sloveniji. Tisti, ki se vsak dan vozijo na delo v Ljubljano, potem zagotovo ne bi uporabljali avtomobila. In odgovorni v državi se ne bi smeli spraševati, koliko nas bo to stalo. Če bi se to spraševala Marija Terezija, železnice zagotovo ne bi imeli.

Kitaro še pogosto vzamete v roke?
Kitara me je prevzela v osnovnošolskih letih. Vrsto let sem jo igral v ansamblu Aurora, v katerem je svojo pevsko kariero začela Irena Vrčkovnik. Veliko smo nastopali. Zatem sem igral kitaro in pel v celjskem ansamblu Žurnal. Ob koncih tedna smo nastopali v Atomskih toplicah oziroma zdajšnjih Termah Olimia. Kombinacija naporne službe in neprespanih noči ob koncih tedna me je v nekem obdobju prisilila, da sem kitaro postavil v kot. Je pa glasba še vedno tista, ki me najbolj pomirja. In morje, seveda.

Slišala sem, da ste prepevali sodelavcem na letošnji novoletni zabavi.

Sem. (smeh) Zakaj pa ne? Med drugim sem zapel Brendijevo skladbo Povej mi, Marina.

V čem iščete moč, ko življenje boli? Kakšno je vaše življenjsko vodilo?

Zavedam se, da je vse, kar se nam v življenju zgodi, povsem življenjsko. Predvsem pa si ne smemo ustvarjati skrbi na zalogo. Na marsikaj, kar se dogaja, pač nimamo vpliva. Lahko spreminjamo le sebe. Na bolje, seveda.

Foto: Andraž Purg

Sprostitev najde v glasbi in igranju kitare. (Foto: osebni arhiv)

»Kitara me je prevzela v osnovnošolskih letih. Vrsto let sem jo igral v ansamblu Aurora, v katerem je svojo pevsko kariero začela Irena Vrčkovnik. Veliko smo nastopali.«

Direktorsko mesto v Zdravstvenem domu Velenje je Janez Kramar prevzel oktobra lani.

Pravi, da bo avtoriteto pri vodenju zavoda gradil na zaupanju in sodelovanju.

Priznava, da so nekatere kritike na račun velenjskega zdravstvenega doma upravičene.

Bojan Arčan in somišljeniki so zbrali več listov podpisov proti izselitvi s tega območja.

»Država več desetletij za varnost rečne struge Savinje ni naredila ničesar. Pripeljala ni enega bagra, uredila ni niti ene brežine. Zdaj naj bi vse to pometla pod preprogo in nas vse preselila,« pravi Bojan Arčan.

Na obisku v letuški gmajni

Počutijo se varno, zato domov ne želijo zapustiti

Bilo je sončno, a precej mrzlo januarsko popoldne, ko sem z glavne ceste, ki vodi med Šentrupertom in Šmartnim ob Paki, zavila proti letuški gmajni. Cesta se je naenkrat zožila, neprijazne bankine in luknje v starem asfaltu so me prisilile, da sem upočasnila. S tem sem še lažje opazovala okoliške stavbe sredi borovih oaz. Če se bodo uresničile zamisli vladne službe za obnovo po poplavih, o njih čez nekaj časa ne bo duha ne sluha. Človeški vrvež, ki je od 50. let prejšnjega stoletja zaznamoval to območje, bo tako postal le še preteklost. Nekdanja letuška gmajna pa razlivno območje Savinje. In kaj na to pravijo tamkajšnji domačini?

ŠPELA OŽIR

Parkirala sem pri hišni številki Letuš 104 b. Na dvorišču pred stanovanjsko zgradbo je

stal gospod. Da se novinarke ekipe ustavljajo pri njih, je zdaj že vajen. Vsaki vedno

znova pove, da iz svoje hiše ne gre. »V njej se počutim varno. Do zdaj je bila poplavljena le dvakrat, leta 1990 in lani avgusta, in to zgolj podkleteni prostori. Ko bo mene odneslo v tej hiši, verjemite, da bo Savinja odnesla tudi še vsa druga naselja, vključno s Celjem,« pove štiriinšestdesetletni Marjan Čretnik, ki tukaj živi že od leta 1953, ko se je sem kot triletnik preselil z družino. Takrat je bilo na tem območju le šest ali sedem hiš. Vmes je bilo grmovje. Gradbeni »bum« se je nato začel v 70. letih prejšnjega stoletja, ko so začele na območju rasti počitniške hiše.

ce. Večinoma so bile v lasti Celjanov. Kasneje so njihovo namembnost postopoma spremenili v stanovanjsko. »Do zdaj strokovne in občinske službe nikoli niso omenjale nobene poplavne ogroženosti, kaj šele kakršnihkoli protipoplavnih ukrepov. Poplavljen je bil namreč vedno desni breg Savinje, naša letuška gmajna

»Resnično me zanima, kaj bodo zapisali v odločbah, ker naše hiše so varne, čvrste in trdne. V njih normalno živi 98 odstotkov ljudi,« pravi Bojan Arčan.

je na levem, zato me ta odločitev o odstranitvi naselja še toliko bolj preseneča,« še dodaja Čretnik, ki je nad Občino Braslovče zelo razočaran. »Zanjo je ta del že od nekdaj pozabljen. Že dvakrat naj bi imela denar za gradnjo kanalizacije, ceste in optike, a že dvakrat naj bi ga porabila za drugo območje, ker smo pač samo gmajna. Občina bi se z vsem tem rešila tudi vlaganja v naše območje,« še dodaja Čretnik, ki mu takšni predlogi predstavljajo velik stres. Star je štiriinšestdeset let. V hišo je vložil vse svoje prihranke. Preostala leta življenja ne želi zapraviti med začasnim bivanjem v najemniškem stanovanju in zaradi skrbi, ki bi jih imel zaradi gradnje nove hiše.

»Kje so bili 30 let?«

Povabil me je, da si ogledava bregove Savinje, kjer zdaj dan za dnem brnijo delovni stroji in čistijo strugo. »Kje so bili pred tridesetimi leti? Če struga Savinje ne bi bila polna proda, ki ga je reka odlagala v njej, avgusta zagotovo ne bi spodjedla brega. Neprestano smo opozarjali tudi na odtrgano brežino, iz katere je odpadalo kamenje, a se ni zgodilo nič,« je povedal domačin Rado Romih, ki je med tem pristopil do naju. Tudi on, čeprav je njegova hiša le nekaj deset metrov od Savinje, je ostro proti odstranitvi stavb in odselitvi z območja, kjer živi od leta 1989. »Do avgustovske poplave za poplavno varnost na tem območju niso storili

Družina Kac želi varnejše bivališče, čeprav je pot do njega še dolga

Selitev je zanje edina rešitev

Na seznamu stavb, ki so po poplavih predvidene za odstranitev, je tudi hiša družine Kac iz Letuša. Deroča voda je družinskim članom avgusta odnesla vse, nepoškodovana je ostala le streha nepremičnine, kamor se je družina vselila šele pred štirimi leti. Tik pred lanskim božičem so se Zoran, Klementina in njuna dva otroka vrnili v svoj dom, v obnovo katerega so vložili ogromno denarja in truda. Ker ob vsakem deževju čutijo nemir in strah, so prepričani, da je selitev edina pot do mirnega življenja.

TINA STRMČNIK

Prvi avgustovski petek lani se je članom družine v spomin zapisal kot grozen dan. Ko se je voda začela približevati njihovi pritlični montažni novogradnji, je družina umaknila avtomobil, drugih predmetov pa ji, čeprav je poskušala, ni uspelo rešiti. Gladina vode se je tako bliskovito višala, da so se morali hitro umakniti na varno. Le gledali so lahko, kaj se dogaja. »Ko je voda toliko upadla, da smo lahko prišli do hiše, sem še upal, da morda le ni vdrla

v prostore. A ko sem odprl vrata, je drla iz notranjosti. Segala je do višine 1,3 metra. Naš dom, kamor smo se vselili komaj pred štirimi leti, je bil uničen v celoti, tako je bilo tudi z vsem pohištvo in opremo,« je povedal Zoran Kac. Dodal je, da je voda pustila takšno razdejanje, kot bi v njihov dom kdo vlomil. Razmetala je hladilne skrinje in hladilnik, vrata snela s tečajev ... Edino, kar so lahko rešili iz oklepa mulja, so bila oblačila in posoda.

Družina Kac je hišo, ki so jo poplave povsem uničile, celovito obnovila in se vanjo vrnila pred božičnimi prazniki. V njej želi počakati na dokončno odločitev, kako naprej.

Kljub negotovosti so dom obnovili

Prvih nekaj dni po poplavih se je družina zatekla k

Zoranovi sestrični, ki živi v bližini. Nato jim je pomoč ponudil nogometaš Nik Omladič, ki igra za Nogometni klub Koper. Ko je vi-

del, kaj se dogaja v Savinjski dolini, je družini ponudil možnost bivanja v hiši, ki jo je kupil pred leti. Kačevi so tam živeli do konca lanske-

ga decembra. Svojo hišo so v celoti obnovili, jo na novo opremili in se vanjo spet vselili tik pred lanskim božičem. V obnovo so vložili približno sto tisoč evrov, čeprav so jim pristojni dejali, da ta vložek ne bo upoštevan pri cenitvi hiše. »A to je naš dom in tu bomo ostali, dokler nam ne povedo, kako naprej,« je po udaril Zoran.

»Dom je več kot le stavba. A zelo pomembno je, da lahko v njem varno živijo. Odkar smo se preselili v Letuš, smo se do poplav dobro počutili. A varnosti ne čutimo več. Glede na to, da Savinje s protipoplavnimi ukrepi ne morejo dovolj ukrotiti, je bolje, da se umaknemo,« pravi Zoran Kac.

»V letuški gmajni živim od leta 1962 in moja hiša še nikoli ni bila poplavljena, a je tudi na seznamu za odstranitev,« pravi Anton Urbanc.

popolnoma nič. Osnovni cilj našega župana je, da izseli letuško gmajno, ki je slepi rokav braslovške občine, in se tako reši vlaganja v naše območje,« je še bil jasen Romih, ki je do zdaj imel v hiši vodo dvakrat. Njegova najbližja sosedka Mi-

»V hišo sem vložil vse svoje prihranke. Prihodnjih let ne želim zapraviti med začasnim bivanjem v najemniškem stanovanju,« pravi Marjan Čretnik.

Marjan Čretnik v letuški gmajni živi od leta 1953. »Do zdaj strokovne in občinske službe nikoli niso omenjale nobene poplavne ogroženosti, kaj šele kakršnihkoli protipoplavnih ukrepov. Poplavljen je bil namreč vedno desni breg Savinje, naša letuška gmajna je na levem, zato me ta odločitev o odstranitvi naselja še toliko bolj preseneča,« pravi.

lena Borovnik, katere hiša je od njegove oddaljena zgolj nekaj metrov, nikoli. Tudi ona je odločena, da na selitev ne bodo pristali. »Da smo bili v avgustovski poplavi ogroženi, je naredila država, ki struge Savinje ni čistila trideset let,« je prav tako jasna.

Anton Urbanc: »Ne spominjam se, da bi kdaj Savinja močno popravljala ta del naselja. Nekajkrat je bregove prestopila bližnja Paka.«

Med sprehodom je pri nas postal tudi Anton Urbanc, ki tako kot vsi preostali naključni sprehajalci, ki so se ustavili pri nas, nasprotuje selitvi. »V letuški gmajni živim od leta 1962 in moja hiša še nikoli ni bila poplavljena, a je tudi na seznamu za odstranitev. Ne spominjam se, da bi kdaj Savinja močno popravljala ta del naselja. Nekajkrat je bregove prestopila bližnja Paka,« je pripomnil.

Če bo treba, tudi na evropsko sodišče

»Država več desetletij za varnost rečne struge Savinje

ni naredila ničesar. Pripeljala ni enega bagra, uredila ni niti ene brežine. Zdaj naj bi vse to pometla pod preprogo in nas vse preselila. Nismo povsem proti selitvi, selijo naj tiste, ki so res ogroženi, ne pa nas. Veliko hiš tukaj ni imelo centimetra vode, veliko

jih je imelo zgolj poplavljene kleti ...« pravi Bojan Arčan in dodaja, da je ta seznam zaenkrat zgolj želja države in občine. »Resnično me zanima, kaj bodo zapisali v odločbah, ker naše hiše so varne, čvrste in trde. V njih normalno živi 98 odstotkov ljudi. Zagotovo nas bodo želeli žeje peljati čez vodo. Tega ne bomo dopustili. Bojevali se bomo do konca tudi po pravni poti. Ne nazadnje ni samo Slovenija, temveč tudi Evropa,« pravi Arčan in dodaja, da bi državljane moralo zanimati, koliko bi morali država in občina za takšen poseg na-

Tudi Rado Romih, čeprav je njegova hiša le nekaj deset metrov od Savinje, je ostro proti odstranitvi stavb in odselitvi z območja, kjer živi od leta 1989.

»Kje so bili prej trideset let? Če struga Savinje ne bi bila polna proda, ki ga je reka odlagala v njej, avgusta zagotovo ne bi spodjedla brega,« je jasen Rado Romih.

meniti denarja. »Če bi uredili brežine in malenkost dvignili nasip, bi ju to čez palec stalo nekaj milijonov evrov. Če bi nas preselili, bi to zagotovo znašalo sto milijonov evrov in več,« je še prepričan.

Vsi skupaj se sprašujejo, zakaj so v Malih Braslovčah hiše poplavljene bistveno večkrat, voda tam je veliko

višja, a hiše niso na seznamu za odstranitev. Ne morejo mimo tega, da se občina želi tako rešiti težave, ki je nastala zaradi dolgoletnega zanemar-

jenja tega dela območja. Kot rešitev vidijo, da država v sodelovanju z občino primerno očisti in uredi strugo Savinje.

Foto: Andraž Purg

Tudi Milena Borovnik je proti selitvi. »Da smo bili v avgustovski poplavi ogroženi, je naredila država, ki struge Savinje ni čistila trideset let,« je jasna.

Po njegovih besedah jim drugega kot obnova ni preostalo. V hiši drugega lastnika ne bi mogli bivati v nedogled, prav tako ne vedo, kako dolgo bodo trajali postopki, povezani z morebitno odstranitvijo nepremičnin. Da je selitev edina rešitev, je Zoran menil že takrat, ko so družino dosegla prva namigovanja, da bo morda svoj dom morala zapustiti.

Tako misli tudi danes. »Z ženo se želiva preseliti že samo zaradi otrok. Stara sta sedem in devet let. Ko na primer dva dni dežuje, ju je strah, da bo naš dom spet poplavilo. Težko ju je potolažiti. Tukaj nismo več mirni.«

Še veliko neznank

Kljub objavi seznama objektov, predvidenih za odstrani-

tev, je v zraku še veliko negotovosti. Kac meni, da se lahko še marsikaj zaplete, saj nekateri prebivalci nočejo slišati o selitvi, medtem ko bi se drugi radi preselili čim prej.

Doslej je že poizvedoval o razpoložljivih zemljiščih in nepremičninah, obiskal je Rakovlje, kjer je predvideno nadomestno mesto za krajane Letuša. A dokler ne dobi

konkretnih informacij, težko razmišlja o novem bivališču. Skrbi ga člen interventnega zakona, da se bo treba po prejemu odločbe izseliti v pol leta. Prevega ga vprašanje, kje živeti v vmesnem času, dokler ne bi družina imela na voljo novega bivališča. Ker je Zoran že za hišo, ki je zdaj predvidena za odstranitev, najel posojilo, se sprašuje, kako ga poplačati, čeprav bodo morda morali na nadomestno mesto. Tudi najetje morebitnega novega posojila je povezano s številnimi neznankami.

Le da so zdravi in skupaj

Preizkušnja je močno razrezala v življenje družinskih članov. Po besedah Zorana jih po konci drži to, da so skupaj. Hvaležni so za vso pomoč sorodnikov in prijateljev. Veliko se pogovarjajo, kako naprej. Otrokoma, ki sta spet srečna, da imata spet vsak svojo otroško sobo, je težko pojasniti, zakaj se bo najverjetneje treba preseliti. »Z ženo ju tolaživa z besedami, da se vsak človek kdaj znajde v težki preizkušnji, a da bo še vse v redu.«

Foto: Andraž Purg

Žalosten prizor, po katerem si bodo Kačevi zapomnili lansko leto. (Foto: Zoran Kac)

Zoran Kac: »Kmalu po poplavi smo vedeli, da se bomo morali preseliti. Seznam nas ni presenetil, le potrdil je, da je to res. Zdaj bomo videli, kako naprej. Neznanka je tudi, kako v nekaj mesecih, ko bomo dobili odločbe, zgraditi novo nepremičnino. Kje bomo živeli v vmesnem času?«

»Tukaj je praviljično, a po poplavi se ne počutimo več varno,« je dejal Zoran Kac.

Hudo bolni dvojčici iz Latkove vasi pri Preboldu potrebujeta prilagojeno vozilo

Zakonca Šemrov sta kljub težki življenjski preizkušnji neverjetno močna in pozitivna. Svojima hčerama želita omogočiti najboljšo možno zdravstveno oskrbo in najboljše možnosti za razvoj. V sredini je psička Nada, ki čuti, kako je z dvojčicama. Zgodilo se je že, da je ponoči zbudila Elo in Jureta ter ju opozorila, da sta imeli deklici epileptični napad.

Že njen droben smehlaj staršema vliva neizmerno moč

Dvojčici Vera in Agata sta zaradi genske mutacije GRIN2B utrpeli hude možganske poškodbe, zaradi katerih ne bosta nikoli govorili, sedeli ali hodili. Njuna starša Ela in Jure Šemrov s pomočjo širše družine zanju iščeta najrazličnejše možnosti pomoči, s katerimi jima želita čim bolj olajšati življenje. Prevozi v vrtec, na terapije, na zdravljenje doma in v tujino za družino z dvema invalidnima deklicama še zdaleč niso preprosti. Premagovanje razdalj bo lažje s pomočjo prilagojenega vozila za dostop z dvema invalidskima vozičkoma. Da bi družina čim prej prišla do vozila, vrednega približno 70 tisoč evrov, s pomočjo žalskega območnega združenja Rdečega križa Slovenije zbira donacije. Od začetka tega tedna je za lepšo prihodnost deklic možno prispevke darovati tudi s pomočjo SMS-donacij.

TINA STRMČNIK

Ob našem obisku sta deklici počivali v svojih prilagojenih stolčkih za hranjenje. Ko jima je to postalo prenaporno, se je ena privila v naročje babice Vide, druga je uživala v razgibavanju s svojo teto Suzano Grgič. Svetlolasi enojajčni dvojčici z modrimi očmi imata tudi vsaka svoje posebnosti. Starša pravita, da je Agata bolj podobna mami, povezujejo ju skodrani lasje in to, da obe radi komunicirata. Vera je bolj umirjena, po značaju je bolj podobna očetu.

Ker so Eli Šemrov morali odstraniti jajcevodce, ni imela možnosti naravne zanositve, zato sta se z možem odločila za umetno oploditev. Med nosečnostjo nihče ni posumil, da bi lahko bilo s plodom karkoli narobe. Zdravniki v mariborski porodnišnici so mami že nekaj dni po rojstvu dvojčic, 9. avgusta 2022, povedali, da bosta po vsej verjetnosti imeli gibalne težave, a vseh podrobnosti še niso mogli napovedati. »Zelo sva se ustrašila, a sva bila vseeno optimistična. V nekaj dneh je postajalo vedno bolj jasno, da bo primanjkljaj

deklic zelo velik,« je povedala njuna mama. Po nekaj mesecih so se pri sestricah začeli pojavljati epileptični napadi. »Ko so si sledile serije napadov, je bilo zelo hudo. Vsako jutro, ko sem se zbudil, sem

»Zaradi epileptičnih napadov dvojčic sva bila najprej izjemno pretresena. Včasih sta napad dobili obe hkrati. Največja nočna mora za naju je bila, ko sva z deklicama ostala sama. Takrat si nisva upala niti na stranišče, vmes sva štela sekunde. Nekaj minut zatem, ko sva ustavila napad pri eni, je napad doživela že druga,« sta dejala.

šel najprej k njuni postelji pogledat, ali še dihata,« v solzah pove njun oče Jure. V tistem obdobju so zdravniki opravili številne preiskave, med drugim tudi genske, in takrat sta starša izvedela, da imata njuni hčerki mutacijo gena GRIN2B.

Deklici sta močno poškodovani. Med drugim imata za približno pet centimetrov manjši obseg glave kot njuni vrstniki. Njuni možgani se ne morejo normalno razvijati. Zaradi hudih napak v možganih sta močno umsko pri-

zadeti, prizadet je tudi njun gibalni razvoj. Vera se sploh ne premika, roke dvigne le ob krčih. Agata ima zelo slabo razvite mišice.

Ko ena in ena še zdaleč ni dve

Jure in Ela sta še pred nedavnim živela v središču starega celjskega mestnega jedra. Ob napovedih zdravnikov glede tega, kakšne zdravstvene težave lahko pričakujeta pri dvojčicah, sta se čutila nemočna sama skrbeti za njiju. Jure se je vrnil v službo, Ela je bila z deklicama sama in potrebovala sta pomoč. Ko je bilo mesto proti koncu leta v znamenju utripajočih luči in glasne glasbe, sta iskala drugo primerno stanovanje. Ker ga nista na-

pušeni pri skrbi zanje, pri njihovi negi, pri iskanju morebitnih zdravljenj, iskanju dodatne pomoči za terapije ter iskanju pomoči pri varstvu in gospodinjstvu. »Pri zdravih dvojčkih stroški rastejo tako, da je ena plus ena dve. Pri močno bolnih dvojčicah pa je matematika povsem drugačna. Že nakup vsega, kar potrebujeta za rehabilitacijo, je ogromen zalogaj.«

Klasičen avto ni dovolj

Ko se družina Šemrov z avtomobilom odpravi na pot, sta deklici vsaka v svojem stolčku na zadnji klopi, spredaj sedita starša. Invalidska vozička shranita v prtljažniku, vmes zložita vso potrebno prtljago. Za slednjo pravza-

prav skoraj ni prostora, saj ga večino zavzameta vozička.

Če je bilo deklici, ko sta bili mlajši, med postankom treba nahraniti, sta starša sedla na sprednji sedež, ju vzela v naročje in ju nahranila s pomočjo stekleničke. Sedaj, ko deklici jesta gosto hrano, je hranjenje v času postanka ogromen zalogaj. Najprej je treba vse stvari zložiti iz avta, nato je treba sestaviti vozička, po hranjenju deklic pa spet vse skupaj premišljeno zložiti nazaj v avtomobil. Ker družinskim članom to vzame veliko časa in je za vse precej stresno, se na daljše poti ne odpravljajo.

Prilagojen kombi bo k skrbi za deklici doprinesel tudi za to, ker ju vsako nepravilno dvigovanje boli. Prispeval bo

k ohranjanju zdravja njunih staršev, ki že čutita bolečine v hrbtenici. Vozilo bo prilagojeno tako, da bosta starša imela dober pogled na zadnjo klop vozila. To je pomembno, da se bosta lahko kar najhitreje odzvala, če bo katera od deklic imela epileptičen napad. V tem primeru morata deklico takoj namestiti v bočni položaj in ji najkasneje v 180 sekundah dati posebno zdravilo za ustavljanje napada. Kadar se napad kljub zdravilu ne ustavi, pokličeta urgentno vozilo.

Rada bi jima nudila čim več terapij

Starša sta se takoj po rojstvu deklic naučila pravilnega načina rokovanja in ravnanja z njima oz. »handlinga«.

Teta dvojčic Suzana Grgič si je v službi vzela leto premora, da lahko kar najbolj pomaga svojim nečakinjam.

Deklici vozita na nevrofizioterapijo oz. terapijo Bobath. Nevrologi, pediatri in fiziatri njo dvojčici napotijo tudi na strnjene obravnave. V Bolnišnici za otroke Šentvid pri Stični sta med drugim imeli hidroterapijo, Ela se je naučila, kako z njima rokovati v bazenu. Trenutno čakajo na strnjeno obravnavo na Oddelku za invalidno mladino in rehabilitacijo Stara Gora, kjer izvajajo tako imenovano terapijo Voja.

Ela komaj čaka, da se bo naučila novih metod, s katerima bo lahko pomagala svojim hčerama. Kadar njen mož na strnjene obravnave ne more, z deklicama ostane sama, kar jo žalosti. V nekatere bolnišnice razen starša

Ela Šemrov:
»Hvaležna sem, da imata deklici na voljo terapije, strnjene obravnave, da smo zanju prejeli posebne stolčke, prilagojene vozičke. Obravnavajo ju najboljši nevrologi, ki delujejo v Sloveniji. Veliko pomoči prejemamo z vseh strani, pomagajo nam prijatelji in znanci. Na katerakoli vrata potrkamo, nam ljudje pridejo naproti.«

ali skrbnika namreč ne sme nihče drug. »Moj mož s svojo zaposlitvijo naši družini prinaša kruh. Če je odsoten z dela, imamo manjše prihodke. Žal se glede na slovensko zakonodajo obravnav v bolnišnicah ne more udeležiti na primer spremljevalka v razvojnem vrtcu, čeprav bi mi lahko veliko pomagala. Poleg tega bi pridobljeno znanje lahko nato uporabljala pri delu z drugimi otroki v vrtcu. V nekaterih primerih, ko ji bolnišnice dovolijo, da se lahko udeleži strnjenih obravnav, pa ji glede na zakonodajo pri tem ne pripada povračilo denarja za stroške prenočišča in prehrane,« je pojasnila sogovornica. S se-

stro Suzano menita, da v Sloveniji težko bolnim otrokom nasploh pripada premalo terapij. Medtem ko različne raziskave iz tujine pričajo o tem, da je bil napredek pri otrocih, ki so jih bili deležni več, veliko boljši. Suzana meni, da bi njeni nečakinji več pomoči potrebovali zdaj, v svojih prvih letih življenja. Zanju in za druge tako bolne otroke si želi tudi bolj celostne obravnave.

Pomoč od jutra do večera

Za Elo in Jureta je skrb za njuni težko bolni deklici izjemno naporna. Deklici imata ketogeno dieto. Tako pripravljene zalogaji vsebujejo nizko vsebnost ogljikovih hidratov in veliko maščob. Ela ogromno časa posveča sestavljanju receptov jedi. Pri pripravi obrokov ne sme delati napak, saj se to hitro pozna pri zdravstvenemu stanju deklic. Vsak gram odstopanja namreč povzroča spremembe v možganih, zaradi česar se lahko epileptični napadi ponovijo in jih je nato še težje zaježiti oz. nadzorovati.

Če katera od deklic zboli, Ela za varstvo prosi katero od babic, ki se mora zaradi tega odreči svojim načrtom. Zdravstveni sistem pričakuje, da bodo na pomoč vedno priskočili družinski člani. »Babice so z neba poslane, vendar so one svoje otroke že pospremle v svet. Zdaj ko se karseda posvečajo še vnukinjama, so izgorele. Če naša širša družina ne bi pomagala po svojih močeh, Ela in Jure takšnega tempa pri skrbi za deklici ne bi zmogla in bi še sama zbolela,« poudarja Elin sestra Suzana. Prepričana je, da bi morala družba bolj podpreti družine, da bi lahko same skrbele za svoje bolne otroke.

»Slovenski zakoni in predpisi so napisani za enega hudo bolnega otroka, nikjer pa ni določeno, kaj se zgodi, če imata starša dvojčke. In v tem primeru ena in ena ni dve,« poudarja teta dvojčic Suzana Grgič

Potrebovali bi dodaten par rok

Deklici obiskujeta razvojni vrtec. Za skupino šestih otrok skrbita vzgojiteljica in pomočnica vzgojiteljice. Vero in Agato v igralnici spremlja še spremljevalka. Medtem ko je Vera v vrtcu zelo srečna in zažari že, ko sliši glasove

drugih otrok, je Agati v vrtcu težje. Zelo občutljiva je na različne dražljaje, najlažje se pomiri zunaj. »Opažamo, da bi za deklici potrebovali še eno spremljevalko. Ko je Agata v slabi koži, jo spremljevalka namreč težko odpelje ven, saj je odgovorna tudi za Vero.«

Zakonca Šemrov sta žalostna, da pri skrbi za dvojčici ne moreta biti bolj samostojna in da morata vedno nekoga obremenjevati. »Na srečo me ni sram prositi za pomoč, ni pa prijetno. Deklic sama ne morem peljati v vrtce. Ker imata epileptične napade, ene od njiju ne morem pustiti v avtu, medtem ko drugo odpeljem v skupino. Potrebovala bi nekoga, ki bi bil zraven nas in bi nam pomagal pri negi deklic ter pri vsakodnevnih opravilih. Včasih za hranjenje dvojčic z možem potrebujeva eno uro. Medtem ko ena zaspi, se druga morda pravkar zbudi. Ko se jima posvečava in ju negujeva, ne moreva skrbeti za gospodinjstvo. Verjameva, da se s podobnimi izzivi srečujejo vsi starši dvojčkov, vendar se zanje to naporno obdobje kmalu konča, medtem ko bo pri nas tako vse njuno življenje. Zdaj se znava z možem tudi pošaliti na ta račun. A ob 23. uri zvečer, ko čakava, da dava Agati še zadnja zdravila, sva povsem izčrpana.«

Upanje tudi v razvoju novih zdravil

Ela in Jure sta po rojstvu deklic svoje življenje prilagodila na tisoč in en način. Ela je morala v službi dati odpoved. »To je mučenje, daleč od uživanja v družinski idili. Izjemno težko je že samo sprejeti to tragedijo, kaj šele krmariti skozi življenje. Z Juretom nimava več časa zase.

kletoma omogočila najboljše možno zdravstveno oskrbo in s tem najboljše možnosti za njun razvoj. Upanje v lepši jutri dvojčic jima daje tudi klinični preizkus novega zdravila za GRIN2B v Münchnu, kamor sta Vero in Agato že prijavila. Vsaka majhna zmaga njunih svetlolasi deklet

»Najini deklici potrebuje ogromno nege in pozornosti. Ko skrbiva zanju, nama včasih zmanjka časa, da bi se v miru stuširala ali spila kozarec vode,« pravi mama dvojčic Ela Šemrov.

jima daje moč, da se še naprej bojujeta zanju. Že njun nasmeh, ko se zjutraj prebudita v postelji, je včasih tisto, kar starša drži pokonci ves dan.

Foto: Nik Jarh

Jure s hčerkico Vero. Deklici imata velikokrat zaprte oči, ko jih odpreta, pa pokažeta globino svoje duše, sta dejala njuna starša.

Ela in Jure Šemrov sta izjemno hvaležna, da jima pri skrbi za 17-mesečni dvojčici ob strani stoji razširjena družina. Na fotografiji sta Juretova mama Vida in Elin sestra Suzana.

Denarna sredstva za pomoč pri nakupu prilagojenega vozila za Agato in Vero lahko nakažete na humanitarni TRR: SI56 6100 0002 7180 620, sklic: SI00 26, namen: Pomoč Agati in Veri, koda: CHAR, ali pošljite sporočilo SMS s ključno besedo DAM5 na številko 1919 in prispevali boste 5 evrov za pomoč pri nakupu prilagojenega vozila za Agato in Vero. Prispevajo lahko uporabniki mobilnih storitev Telekoma Slovenije, Telemacha, T-2 in A1.

Deklici sta zaradi genske mutacije GRIN2B utrpeli hude možganske poškodbe, zaradi katerih ne bosta nikoli govorili, sedeli ali hodili. Povsem odvisni sta od pomoči drugih ljudi.

Ela s hčerko Agato. Obe deklici vozi na različne terapije in strnjene obravnave, vseh teh metod se skuša kar najbolj naučiti tudi sama, da jima lahko pomaga tudi doma.

Svet lesa arhitekta Jana Bariča

Samouk ustvarja oblikovalske presežke

Celjan Jan Barič je kot otrok zelo rad delal v delavnici, kjer mu je dedek, sicer zdravnik, razkrival skrivnosti dela z lesom in drugimi materiali. Tridesetletni mladenič danes ustvarja in živi v hiši starih staršev, iz otroškega navdušenja pa se je razvila dejavnost oblikovanja izdelkov iz lesa, ki jih prodaja po vsej Evropi. Najprej jih je oblikoval zase, ker je nekatere kose potreboval pri opremi doma in ker mu je to delo všeč. Na Instagramu je objavil fotografije prvih izdelkov in začela so se vrstiti naročila. Sledile so nagrade za oblikovalske dosežke in razstave, ponosen pa je, da ga je opazila tudi švicarska fundacija Michelangelo, ki podpira rokodelstvo. Žal ga še vedno bolje poznajo v svetu kot v domačem okolju, kjer ni uspel z idejo, da bi imel razstavo v Celju.

TATJANA CVIRN

Njegov dom je kot velika galerija, v kateri so na ogled vsi njegovi izdelki, od uporabnih do okrasnih. Že pri vhodu stojita dva obešalnika za oblačila, prvi v obliki drevesa in drugi, ki spominja na plesalko ob drogu. V dnevni sobi opazimo zanimiv ležalnik, mizico, stojalo za knjige ali gramofonske plošče v obliki valov, uro iz kosa lesa, praskalnik za domačo muco, ptičjo hiško v obliki solzice ... V jedilnici so njegovi izdelki miza in kuhinjski stoli, ki presenečajo s svojo neobičajno obliko in hkrati udobnostjo.

Domača galerija

Na stenah so Janove slike, saj je kot otrok rad tudi risal, zato je izbral umetniško gimnazijo likovne smeri. Najprej je razmišljal o študiju fotografije, a je menil, da ni dovolj dober za to, da bi opravil zahteven sprejemni izpit na akademiji, in je raje izbral arhitekturo. »Nazadnje še vedno fotografiram in sam poskrbim za tovrstno predstavitev svojih izdelkov,« pove zadovoljno in doda, da je sam izdelal tudi svojo spletno stran, vso grafiko in kataloge za izdelke, ki jih prodaja pod znamko JB design & architecture.

»Pri objavah izdelkov bolj ciljaj na evropski trg, ker je večji. V Sloveniji je nekaj mojih izdelkov na ogled v salonu Id: doma v Ljubljani, sicer prodam kakšno manjšo stvar. Ni kriva cena, saj ni nič višja kot pri podobnih oblikovalskih izdelkih v trgovinah, ampak gre pri tem bolj za miselnost ljudi. Ti raje kupijo izdelke priznanih tujih oblikovalcev.«

Ko boli križ ...

A tudi Jan postaja vedno bolj prepoznaven, saj so bili nagrajeni že štiri njegovi izdelki. Nagrade podeljuje Zavod Big v Ljubljani za različne oblikovalske in arhitekturne dosežke. Poleg stola H, ki ga je kot prvega izdelal s kolegom Miho Bevcem, so bili nagrajeni še ptičja hiška v obliki solzice, škatla za ure in afriški boben udu, prav tako

v obliki solzice. Jan je ob tem kritičen do sistema, po katerem mora mlad oblikovalec plačati, da lahko pošlje svoj izdelek na ocenjevanje in nato v svojih objavah navaja najbolj prestižne nagrade. »Zneski so tako visoki, da si mnogi mladi ustvarjalci tega ne morejo privoščiti. Izdelek zato izdelajo za neko podjetje oziroma mu prodajo svojo oblikovalsko zamisel, kar prinaša nekatere omejitve pri ustvarjanju. Sam imam kot samostojni ustvarjalec pri svojem delu proste roke in že pri oblikovanju izdelka vem, kakšna bo njegova zgodba, kako ga bom predstavil.«

Nekaj časa je tudi on imel redno službo. Dve leti je delal kot arhitekt urbanist, kar je tudi študiral. »To je bila dobra izkušnja, saj sem se naučil dela z ljudmi.«

A zaradi dolgotrajnega sedenja je imel kljub ukvarjanju s športom vedno več težav s hrbtenico in tako je začel s kolegom snovati svoj stol, ki ga je poimenoval H in na katerem sedi vzravnano, ne zvito. Kako dolgo je trajalo, da je nastal stol v današnji podobi, priča precej drugačna prva maketa izpred petih letih. Za takšen

»Švicarka fundacija Michelangelo me je našla na družbenih omrežjih in mi ponudila sodelovanje. Na svoji spletni strani promovira rokodelstvo z vsega sveta in letos pripravlja veliko razstavo v Italiji. Že to, da so me opazili, je spodbuda in pokazatelj, da delam dobro.«

predek je bilo treba vložiti veliko truda in časa.

»Hvala bogu za Youtube!«

Že med študijem je sodeloval na raznih delavnicah, kjer so študenti oblikovali razne predmete, in spoznal je, da ga to področje bolj zanima kot urbanizem. »Na srečo nas na fakulteti pri tem niso omejevali in tudi v magistrski nalogi, ki jo pišem, skušam najti povezave med oblikovanjem ulične opreme in urbanizmom,« pravi mlad ustvarjalec, ki se je o lesu in njegovih zakonitostih sam učil na spletu, zato pravi: »Hvala bogu za Youtube! Tam sem začel gledati videoposnetke tujih mizarjev in se pri tem veliki naučil o lesu, uporabnosti posameznih vrst, o tem, kako rešiti vprašanja lesnih stikov ...« Da to učenje s spleta ni nič nenavadnega, doda, saj se je moral tudi v času študija tako naučiti uporabe raznih programov. »Ob delu v delavnici sem se učil tudi na svojih napakah.«

»V letu in pol sem sam povsem prenovil starodobnega audija 60, tudi njegov motor, saj sem se že pri 14 letih naučil delati z aparatom za varjenje, ki mi ga je kupil dedek.«

Les kupuje sam in izbere nek kos glede na to, kaj bo iz njega izdelal. »Nesmiselno je imeti večje zaloge lesa, saj so želje naročnikov različne in tudi prostora nimam dovolj. Zaenkrat imam srečo, da imajo moje stranke podoben okus, kot ga imam sam, in ni zelo neobičajnih želja.«

Rad dela z orehovim lesom, ki je zelo uporaben, pogosto dela tudi iz hrastovega lesa, ki je topel. Pri nekaterih eksotičnih vrstah lesa je treba paziti, saj so lahko celo strupene ali rakotvorne.

Hitro in počasi

Strokovne ocene njegovih del govorijo o tem, da so nekatere rešitve drzne, sploh v smislu konstrukcije, kar velja zlasti za stole, in da ne gre za serijsko proizvodnjo, ampak za ročno izdelane kose.

Pravi, da se nekatere zamisli rodijo hitro, za druge potrebuje več časa. Včasih jih nariše, drugič izdela skulpturo, maketo ... Idej mu ne zmanjka, saj je material tako raznovrsten in ves čas odkriva novosti.

Oblikovalec izvirnih in estetskih izdelkov iz lesa Jan Barič

»Kot svobodnjak si po eni strani svoboden, hkrati pa delaš tudi za praznike in ob koncu tedna, ker bi vsi radi imeli izdelek čim prej.«

Škatle za shranjevanje ur so med kupci zelo zaželeno.

Ideje na papirju so bolj pregledne na steni v njegovi delovni sobi.

Zadnje čase snuje nov stol v kombinaciji laminiranega lesa in platna.

»Zamisel za ptičjo hiško se je porodila na morju, ko sem gledal vodno kapljico. Včasih dobim zamisel o neki obliki in nato iščem, kakšne izdelke bi lahko naredil. Če oblikujem stol, lahko to traja več let. Izdelek je zelo zahteven, treba je upoštevati vse konstrukcijske zakonitosti. Zadnje čase sem začel laminirati in zvijati les, medtem ko sem prej delal bolj geometrijske oblike. Z novim pristopom se mi je odprlo veliko novih možnosti. Tako je z zvijanjem furnirja nastala ideja za stojala za slušalke v obliki zanke oziroma silhuete člo-

»Želim si, da bi bili moji izdelki dostopni povprečnemu človeku.«

Eden zadnjih izdelkov je stojalo za slušalke iz laminiranega lesa, z njegovim upogibanjem je nastala tudi žlica za obuvanje.

vek. Ponavadi tehtam, ali naj imata prednost pri snovanju uporabnost ali oblika. Najbolje je, če imajo izdelki oboje.

S pomočjo opekača za kruh

Ti nastajajo v njegovi domači delavnici, ki je opremljena z različnimi stroji in orodjem, ob čemer je Jan zasnoval tudi nekaj svojih rešitev. »Z laminiranjem sem imel kar precej težav. Več dolgih laminatnih listov sem moral namazati z ustreznim lepilom in jih stisniti s kalupom, ki sem ga sam izdelal. Za krivljenje lesa, kot je na primer uporabljen pri obešalniku, sem našel svoj način, saj nimam na voljo velike komore za mehčanje lesa. Del, ki naj bi ga ukrivil, sem začel greti s kuhinjskim opekačem za kruh, da je postal mehek. Znanji se je treba,« pripoveduje v smehu sogovornik, ki je pomanjkanje prostora v delavnici rešil tudi tako, da je stroj pritrdil na zložljiv podstavek. »Prah je težava pri tem delu in to bi rad še izboljšal.«

Kupci zadnje čase kupujejo predvsem ptičje hiške, stole in škatle za ure, ki jih je najprej naročil nek zbiratelj, zdaj pa jih naročajo tudi drugi in prodaja vse, kar izdela. Pri pošiljanju v tujino je poseben izziv ustrezno pakiranje, da izdelki niso poškodovani. Vse to je tudi drago. »Glede na izkušnje kupujejo premožnejši tovrstne oblikovalske izdelke bolj kot naložbo, kot da bi jim bili res všeč. Sam si želim, da bi bili moji izdelki dostopni povprečnemu človeku.«

Kaj bo počel čez nekaj let, še ne ve. »Tudi če bom v prihodnje delal kaj drugega, bom

Pot od prve makete do nagrajenega stola H ni bila preprosta.

Ptičja hiška v obliki solzice je znotraj votla in proces izdelave je kar zapleten, pravi Jan Barič, ki ustvarja ob najrazličnejši glasbi, od klasike do rokarskih zasedb.

zase še vedno oblikoval izdelke, saj sem tudi začel tako – ne da bi živel od tega, ampak ker sem jih potreboval in ker mi je bilo to delo všeč.

Vseh dni seveda ne preživlja v delavnici in delovnem ateljeju. V prostem času se ukvarja z dvoranskim plezanjem, igra košarko ... Če je pred leti želel hišo v Celju prodati in se preseliti v Ljubljano, je zdaj zadovoljen, da tega ni storil. »Celje je za življenje krasno, res pa je, da se moram za druženje s prijatelji odpeljati v Ljubljano. A tudi vedno več se jih vrača. Verjetno bom ostal tu, ker imam tudi primerne pogoje za delo,« zaključuje mlad oblikovalec.

Foto: Andraž Purg

V delavnici je Jan sam zasnoval nekatere rešitve za upogibanje lesa.

»Če je stol udoben, še ne pomeni, da je zdrav za sedenje. Sam sem imel težavo s hrbtom in sem izdelal stol H, na katerem sediš vzravnano in ne zvito,« pravi oblikovalec Jan Barič.

Velenjska premiera filma Šterkijada z gosti.
(Foto: Peter Žagar)

Obisk filmske ekipe filma Šterkijada na večerni projekciji. (Foto: Peter Žagar)

Film Na svoji zemlji 75 let kasneje ponovno na velenjskem filmskem platnu. (Foto: Peter Žagar)

Nekdanja stavba kina v Velenju. (Vir: Arhiv Kina Velenje)

Utrinek s projekcije animiranih filmov za otroke v družbi maske Kinozaver. (Foto: Peter Žagar)

Mineva 75 let od prve kinematografske predstave v Velenju

Za prihodnost kina se ne bojijo

»Zgodba velenjskega kina je pestra, bogata, razgibana. Občasno dramatična, pogosto smešna in ves čas očarljiva, prrsčna in tudi romantična,« pravi Peter Groznik, dolgoletni programski sodelavec Kina Velenje. Prvi film so v kinodvorani, ki so jo ob Sončnem parku zgradili občani s prostovoljnim delom, predvajali 15. januarja 1949. Obiskovalci so si takrat ogledali prvi slovenski celovečerni film Na svoji zemlji. Zato so ga uvrstili tudi v program jubilejnega filmskega maratona, s katerim so obeležili 75-letnico kina v Velenju.

BARBARA FURMAN

V okviru ponedeljkevega filmskega maratona so obeležili tudi 10. rojstni dan filmskovzgojnega projekta Kinozaver, ki vsako leto vključuje celotno predšolsko generacijo Vrtca Velenje. Otroci so si ogledali najlepše slovenske animirane filme. Mladostniki so uživali ob spremljanju filma Kaj pa Ester. Filmski maraton se je končal z velenjsko premiero Šterkijade, avtobiografske drame Igorja Šterka. Filmski portret družine Jureta Šterka, prvega Slovenca, ki je sam objadral svet, je poln humorja, a tudi neizprosne družinske dinamike in drame. Po filmu je sledil pogovor s člani filmske ekipe.

Boj za vstopnice

Najboljši sogovornik za osvetlitev zgodovine Kina Ve-

lenje je Peter Groznik, saj je že vrsto let njegov programski sodelavec. Pravi, da se je z leti v kinu marsikaj spremenilo, ostaja pa neomajna ljubezen do filma in kina, ki je v Šaleški dolini očitno nikoli ni

primanjkovalo. »To so tukajšnji prebivalci dokazali tudi tako, da so prvo kinodvorano zgradili z udarniškim delom. Ker so jo leta kasneje uničili ognjeni zublji, je bilo treba zgraditi novo. Še danes pred-

stavlja prostor srečevanja in druženja vseh generacij.«

Ko še ni bilo televizijskih sprejemnikov, je kino ljudem omogočal prvi stik z gibljivimi slikami ter edino okno v svet. Dodaten razcvet so prinesla sedemdeseta in osemdeseta leta 20. stoletja. »Tega obdobja se spominjam po tem, kako so se ljubitelji filma goreče potegovali za vstopnice, ter po gneči v dvorani, v kateri so prodajali tudi stojišča in je bilo obiskovalce treba vedno znova opozarjati, da je kajenje prepovedano. Gledalci so glasno komentira-

li vsebino filma in tekmovali v duhovitih pripombah. Zelo priljubljen filmski junak Bruce Lee je pogosto poskrbel tudi za prakticanje borilnih veščin nekaterih gledalcev takoj po predstavi,« se spominja Peter.

Prostor z dušo

Danes kinematografsko dejavnost izvaja Festival Velenje. Kot javni zavod s področja kulture med drugim skrbi za filmsko vzgojo, saj vsem generacijam omogoča dostopnost do kakovostnega in umetniškega filma. Ta v

Kinu Velenje predstavlja več kot polovico programa. Sicer so v kinosporodu zastopani vsi filmski žanri.

Veseli so vsakega gledalca. In to dobesedno, saj zavrtijo film tudi v primeru, če na projekcijo pride le ena oseba. A to se zgodi zelo poredko, saj je dvorana večinoma polna. Gledalci se radi vračajo v kino, tako spoznavajo in vzljubijo tudi zahtevnejšo filmsko ponudbo. »Naša biljeterka Dana pravi, da je kino prostor, ki ima dušo, dušo pa mu dajemo ljudje. In še kako se strinjam z njeno izjavo,« dodaja sogovornik.

V Kinu Velenje so posebej ponosni na projekt filmske vzgoje Kinozaver, Gre za edinstven projekt, v katerem je vsaka generacija velenjskega vrtca deležna posebej pripravljenih in na igriv način podanih vsebin spoznavanja kina, animiranega filma ter filmskih izraznih sredstev. »Projekt končamo z ustvarjanjem vizualne pripovedi filmske zgodbe. Vsako leto tako pripravimo razstavo z več kot 400 barvitimi filmskimi pripovedmi v treh sličicah. Zato se v Velenju za prihodnost kina sploh ne bojimo.«

Filmsko-vzgojni projekt Kinozaver v Kinu Velenje izvajajo že 10 let. (Foto: Luka Štefulj)

Dejan Tamše, idejni oče mednarodnega festivala tolkalnih skupin

Januar ima rezerviran za BUMfest

Da so januarji zanj vse prej kot dolgočasni, je zagotovo razlog mednarodni festival tolkalnih skupin BUMfest, ki se je začel pred več kot šestnajstimi leti prav na njegovo pobudo. A Dejan Tamše je dejaven tudi na številnih drugih področjih. Je profesor, moderator, marketinški ustvarjalec ... Po avgustovskih poplavalah je eden najbolj dejavnih članov Civilne iniciative Ločica-Breg pri Polzeli, s katero tamkajšnji prebivalci, med katerimi je tudi sam, opozarjajo na nujnost čimprejše zagotovitve poplavalne varnosti. Prav tako je dokaz, da se z življenjsko energijo in voljo da premagati še tako težko bolezen in življenje vrniti v stare tirnice.

ŠPELA OŽIR

Njegova služba v žalski glasbeni šoli in soproga, ki prihaja iz Šempetra, sta predstavljal dva razloga, zakaj se je iz Šaleške doline preselil v Spodnjo Savinjsko dolino. Zadnjih šestnajst let z družino živi v Ločici ob Savinji in v glasbeni šoli poučuje tolkala, čeprav je – zanimivo – vse življenje želel postati učitelj telovadbe.

»Najprej sem končal rudarsko tehnično šolo, ker je bila študentska dvoja in so bile zraven vse mogoče ugodnosti. Že v prvem letniku sem ugotovil, da tega ne bom nikoli počel. Kljub temu sem končal to šolo in vzporedno še srednjo glasbeno. Potem je sledil preobrat, vpisal sem se na fakulteto za šport. Prvi letnik sem skoraj končal, a sem se vseeno prepisal na akademijo za glasbo, kjer sem diplomiral, ko je bil na poti

že prvi otrok,« pove **Dejan Tamše**, ki je bil nato še dvakrat tik pred vpisom na podiplomski študij na FDV, smer tržno komuniciranje. »Ampak družina, delo, dejavnosti ... Ni mi zneslo. Moje obdobje šolanja je en velik »miks«. To jemljem kot dobro. Slednje mi je prineslo širino, postal sem bolj vsestranski.«

»Imel sem resne zdravstvene preizkušnje, možgansko kap, na srečo s srečnim koncem. V teh trenutkih vidiš, da svet z lahkoto preživi brez vsakogar.«

Od rokometaša do tolkalca

Bil je rokometaš, športni novinar, didžej, še danes je ob delu profesorja član skupine SToP, Slovenskega tolkalnega projekta,

povezovalc prireditelj, organizator dogodkov, blizu mu je marketing ... »Sem eden tistih, ki nima rad enoličnosti. Glasba je svoboda, organizacija dogodkov je ustvarjalnost, tolkala so sprostitev in energija. Vse to me vleče naprej. Novinarstvo je bilo pomemben del mene več kot dvajset let. Časopis, radio, televizija, spletni portali. Vse sem preizkusil. In to mi je dalo širino, poznanstva, izkušnje nastopanja. Vsaka takšna izkušnja človeku pride prav.«

Na krilih njegovega zanosa je nastal tudi BUMfest in Žalec spremenil v slovensko središče tolkalne glasbe. »Prvi pogovori o festivalu segajo v leto 2006, ko sva v Zavodu za kulturo, šport in turizem Žalec s tedanjo direktorico Tanjo Razboršek Rehar prvič spregovorila o tem. Od takrat je to zgodba o uspehu. Dobro izhodišče Žalca na zemljevidu, posluš lokalne skupnosti in odlična ekipa zanesenjakov so glavni recept za dober festival.«

Tamšeta sicer ne vidimo le na žalskem odru, temveč tudi povsod drugod v družbi skupine Bepop. V tem primeru gre za sosedsko navezo. »S Tinkaro sva res dobra prijatelja, ne samo sosed. Ideja o skupnem sodelovanju se je porodila ravno v naši ulici. Pri nas v dnevni sobi je bila celo prva vaja »razširjenega« Bepopa. Konec koncev smo trije Polzelani: Tinkara, Jan in jaz.«

Iz bolezni ne dela drame

Po možganski kapi, ki ga je doletela leta 2021, je na življenje začel gledati čisto drugače. »Vsaka prelomnica, vsak tragičen dogodek je neprijeten. Imel sem resne zdravstvene preizkušnje, možgansko kap, na srečo s srečnim koncem. V teh trenutkih vidiš, da svet z lahkoto preživi brez vsakogar. Da so ti stvari, ki so se ti do takrat zdele zelo pomembne, praktično ničvredne. Da si le drobna, ranljiva figura, tako minljiva in tako »nepomembna«. V takšnih trenutkih se, hote ali nehote, spremeniš. Spremeniš pogled na svet in ceniš stvari, ki jih prej nisi. Vidiš, da si v 90 odstotkih odvisen samo od sebe. Blizu so ti samo tvoji najbližji. Prija-

teljev in znancev je kar naenkrat veliko manj. Z vsakim tednom to še bolj občutiš in spoznaš. To te spremeni. Zdaj že vem, da na bolje.«

»Sem eden tistih, ki nima rad enoličnosti. Glasba je svoboda, organizacija dogodkov je ustvarjalnost, tolkala so sprostitev in energija. Vse to me vleče naprej.«

Zdaj je že nazaj v stari formi. Znan je po tem, da je delaven, da je človek akcije, pri njem ni besed, da ne gre ali da ne zna. »Mogoče se zdi, da sem nazaj v stari formi, kar je v 90 odstotkih res. 10 odstotkov mi še manjka. Mogoče jih ne bom nikoli dosegel, ampak kaj je to v primerjavi s tem, kar sem prestal. Sem izredno vesel, da se je končalo tako, kot se je. Okrevanje po mojem mnenju še traja, ampak ne delam drame, živim s tem, dobro mi gre (trkam na les) in cenim to, kar imam, in ne hrepenim po tistem, česar nimam.«

Žena mu je stala ob strani

Pri njegovem okrevanju ima veliko zaslug njegova žena Urška, s katero je zelo dober tandem. Tako kot mu ona marsikdaj priskoči na pomoč in mu je opora, tako tudi Dejan pomaga v njenem kozmetičnem salonu, ki ga ima že več kot dvajset let. »Z veseljem sodelujem na marketinško-promocijskem področju. Poskrbim za vso kreativno. Najin skupni »otrok« je dezodorant, ki se je rodil med korono. Urška je takrat prvič dokončno razvila svoje izdelke – naravne dezodorante, ki so doživeli nepričakovan uspeh. Moje delo pri tem je bila vsa celostna podoba, sodeloval sem tudi pri oblikovanju in marketingu. Sicer je zelo strokovna in natančna, vedno želi nekaj narediti popolno. Srka znanje, še vedno se vsakodnevno izpopolnjuje, napreduje in sledi smernicam. Vedno je tam, kjer jo potrebujem, in obratno.«

Foto: Andraž Purg

Nekaj let nazaj se je njegov ritem zaradi nenadne bolezni za nekaj časa nekoliko upočasnil, a kot danes pravi, se je tudi iz tega veliko naučil. Spremenil je pogled na svet in začel ceniti stvari, ki jih prej ni.

Na »Kidriču« praznujejo 140-letnico poklicnega šolstva v Celju

Skok v preteklost

Konec decembra so v Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko pripravili prvi večji dogodek, s katerim so začeli praznovanje 140-letnice poklicnega šolstva v Celju. V šoli, nekoč bolj znani kot »Kidrič«, so sicer celo šolsko leto posvetili obeleževanju visokega jubileja, saj je letos veliko vsebin namenjenih prav 140-letnici. Vrhunec dogajanja bo 10. aprila letos v Modri dvorani na celjskem sejmišču. Na prvem dogodku so sodelovali dijaki šole, ki so prikazali svoje programe, a tudi zgodovino poklicnega izobraževanja. Poleg vsega naštetega bodo v šoli izdali jubilejni zbornik.

JANŽE FRIC

Dogodek je gostila celjska Srednja šola za storitvene dejavnosti in logistiko, kjer so pripravili delavnice in prikazali, kako so bili nekoč videti klobuki, moda, pričeske in av-

tomobili. »Pripravili smo zgodovinski pregled razvoja poklicnega šolstva na Celjskem, obnavljali smo tudi kulturno dediščino. V sodelovanju z Mestno občino Celje smo pre-

novili Maechtigov kiosk,« je povedala ravnateljica šole gostiteljice **Saša Silovšek**. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi znamenite sokolske vaje.

»Dijaki so pripravili pregled zgodovine svojih programov. Niso se sicer vrnili 140 let v preteklost. Nekateri so šli v zgodovino dlje, drugi manj,« je o dogodku povedala pomočnica ravnateljice Srednje šole za storitvene dejavnosti in logistiko **Darja Rebevšek**. Obiskovalci so si tako lahko ogledali pričeske, ki so bile priljubljene v dvajsetih letih prejšnjega stoletja in kasneje, Tomosove mope, oblačila in podobno.

Visoka obletnica in dejavnosti, ki so jih pripravili, niso namenjene samim sebi, je še dodala pomočnica ravnateljice: »To priložnost smo izkoristili tudi za spremembe učnega načrta. Letos smo tako več časa namenili projektnemu delu, ki ga nameravamo nadaljevati tudi v prihodnje.«

Pogled proti koncu 19. stoletja

Celje je leta 1883 dobilo šolo za obrtnike, poimenovano Obrtna nadaljevalna šola. Podoben sistem poučevanja, ki je temeljil na vajeništvu, se je v šoli ohranil tudi po razpadu Avstro-Ogrske. Večje spremembe so šolo doletele po drugi svetovni vojni, ko so se vajeniški šoli pridružile še druge poklicne in industrijske šole. Šola se je od ustanovitve pogosto selila, zadnjič, v stavbo na Ljubljanski cesti 17, se je preselila leta 1953.

Šolo so skozi zgodovino večkrat preimenovali. Življenje je začela kot Gewerbliche Fortbildungsschule in Cilli, ime Srednja šola za storitvene dejavnosti in logistiko je dobila pred približno 16 leti. Vmes je bila tri desetletja poimenovana po Borisu Kidriču, neuradno se je poimenovanje »Kidrič« še vedno drži.

Foto: Srednja šola za storitvene dejavnosti in logistiko

Obiskovalci so si lahko ogledali pričeske, ki so bile priljubljene v preteklosti.

V srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko v času praznovanja 140-letnice poteka projektno delo.

Srečanje Kluba županj

Županje o podnebjju in še čem

»Danes smo govorile o podnebnih spremembah, o tem, kako se jim upirati, kaj lahko kot županje na področju občin same naredimo za to in kako se lahko organiziramo, da bi bili vsi boljše pripravljeni na različna dogajanja,« je o tretjem srečanju Kluba županj povedala soorganizatorica dogodka županja Občine Vransko **Nataša Juhart**. Ta je srečanje s Skupnostjo občin Slovenije pripravila minul petek na Vranskem, udeležence pa so kraj izkoristile tudi za preizkus svojih spretnosti na poligonu Centra varne vožnje.

EVA RUDMAN

Klub županj obstaja od leta 2014 zaradi vedno več žensk na ključnih mestih odločanja v lokalni politiki. Trenutno to mesto v Sloveniji zaseda 29 žensk. Minuli petek so se sestale z namenom pogovora o delovanju in organiziranju občin v luči prilagajanja na podnebne spremembe.

Primer dobre prakse je na dogodku predstavila županja Občine Selnica ob Dravi in direktorica Energetske agencije za Podravje Vlasta Kremelj. Kot je povedala županja Občine Vransko **Nataša Juhart**, med temi primeri lahko izluščijo predvsem težnjo po sledenju naravi: »Preveč posegamo

Nataša Juhart je povedala, da je hvaležna, da v občini Vransko poplava ni pustila hujših posledic in razdejanja. »Nekaj je bilo škode, a nobena hiša ni bila ogrožena. Kolegice so imele drugačne razmere. Vsaka je danes prišla s svojimi novicami in z znanjem o tem, kako se organizirati, ko ni elektrike, telefonskih povezav, kako priti do nekoga v odročnem kraju občine in kako pomembno je v vsaki vasi imeti nekoga, na koga se lahko obrneš, ko povezave ni.«

v naravo, delamo po svoje. Gradimo ceste, kjer ni najbolje, izkopljemo hrib, kjer to ni primerno ... Veliko je takšnih primerov. Moramo pustiti, da voda najde svojo pot, in ne smemo spreminjati okolja ter graditi tam, kjer vemo, da bi voda lahko ogrožala. Narava je glavna in moramo ji slediti.«

Dobra zastopanost v Savinjski dolini

Ženske na županskih mestih so v Savinjski dolini dobro zastopane. Poleg organizatorke

Skupinska fotografija na poligonu

dogodka, županje Vranskega, so volivci predlagali na čelo občin postaviti žensko tudi v Solčavi (Katarina Prelesnik) in na Rečici ob Savinji (Majda Potočnik).

Občine Savinjske doline večkrat sodelujejo pri različnih projektih. Je to sodelovanje v kakršnemkoli pogledu drugačno, ker je na vodil-

nih položajih več žensk? »V Spodnji Savinjski dolini je ob meni šest županov, a mislim, da sem dobro sprejeta, ne počutim se zapostavljeno

in sem jim enakovredna,« je o razmerju in sodelovanju z moškimi župani še povedala **Nataša Juhart**.

Foto: Andraž Purg

Prizor s polfinalnega obračuna na Muzejskem trgu

Predstavnika Štrbunk zveze Slovenije sta Steven Telzerow in Gorazd Milavec.

Najboljši trije tekmovalci s celjske tekme

Ni tako preprosto, kot se zdi na prvi pogled

Štrbunk, šport ali igra za zabavo?

Štrbunk (po angleško cornhole) je najhitreje razvijajoča se športno-rekreativna igra v zahodni Evropi, ki je dobila zagon tudi v Sloveniji. Pravila so preprosta in se jih je lahko naučiti. Prednost je tudi v tem, da lahko štrbunk igramo ali v zaprtem prostoru ali v naravi in ne potrebuje posebnih objektov ter tudi dragih priprav postavitve ne.

DEAN ŠUSTER

Štrbunk je tekmovalno naravnan in ga lahko igrajo predstavniki vseh generacij.

V knjižnici o pravilih

Konec novembra je bilo na Muzejskem trgu v Celju prvo medgeneracijsko pred-

stavitveno tekmovanje v štrbunku, ki sta ga pripravila Štrbunk zveza Slovenije in Društvo upokojencev Celje. Najprej je bila na vrsti predstavitev razvoja igre in pravil. Za to je poskrbel Steve Telzerow, ki se že več let trudi, da bi postal ta šport priljubljen

Srečko Kolar med pozdravnim govorom in uvodno predstavitvijo igre

Tekmovalci so od začetka deske oddaljeni približno osem metrov, od luknje pa še približno meter dlje.

v celotni Sloveniji. Predstavitev je bila v Osrednji knjižnici Celje. Udeležilo se je je trideset predstavnikov različnih društev. Med njimi je bil tudi dolgoletni organizator športnih in rekreativnih dogodkov za staro in mlado Metod Trebičnik, ki bo poskrbel, da bodo štrbunk igrali tudi v Športnem društvu Gaberje.

Vrečka namesto žoge

Štrbunk je preprosta zabavna družabna igra, pri kateri z metanjem vrečk na leseno desko zbiramo točke. V igri zmaga ekipa, ki prva

zbere 21 točk. Igra je zaradi prilagodljivosti razdalje od deske primerna za vse generacije. Uradna pravila pri nas je sprejel izvršni odbor Štrbunk zveze Slovenije 7. decembra 2022. Za igranje štrbunka se uporabljata dve igralni deski. Deska je dolga 120 centimetrov in široka 60 centimetrov. Na privzdignjenem delu ima luknjo premera 15 centimetrov. Tekmovalci skušajo z razdalje vrečke vreči skozi luknjo. Vrečke tehtajo med 430 in 460 gram. Polnjene so iz majhnih zrn, izdelanih iz reciklirane PVC-mase.

Zmagajo le izurjeni

Tekmovalca sta od deske oddaljena 8,23 metra. Če je tekma v zaprtem prostoru, mora biti strop visok najmanj štiri metre. Tekmovalci mečejo vrečko v svoji lastni tehniki in samo eno vrečko naenkrat. Nato je na vrsti nasprotnik. Oba v eni seriji vržeta po štiri vrečke. Met v luknjo šteje tri točke, če vrečka obstane na deski, dobi tekmovalec eno točko. Šteje se samo razlika med doseženimi točkami obeh tekmovalcev. Na primer: tekmovalec z rdečimi vrečkami doseže sedem točk, tekmovalec z modrimi pet. Pred naslednjo serijo ima »rdeči« dve točki prednosti. Za zmago mora dobiti dva niza do 21.

Velenjčan Gražl pred Celjanom Zupancem

V Celju je bilo posamično tekmovanje na izpadanje za pokal Društva upokojencev

Celje. »Pri sojenju so nam pomagali sodniki iz Velenja, ker v Celju še nimamo dovolj usposobljenega kadra. V času ogrevanja in po končani tekmi so se mnogi gledalci preizkusili v tej igri in poskušali zadeti luknjo na deski. Mi met, ko pade blazinica brez dotika v luknjo, imenujemo štrbunk. Sodelovalo je šestnajst tekmovalcev. Letnemu času primerno smo morali malo pohiteti, zato smo izvedli tekmo na izpadanje. Zamišljena je bila predvsem kot predstavitev panoge celjski športni javnosti,« je pripovedoval Srečko Kolar. Predstavnika celjskega društva Drago Zupanc je osvojil drugo mesto. Na odru za zmagovalce sta bila dva predstavnika Društva upokojencev Velenje. Na tretji stopnički je stal 83-letni Slavko Ahac, najboljši na turnirju je bil Ivo Gražl.

Foto: DU Celje, ŠZS

Drugo državno prvenstvo v štrbunku se je začelo v decembru v Velikih Laščah. Naslednje prizorišče je bilo v Račah. Tekme za posameznike in ekipe bodo še 24. februarja v Novem mestu, 20. aprila v Celju in 25. maja, a prireditelj še ni znan. Prvo odprto mednarodno prvenstvo pri nas bo 16. in 17. marca v Velenju. Vodilni možje Štrbunk zveze Slovenije so se odločili, da bodo zaradi vedno večjega zanimanja za štrbunk slovenskim igralcem ponudili stik z evropskimi igralci. Kot prvi bodo povezali panožne zveze po Evropi. To bodo storili tako, da bodo organizirali prvo evropsko prvenstvo v štrbunku. A s tem se nočejo zadovoljiti. Takoj po koncu evropskega prvenstva bodo izpeljali še svetovno prvenstvo. Tekmovanje bosta v Rogaški Slatini med 20. in 22. junijem. Za odličja se bodo potegovali posamezniki, dvojice in ekipe.

Praznični koncert šmarskih godbenikov

(Foto: Žiga Lah Koštomaj)

Vsi, ki spremljamo dogajanje šmarskih godbenikov, vemo, kje se srečamo vsako leto 26. decembra ob 18. uri. V Kulturnem domu Šmarje pri Jelšah na njihovem tradicionalnem prazničnem koncertu.

Na tokratnem dogodku je bilo še posebej slovesno in čustveno. Leta 2023 so namreč praznovali 30 let ponovnega prekinjenega delovanja in 15 let kapelnštva Boruta Lorgerja. Domiselno pripravljen oder je obetal dogodek, ki nikogar ni pustil ravnodušnega.

Odlično posnet filmček, katerega avtorja sta Ajda in Marko Samec, nam je v približno 15 minutah prikazal 30-letno zgodovino delovanja godbe. Sama, ki nisem rojena Šmarčanka, sem ponosna, da sem članica Gasilskega društva Šmarje pri Jelšah. Prav tam se je namreč začela pisati godbeniška zgodba.

Moderatorja večera Maja Ratej in Aleš Novak sta nas s svojim videzom in z besedami spretno vodila med odlično izvedbo koncerta, ki je bil posvečen pokojnima velikanoma slovenske glasbe Vinku Štruclu in Slavku Avseniku. Pevska nastopa in voščilo župana Šmarja pri Jelšah ob dnevu samostojnosti so nas nagovorili k razmišljanju, da nam je doma, v naših krajih, v naši domovini, vendarle zelo lepo. Popestritev večera je bil brez dvoma tudi nastop mladih članov godbe, ki so moči združili v ansamblu Raztur.

Skratka, bil je čudovit večer, poln spominov in hkrati obetov. V vrstah godbe je namreč skoraj polovica mladoletnih godbenikov. Večer smo zaključili kot pred 30 leti – ob »pohanju«, krompirjevi solati, kozarčku »rujnega« in z željo, da se ob letu ponovno snidemo.

Čestitke in hvala vsem za čudovit večer.

NINA ŠKET

Obdarili 160 otrok

Občina Vransko že vsa leta posveča pozornost obdarovanju najmlajših. Letos je bilo v Kulturni dom Vransko povabljenih 160 otrok od drugega do šestega leta, ki imajo stalno ali začasno bivališče v občini Vransko oziroma so iz drugih občin in obiskujejo Vrtec Vransko.

Na prireditvi so otroci najprej prisluhnili pripovedovalcu Boštjanu Gorencu – Pižami, ki jim je v avtorski interpretaciji predstavil svoji pravljici Kaj se skriva očku v bradi in Pozabljiva kapica.

Glede na mnenje stroke, da je treba otrokom omogočiti kritično vrednotenje komercialnih vplivov, s čimer razvijajo kritično mišljenje, sta obdarovanje otrok izvedla člana Literarnega društva Livra Vransko, ki sta nastopila v podobi palčkov. TT

**17. Mlečna kraljica
ZELENE DOLINE
Slovenije 2024**

SPREJMEŠ IZZIV?

www.zelenedoline.si

Kaj pridobiš:

- enoletno poslanstvo promocije mlečnih izdelkov in zdravega načina življenja,
- enoletno uporabo vozila Mlečne kraljice,
- plačano delo ambasadorke mleka in mlečnih izdelkov Zelene Doline Slovenije
- in še več.

Prijave s fotografijo in motivacijskim pismom sprejemamo od **3. 1. – 21. 1. 2024** na e-naslov: info@mlekarna-celeia.si

KER SMO SI BLIZU.
S tradicijo. Z naravo. Z ljudmi.

Mlekarna Celeia, d.o.o., Ajta vas 92, 3301 Petrovče, januar 2024

Ponovno žive jaslice na Vranskem

Po nekajletnem premoru so na Vranskem pri župnijski cerkvi pripravili žive jaslice. Folklorno društvo Vransko, Župnija Vransko in Občina Vransko so pripravili čudovito praznovanje na predvečer praznika Jezusovega rojstva z uprizoritvijo živih jaslic.

Obiskovalce je najprej pozdravila podžupanja Kristina Reberšek, ki je poudarila pomembnost širjenja upanja in ljubezni iz družinskega okolja v lokalno skupnost. Zaželela jim je ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti ter veliko poguma in navdih pri soočanjih z izzivi v letu 2024. Nato je duhovnik Matej Užmah blagoslovil

žive jaslice in prisotnim zaželel blagoslovljene in vesele božične praznike.

Uprizoritev Jezusovega rojstva so pripravili veroučenci in mladi animatorji Župnije Vransko. Uprizoritev je spremljala čudovita glasbena spremljava z božičnimi pesmimi z Veroniko Vadlan Pikelj – vokal in Jernej Pikel – harmonika, poslikavo jaslic pa je narisal Jože Has Napotnik.

Po končani uprizoritvi so bili vsi povabljeni k stojnici folklornega društva, kjer so se lahko okrepčali s kuhanim vinom, toplim čajem in z domačim pecivom.

TT

Pohod na Goro Oljko

V torek, 26. decembra 2023, na dan samostojnosti in enotnosti, smo se krajan zaselka Lovče v Andražu nad Polzelo že tretjič udeležili tradicionalnega pohoda na Goro Oljko.

Glede na praznični datum in sončno vreme smo dobro razpoloženi del poti prehodili po Andraški poti. Na cilju smo se medgeneracijsko družili, izmenjali izkušnje in se veselili ob glasbi ansambla Zven gora, ki ga sestavljajo mladi glasbeniki iz našega zaselka.

MATEJA PLASKAN

26. 12. 2023 17:21

novi tednik

Novoletne želje naših stanovalcev

Leto 2023 je bilo v domu starejših Rogaška Slatina razgibano, veselo in dejavno. Veseli nas, da se naši stanovalci in obiskovalci dobro počutijo v našem domu. Med letom je na voljo veliko dejavnosti in prireditev, zato lahko rečemo, da se za vsakogar nekaj najde. Svoje vtise o preteklem letu in novoletne želje so zapisali stanovalci doma in direktorica Irena Strašek.

VELENTINA JECL

Marjan Cizelj:

»V domu mi je zelo všeč. Najbolj se veselim, ko nastopi kakšen ansambel. V novem letu si želim ponovno na izlet s sostanovalci.«

Florijan Zorin:

»V domu sem že 10 mesecev in sem zelo zadovoljen. Vzdušje je bilo decembra odlično. Najbolj ponosen sem bil, ko je na novoletni zabavi z menoj zaplesala direktorica doma Irena Strašek in me toplo objela. V novem letu si želim zdravja in lepih trenutkov s svojo družino.«

Ana Debelak:

»Leto 2023 je bilo v našem domu zelo pestro. Hvaležna sem osebjemu doma, je prijazno in dobro. V letu 2024 si želim le zdravja in sreče ter mnogo lepih trenutkov v skupini Rožmarin.«

Mirko Ogrizek:

»V letu 2023 sem si najbolj zapomnil čas, ki smo ga preživljali ob nordijski hoji. Odšli smo celo do znane gostinke Tilčke. Letošnja novoletna zabava je bila nepozabno doživetje. Zaposlene v našem domu so zelo pridne. V novem letu si želim obisk svojega domačega kraja Podčetrtna.«

Ana Napast:

»Leto 2023 je bilo zame težka preizkušnja, saj sem imela operacijo in sem se začasno preselila v takratni Pegazov dom. Tukaj sem se odločila ostati, saj se počutim varno. V domu je skrb za stanovalce na prvem mestu. Rada imam svoj domač kraj, vendar sem morala prisluhniti svojem razumu. V novem letu si želim, da bi bili zdravi moji otroci in vnuki. Zase pa predvsem, da bi razumela tretje življenjsko obdobje.«

Erika Renner Šipeč:

»V letu 2023 sem se preselila v dom, saj nisem bila v celoti več sposobna skrbeti sama zase. V domu se počutim primerno svoji starosti, rada berem in se vključujem v dejavnosti. Izredno rada plešem, prepevam in sem med veselimi ljudmi. Želim si zdravja in da bi si ljudje pomagali ter bili dobrosrčni.«

Direktorica Irena Strašek:

»Pomembno je, da se znamo s hvaležnostjo ozreti v preteklost ter z optimizmom osmišljati vsak dan posebej. Sreča je namreč nekaj notranjega, ni odvisna od tega, kar imamo, temveč od tega, kar smo. Na nas je, da se odločimo ... Želim, da v letu 2024 ustvarjamo in širimo srečo, ljubezen, hvaležnost, spoštovanje, optimizem ter se obkrožimo z ljudmi, ki nas navdihujejo.«

Dekliški pevski zbor 1. letnika pod vodstvom Eve Mutec

Koncert kot uvod v novo leto

Glasbeni sestavi Gimnazije Celje – Center (GCC), ki letos obeležujejo že 66. leto neprekinjenega glasbenega ustvarjanja, so v drugi del pestre sezone vstopili z novoletnim koncertom. Ta je bil v sredo, 10. januarja, v cerkvi sv. Duha v Celju. Tako kot vse preostale prireditve letošnjega šolskega leta je bil posvečen 111-letnici GCC.

Nastopili so Dekliški pevski zbor GCC pod vodstvom Davida Preložnika, Dekliški pevski zbor 1. letnika pod vodstvom Eve Mutec, FaVoZa pod vodstvom Danijela Berdena, Nonet GCC pod vodstvom Barbare Arlič Kerstein, Gipsy sextet GCC in The Šlagers pod vodstvom Saša Sonca.

Novoletni koncert je tradicionalni uvod v drugi del sezone, ki jo povezuje osrednja tema letošnjega šolskega leta na GCC »Proti človeku«. Prvi pomen v SSKJ predlog proti razlaga kot cilj, h kateremu je usmerjeno premikanje. V duhu današnjega časa, ko se zdi, da se lomijo vse družbene strukture, ko vlada moralna kriza, prepletena s potrošništvom in s človeško negotovostjo, je edina pot iz brezizhodnosti usmerjenost k človeku.

Leta 2024 beležimo 120-letnico Kosovelovega rojstva. Ta pesnik, mislec in vizionar je v svojih delih zaobjel duh svojega in današnjega časa. Njegove pesmi danes premorejo več resnice, kot so je v njegovem času. Človeka dramijo v življenje. Čeprav se zdijo njegove misli mračne, temačne, je vendarle verjel v človeka.

Za več kot 180 GCC-jev in GCC-jevcev, ki jih povezujejo glasbeni sestavi šole, bo prihodnost zelo pestra. Januar bo minil v znamenju intenzivnih priprav in snemanj, februarja pripravljajo projekt ob slovenskem kulturnem prazniku in lasten avtorski muzikal Odraščanje, marca koncert ob svetovnem dnevu poezije – tokrat v italijansčini, aprila jih čakajo pomladni koncert in revije, maja akademija ob koncu šolskega leta in regijska tekmovanja, konec šolskega leta pa bo minil tudi v znamenju mednarodnih turnej ter poletnih nastopov v parku za šolo in središču mesta.

RL

Januarsko bralno druženje

Nobenega krepčilnega okrevanja po novem letu si nismo dovolili, že četrty dan v januarju smo se z obdarjeno energijo dobili na prvem bralnem druženju v letu 2024. Bralno druženje je bilo v sodelovanju Občinske knjižnice Žalec in UPI Ljudske univerze Žalec

Z nami so bile slikarice, ki prinašajo prijetne in neprijetne dogodke v življenju, posebne ljudi, nenavadne lastnosti posameznikov in podobno. Vsaka zgodba je bila navdih za klepet, za onemlost, koliko dobrih slikanic nam je lahko v pomoč, da otrokom pomagamo razumeti karkoli v življenju. Zadovoljni smo lahko, da smemo tako brezpogojno izbirati iz zakladnice zgodb v knjižnici, le člani moramo postati.

Imeli smo veliko izpovedne energije, tokrat smo prvič izrekli, da so naša druženja pogosto tudi biblioterapevtska. To se bo najbrž odrazilo tudi na naslednjem druženju v februarju, ko se bomo pogovarjali o zgodbah, ki združujejo generacije, ki prinašajo temne in svetle plati staranja, zgodbe ljudi, ki v starosti ohranjajo zabavno noto življenja, babic, ki delijo spomine z vnuki, in podobno.

Z nami ste lahko v četrtek, 1. februarja, ob 16.30 v Občinski knjižnici Žalec.

IRENA ŠTUSEJ

V Cankarjevo na kavo, slaščico ali domače dobrote

CANKARJEVA

KAVARNA • SLAŠČIČARNA • RESTAVRACIJA

Ste za kavo, slaščico ali kakšno domačo dobroto? Potem je za vas ravno pravi naslov nova kavarna, slaščičarna in restavracija Cankarjeva v središču Celja. Ni naključje, da je prav v Cankarjevi ulici 1, ki ima dolgo in bogato gostilniško tradicijo.

Vogalno stavbo iz leta 1867 med današnjo Cankarjevo in Stanetovo ulico je postavil Franc Gsund. V njej je nekoč domoval Hotel Slon, v katerem se je zbirala takratna meščanska elita. Zadnji tamkajšnji gostinski lokal je zaprl vrata pred devetimi leti. S kavarno, slaščičarno in restavracijo Cankarjeva pa se v središče Celja ponovno

vračajo kulinarčni in družabni užitki.

Razvajanje brbončic

Po zgledu takšnih lokalov iz večjih evropskih prestolnic, kot so Dunaj, Budimpešta in še druge, Cankarjeva prestopa klasične kavarniške okvirje. Njena ponudba sloni na tradicionalnih slovenskih jedeh, ki jim v

kuhinji z veliko mero pozornosti, kreativnosti in izkušenj dodajajo pridihi sodobnosti.

Piko na i pestrosti ponudbe doda kavarna s slaščičarno, v kateri z izborom dnevno svežih slaščic poskrbijo za razvajanje brbončic vseh še tako zahtevnih sladkosnedov. Okušali boste lahko njihove lastne domače slaščice, kot so jabolčni ali borovničev zavitek, limonina pita, Cankarjeva rezina in tortice od Nejca.

V Cankarjevi si lahko privoščite zajtrk, brunch in tudi kaj na žlico. Želeli so narediti kuhinjo, ki so ji

blizu domači okusi, kot so solata z ocvirki in slanino, govedina v solati in druge jedi, ki ponavadi niso na jedilnih listih, a so dobre. Kuhinja trenutno obratuje do 15. ure, od februarja bo mogoče v kuhinji uživati cel dan.

Zakaj Cankarjeva?

Razlogov za takšno poimenovanje je več. Cankarjeva je ulica. Tudi velikan slovenske književnosti Ivan Cankar bi v njej, saj odseva staromeščanski slog, z veseljem popil kavo in si privoščil katero od tradicionalnih sloven-

skih jedi. Ne nazadnje je zanimiva tudi besedna igra Cankar in jeva.

Notranjost je oblikoval arhitekt Rasti Tratnik iz Žalca. Že zdaj lahko posedimo na terasi pred Cankarjevo, od pomladi bodo odprli tudi teraso na drugi strani. Ambient restavracije, čeprav je umeščena v mestni vrvež, predstavlja elegantno in umirjeno oazo, v kateri se obiskovalci lahko sprostijo in prepustijo druženju ob odlični hrani in pijači.

V Cankarjevi bo mogoče uživati tudi v številnih dogodkih. Prvi bo 19. januarja, ko bo kon-

cert kvarteta Akord. Vstopnice bodo na voljo v gostinskem lokalu pred dogodkom.

Da bo nastopil kvartet Akord, ni naključje. Njegov član je lastnik kavarne, sicer znan gostinec in glasbenik Matjan Šeško, ki se z gostinstvom ukvarja že 23 let. Njegovi so lokali Branibor Pub, Nova Izba, Terra Caffè, Caffè Monaco, Kea Caffè, Kavarna Julija, BB Caffè in zdaj tudi Cankarjeva.

Več na FB: Cankarjeva
<https://cankarjeva.com/>

klikni!

Prve in verodostojne
informacije s Celjskega

www.novitednik.si

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

ALBUM S CELJSKEGA

Šmarski fotograf Slavko Ciglencečki kot smučar

Na portalu www.kamra.si objavila Knjižnica Šmarje pri Jelšah.
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Slavko Ciglencečki se je poleg fotografiranja, ob glasbi in gledališču, preizkušal tudi v športnih panogah, predvsem v smučanju in planinarjenju. Za svoje športne dosežke pri Sokolskem društvu in prikaz fotografij o delovanju Sokolskega društva v preteklosti je leta 1986 prejel zlato Bloudkovo značko.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Ksenija in Sergej Steblovnik v Liscah (Celje) leta 1974.

Zimski čas, kot ga pomnim

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Danes, ko imam še vedno novoletno praznični občutek, pogledam skozi okno in vidim, da še kar neumorno dežuje. Saj bi kljub temu šla na sprehod, vendar se moja pudljica Lotti upira ... Ne mara mokrote, še polulati se noče na mokro podlago. No, tudi jaz bi si želela videti snežno belino, po možnosti še ples snežink, ki te ščegetajo po licih ...

Spomin mi odtava v otroštvo, ko smo v tem zimskem času odmetavali sneg, da smo lahko prišli iz hiše. Stanovali smo v vili »Zelenko« na križišču Čopove in Ljubljanske ulice v Celju, kjer je imel moj oče vrtnarijo. Poleg rož, ki jih je gojil na poljih, smo imeli tudi domače živali. Psička Asta je bila nemški špic in prava čuvajka. Kokoši so imele svojega šefa, hudega petelina, ki je tudi mene oključal, če sem se njegovim ljubljankam preveč približala. Imeli smo tudi pra-

šiča, ki je bil rahitičen. Toda oče ga je s kapljicami vitamina D vzredil v pravega velikega debelinka. Zimski čas je bil tudi čas kolin in debelinko bi moral končati pod nožem. On se je temu uprl in pobegnil po Ljubljanski cesti proti mestu. S svojimi očmi sem videla, kako je oče tekel za njim, večkrat padel po zamrznjenem snegu, ga končno ujel za rep in zajahal ... Še sedaj ga vidim, kako jaha prašiča, hihiti ... Zasmilil se mu je in tako je debelinko ostal živ in nas razveseljeval s svojimi vragolijami. Spominjam se beline snega, ki se je pomrznjen lesketal, jaz pa sem ležala na sankah, ki sta jih vlekla starša proti mestu mimo Glazije. Leže na sankah, zavita v odejo, sem gledala visoka drevesa, katerih veje so se upogibale pod težo snega. Včasih me je zasul sneg ... Nič hudega, malo sem se otesla in nadaljevali smo pot. Sanke so bile takrat

zakon. Poiskal si majhen hrib, privlekel sanke gor in se veselo spustil. Otroci smo se radi kepali in delali snežake. Mraza se ne spomnim, tudi zanohtalo me ni nikoli, tako kot je pozneje moja otroka, čeprav sta bila bolje zaščitena kot jaz v otroških časih. Verjetno smo bili takrat otroci bolj odporni. Najina otroka sta še doživela čar zime v mestu. Še majhna sta se kar sama hodila sankat v Liscah na hribček ali pa na skakalnico v Mestnem parku. Velikokrat sta prijokala domov, vsa premražena ... Že na hodniku sem zaslišala jok, bolje rečeno tuljenje, ker ju je zanohtalo. Najbolj všeč mi je bilo, ko so bili pločniki samo delno očiščeni in si hodil po belem snegu, škripajočem pod nogami. Ob strani pločnika pa visok kup snega, kot bi hodil po tunelu. Današnji čas pa si snega v mestu sploh ne želim. Že ob napovedi sneženja vse posolijo in potem hodiš po neki umazani mokasti plundri ... Belina snega je vidna samo še na dragih smučiščih.

Mirjana Steblovnik

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

ANDREJ ŠIFRER
PREDSTAVLJA PRVO POP ROCK
GLASBENO KRIMINALKO

OLKOVI

22. januar ob 17.30 v Študijski čitalnici

Knjižnica Celje

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 18. 1., ob 20. uri
Ansambel Štirje kovači

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Telefonski imenik

Ko je moj mož zaspal, sem se odločila, da preverim njegov telefon. Na seznamu stikov sem našla tri številke, navedene kot Najnežnejši dotik, Najljubša solza in Dama mojih sanj. Bila sem strašno jezna in iz ljubosumja sem začela po vrsti klicati te številke, da bi izvedela, koga pod tem imeni skriva moj romantični kozel.

Poklicala sem številko z imenom Najnežnejši dotik in oglašila se je njegova mama. Pod imenom Najljubša solza je bila njegova sestra. In ko sem poklicala številko z imenom Dama mojih sanj, mi je zazvonil telefon.

Jokala sem od kesanja, ker sem tako napačno mislila o možu, nato pa dvignila ves svoj denar z računa in mu ga dala. Ko sem to povedala njegovi mami, je šla in mu kupila zlato uro. Ko je njegova sestra izvedela za to, je bratu podarila motor.

Moža je ta odnos zelo ganil in je celo malo zajokal. Potem je pobral vsa darila in denar, odšel in se poročil s tisto, ki je bila na telefonu shranjena kot Električar Andrej.

Mraz

»Jože, a je mrzlo na Norveškem?«
»Seveda. Pred leti sem naredil snežaka in zdaj mu vsako leto samo korenček menjam.«

Moja žena ima moč, da petsto evrov spremeni v deset evrov.

😊

Ženske odkrijejo vsako moško laž. A še vedno verjamejo oglasom, da bodo v sedmih dneh izgubile deset kilogramov.

😊

Pogumni so šli za novo leto v hribe ali se kopali v morju, najbolj pogumni pa smo stopili na tehnico.

JANEZ DANES NE MORE Z VAMI V GOSTILNO. NEKAJ GA JE STISNILO V KRIŽU.

Glej, glej! A ni to tista redarka, ki mi je zadnjič napisala kazen za napačno parkiranje?

Lep suknjič.

Hvala!

Škoda bi bilo, če bi se mu kaj zgodilo ...

Pusti čips na ograji.

PRIDI, FANT, DA TI POMAGAM ČEZ CESTO.

BOTOKS

PREJ

POTEM

Oven

V četrtek bo prvi lunin krajec v vašem znaku, treba se bo zelo prilagoditi. Nekdo vam bo povzročal težave zaradi samosvojega vedenja. Najbolje bo, da ga povprašate, kje je vaše mesto po njegovih merilih. Zagotovo vam ne bo znal odgovoriti. Znali boste ločiti bistveno od nebitnega, zato bo čas mineval prav prijetno. Stvari, ki so vas obremenjevale v preteklosti, lahko zdaj uspešno razrešite.

Bik

Tehnica

Zagotovo vam dela ne bo zmanjkalo. Hoteli boste postaviti tisoč malenkosti, a vseh zagotovo ne boste mogli opraviti. Prebujen bo vaš čut za estetiko in praktičnost in vsemu boste dodali svojo prepoznavno noto. Posvetite se raje ljudem, družini in sorodnikom. Medosebni odnosi, ki so vam tako zelo pomembni, bodo v teh dneh na drugem mestu. To boste kasneje nekoliko obžalovali.

Škorpion

Vaša delovna vnaema bo visoko nad povprečjem, od četrтка do sobote dopoldne boste gostili Luno. Razpoloženje, ki bo vladalo okoli vas, bo prav prijetno, vendar boste imeli kup drobnih opravkov in se mu ne boste pretirano prepuščali. Mnogo obveznosti vas čaka, zato boste morali pošteno poprijeti za delo. No, bo pa zato zadovoljstvo ob koncu tedna toliko večje. Imeli boste občutek, da brez vas preprosto nič ne gre naprej.

Dvojčka

Občutek odgovornosti vas ne bo spustil iz rok. Od sobote popoldne do ponedeljka zvečer boste gostili Luno. Imeli boste veliko obveznosti, a vsega vseeno ne boste mogli opraviti. Pustite si še nekaj za prihodnji teden. V družbi boste kar cveteli. Zamuditi ne smete nobene zabave. Razlogi za odpoved bodo znani samo vam. Dobro veste, da so neumni. Še vedno lahko vse skupaj spremenite.

Rak

Nekdo se bo po dolgem času spomnil na vas. Novic in dogovora o kasnejšem srečanju boste zelo veseli. Pojdite naravnost in ne tipično rakovsko dva koraka nazaj. Vaše razpoloženje bo zelo čustveno in nostalgično obarvano. Luna bo pozno zvečer v ponedeljek vstopila v vaše znamenje, po katerem bo potovala do četrтка jutraj. Veliko opravkov boste imeli v zvezi s svojim domom in s svojo dobroto boste razveselili domače.

Lev

Imeli boste zelo natrpan program obveznosti. Konec tedna bo zelo razigran in vesel. Obujali boste spomine in iz njih črpali moč. Tudi ob začetku novega delovnega tedna boste zelo zaposleni. Zaradi napetosti boste vse storili pravočasno ali izgubljali glavo, saj boste lahko preveč pod stresom. Brez potrebe, saj boste uspešni in pravočasni pri vsem, kar boste počeli.

Devica

Imeli boste občutek, da bivate bitko s časom. Še v zadnjem trenutku boste hoteli opraviti veliko stvari. Umirite se, skušajte se sprostiti in se predati prijetnim trenutkom posameznega dne. Nikjer ne boste imeli obstanke, večkrat boste hoteli menjati svoje mesto. Vse zaostalo boste želeli čez konec tedna nadomestiti na mah, jutraj pa vam lahko ostanejo lepi spomini in velik maček. Previdno torej pri uživanju alkohola. Imeli se boste odlično.

HOROSKOP JE TOKRAT PRIPRAVILA ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Poskusili se boste prilagoditi, vendar to ne bo najbolj lahko. Nekaj vam bo ves čas manjkalo, da bi sestavili mozaik svojih občutij. Notranjo praznino boste hoteli zapolniti s čim drugim. Vaš vladar Pluton bo v nedeljo vstopil v vodnarja, kar napoveduje novo ero. Občutek imate, da so vam vsi obrnili hrbet. Drugič izražajte svoje želje neposredno, drugače ne boste nič dosegli. Konkurenca je huda, zato se lahko vsaka napaka maščuje.

Strelec

Kar nekaj obiskov se vam obeta, s katerimi boste prijetno poklepetali in se nasmejali. Naredili ste si dober načrt, zdaj pa je od vas odvisno, ali se ga boste lahko v celoti tudi držali. Čas vas bo priganjal, zato lahko imate občutek nemoči. Mogoče boste nekoga razočarali, ker je računal na vas. Vsem ne morete ustreči, to je dejstvo. Ta oseba vam lahko povzroči še kar nekaj težav. To bo najbolj očitno konec tedna.

Kozorog

Tokrat ne bodite malenkostni, prepustite se čarom in brezskrbnosti, končno bo Venera vstopila v torek v vaše znamenje. Veliko bo odvisno od vas in vašega razpoloženja. Ustvarite si pristno vzdušje. Partnerstvo je še vedno v krizi. Ne rešujte odnosov po starem sistemu, to lahko popravi samo čas. Energija, ki jo boste vlagali v prihodnje, se mora bistveno razlikovati od tiste v preteklem obdobju.

Vodnar

Pluton, planet nezavednega, bo v torek vstopil v vaše znamenje in vas lahko preizkuša na vsakem koraku. Ne pričakujte, da bo vse šlo po vaših pričakovanjih. Nepričakovan obisk bo postavil vaš načrt na glavo in rade volje se boste prilagodili, saj vam ne bo odveč. Raznovrstni opravi vas bodo popolnoma zaposlili. Bodite previdni, saj lahko z neprimernim ravnanjem razočarate osebo, ki jo zelo cenite. Škoda bi težko popravljali.

Ribi

Veliko boste razmišljali, Saturn tako vpliva na vas. Bistvo je v malenkostih, ne v velikih stvareh. To bo za vas še posebej veljalo. Veselje boste občutili na čustveni ravni. V zraku bo prasketalo tudi od romantike. Ohranite razum nad čustvi. Ne pretiravajte, saj se lahko vaša ljubljena oseba na smrt dolgočasi, odnosi pa se lahko zaostrijo. Nekdo vas bo hotel omrežiti in osvojiti.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Slikovna križanka

Pojdi in povej svoji mami, da je spet narobe ...

3K	PROSTOR ZA SHRAN- JEVANJE ŽIVIL	SPREM- LJEVALEC MIKLAVŽA	KONČNICA ALKOHOLOV	PODZEMNI HODNIK	NEČLENARJI Z OŽIGALKAMI	SVA V PRIPRAV- LJENOSTI	JEZERO NA FINSKEM	SPOKOJNO
POŠLJEM SPOROČILO								
PREBIVALCI HALOZ					22			
RAZISKAVE IN RAZVOJ			ŠKOFOV NAMESTNIK GR. BOGINJA MODROSTI					
IZRAELSKA LUKA	5			KVAČKANEC (ŽARG.)			6	
LUČAJ				V ZLOŽENKI POMENI LETALSKI MAJHNI KIP		16		
KITI UBUJALCI			7				SNEMA TV ODDAJO	ZNATA
KRIŽANKE & UGANKE	ZAPRISEGA	VZDOLŽEN, DOLŽINSKI	ZNAMKA PRALNEGA PRAŠKA	VAŠKA SKUPNOST	VOJAŠKI OBRAMBNI NASIP	ZADNJI V VRSTI	KANSAS	
						BENEŠKO KOPALIŠČE	ŠANK ... METULJ	
V PARIZU JE ... ZMAGE			20			ZELO OKUSEN	ZOBNI, BRIVSKI	
ANGLEŠKI KOKER ŠPANJEL				10		DOSTO- JEVSKI JE NAPISAL ...	FIATOV AVTO	
						BIM, ..., BOM		
PRILOGA DELA			SLAVILNA PESEM		19	TUNIZIJC SO SOSEDI ...		21
VINOGRAD- NIŠKO GOS- PODARSTVO			SLOVENSKI SKLADATELJ SIMONITI	ZEM. TEČAJ AMERIŠKI FILM: ... BROCKOVICH		PESNICA ŠKERL	RIBJA JAJCECA	3
						KRAJ NA KOPRSKEM		
IRSKA (ORIG.)					OMA (LJUBK.)	OBEDUJEM ANGLEŠKA MANEKENKA (KATE)	BERBERSKO LJUDSTVO	SLOVENSKI FOTOGRAFI HODALIC
								MATIČNA SOLA DVOSEDEŽ- NICA NA KRVAVCU
DUBROVNIK ALI PTUJ	4						NESTRO- KOVEN ZDRAVILEC STROK. ZA BIOKEMIJO	
DAJEMO (PRVO POMOČ)	11				NAREJENA IZ 5 BARV		17	
AFRODITIN LJUBIMEC					SLOVENSKA NOVINARKA DOBERŠEK	LAHKO- VERNO SL. IGRALKA (ITA)	2	
								NATANČEN VZOREC UTEŽI
KAROL WOJ- TYLA JE BIL PAPEŽ JANEZ PAVEL ...		AL ME BOŠ KAJ RADA ...	CEZUJEV BROMID TAK, KI PAŠE V ŽEP	1		TROPSKA VZPENJAVKA	PRED- EL KRAJNA VZORNIKI	23
ZMANUŠA (CENE)			8		IZPOVEDNI PESNIKI		12	OVALNI KROŽNIK
					ZMEDA			JAZ, ..., ON VSE VODIJO V RIM
ŠKOCJANSKE ...					OTTAWA JE GLAVNO MESTO ...			PRED- STOJNIK VEČJEGA SAMOSTANA
MESTO V SIRIJU	13				STROKOV- NJAK ZA ANATOMIJO TANTAL		14	LAČEN, DA BI ... POJEDEL GORICA
GANGES JE ... V INDIJI						18		
								15
JUŽNA SADEŽA						KROKODIL S ŠIROKIM GOBCEM	9	
						NESREČA ... POČIVA		

SUDOKU 605								
1						8		3
7				9				1
2				4				
	9						4	
						3	6	
	7		9		8			
		2	5			9		
			2		6		8	
	8	5	1			2		

SUDOKU 296								
				2		8	4	
							7	6
7	8	1						
				4	3			2
1	2	8						9
	5			2			6	
9		7					3	8
				3	1	5		
5								4

REŠITEV SUDOKU 604

1	6	9	3	7	4	8	5	2
7	2	8	5	6	9	1	3	4
4	3	5	2	8	1	7	9	6
6	7	4	1	5	8	3	2	9
8	9	3	7	2	6	4	1	5
2	5	1	4	9	3	6	7	8
3	1	2	8	4	5	9	6	7
9	4	7	6	1	2	5	8	3
5	8	6	9	3	7	2	4	1

REŠITEV SUDOKU 295

9	6	8	1	4	2	5	3	7
1	4	5	3	6	7	2	9	8
2	7	3	9	5	8	6	4	1
8	9	4	6	7	1	3	5	2
7	3	1	5	2	9	8	6	4
6	5	2	4	8	3	7	1	9
4	1	7	2	3	5	9	8	6
3	8	9	7	1	6	4	2	5
5	2	6	8	9	4	1	7	3

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

10. SEZONA PROJEKTA

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO

V naših križankah na stvari gledamo tudi drugače.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si 3K

klikni!

Prve in verodostojne informacije s Celjskega

www.novitednik.si

novi tednik

Na pomoč v Turčijo tudi Celjan in njegov ovčar Gringo

novi tednik

novi tednik

Do terapij z odvažanjem papirja

Tim Bučar kljub redki genetski bolezni – apertovemu sindromu – gleda z optimizmom v prihodnost. Rodil se je z deformirano glavo ter zaraščenimi prsti na roki. A se ni prepustil malodušju. Odločil se je, da si bo čim več denarja za terapije, brez katerih bi bil priklenjen na posteljo, zaslužil sam. Peče palačinke, pripravlja smutije in po različnih krajih zbira papir, ki ga prodaja Dino-su. Zadnji januarski četrtek bo papir zbiral v Slovenskih Konjicah.

S pomočjo terapij lahko 26-letni Tim Bučar hodi in kolesari. Pravi, da je kolo njegova rekreacija in delovno sredstvo. Kupil ga je z zbiranjem papirja. »Država mi plača osem terapij na leto, stroške drugih krijem sam. Tako me terapije vsako leto stanejo 2.200 evrov. Delam vsak dan ne glede na vremenske razmere, izjema je le konec tedna. Lani sem zbral kar 30 ton papirja. Če si z zasluženim denarjem ne bi mogel plačevati dodatnih terapij, bi bil priklenjen na posteljo oziroma bi bil v invalidskem vozičku. Tega si ne želim. In tega ne bom dopustil,« pravi

Tim pomaga tudi pri razvoju izdelkov konjiškega Zeliščnega vrta Majnika. (Foto: FB Katja Temnik)

Tim, ki je zaradi bolezni imel 15 operacij.

Na različnih prireditvah je tudi za pomoč drugim pekeli palačinke, jeseni kostanj, ukvarja se tudi s pripravo sadno-zelenjavnih napitkov in kave.

25. januarja bo Tim prišel v Slovenske Konjice, kjer bo zbiral papir (časopise, revije, zvezke, knjige, prospekte, kataloge, pisemske ovojnice, pisarniški in ovojni papir,

papirnate nakupovalne vrečke, kartonsko embalažo in lepenko) ter odpadne pralne in sušilne stroje, štedilnike, akumulatorje in radiatorje.

Če se vam doma nabira star papir, vas Tim prosi, da ga pokličete (031 489 207) in ga bo z veseljem prišel iskat.

Donacije sprejema na transakcijskem računu zavoda za razvoj socialne vključenosti. TRR zavoda ZOK: SI56 6100 0001 1882 265. BF

(Foto: UKC Ljubljana)

Celjanka povila četverčke

V UKC Ljubljana so se pred dnevi rodili četverčki. Starša Milena in Nemanja iz Banja Luke, ki živita v Celju, sta se razveselila Mateja, Luka, Marka in Jovana, mamica pa je zanosila po naravni poti. Četverčki bodo družbo delali starejšemu petletnemu bratcu.

Novorojenčki so se rodili v 31. tednu nosečnosti, na svet so prišli s carskim rezom. Rojstvo četverčkov se zgodi na približno 500 tisoč zanositev, do oploditve pride veliko redkeje spontano kot z umetno oploditvijo. »To bi za Slovenijo pomenilo približno enkrat na 15 do 20 let,« je ob tem povedal

predstojnik porodnišnice Gorazd Kavšek. Nazadnje so se četverčki v Sloveniji rodili leta 2015.

Nekateri bosanski mediji sporočajo, naj bi župan Banjaluke Draško Stanivuković staršem obljubil tudi denarno nagrado.

ER

Tretji rojstni dan z naraščajem

Tropska hiša v Celju bo konec meseca slavila že tretji rojstni dan, ko bo predstavila dosedanje delo, načrte in nov dokumentarni film o svojem naravovarstvenem delovanju. Pred novim letom so se v Tropski hiši razveselili novega naraščaja, in sicer ogroženih zlatoglavih levičev, opic tamarink iz Južne Amerike.

Samec Fernando in samica Isabella sta svojo družino oblikovala prav v Celju, potem ko sta kot prva tovrstna primerka v Slovenijo prispela iz češkega vzrejnega centra za primata. Po nekaj mesecih sta dobila Viktorja, prvega mladiča. V treh leglih so mu sledili še Bebe, Vivia, Marcelina, Teodor in Luan. Pred novim letom je Isabella že petič postala mama. »Mladič je zdrav in napreduje v razvoju. Preživel je prve kritične dni življenja. Mama Isabella ga tako že daje v varstvo drugim članom družine. Družinska skupnost ter očetovska skrb za potomce v družinah teh opic sta bistvenega pomena za preživetje mladičev,« je dejal ustanovitelj in direktor

Družinska skupnost ter očetovska skrb za potomce sta v družinah zlatoglavih levičev bistvenega pomena za preživetje mladičev. (Foto: arhiv Tropske hiše)

Tropske hiše Simon Cirkulan.

Zlatoglavi leviči so v naravi vedno redkejši, saj ljudje z izsekavanjem gozda vedno bolj posegajo v njihova življenjska okolja. Zdesetkale so jih tudi človeške bolezni in krivolov. Te živali bo Cirkulan preučeval tudi v sklopu

svojega podiplomskega študija na ZRC SAZU in doktorske naloge.

V Tropski hiši lahko obiskovalci raziskujejo življenje petih ekosistemov sveta in spoznajo tudi v naravi redke in ogrožene živalske vrste, za katere ima Tropska hiša vzrejne programe. TC

Župan z duhovniki in s škofom

Župan Občine Žalec Janko Kos je s podžupani in sodelavci tudi letos organiziral ponovno srečanje z duhovniki, ki delujejo v dekaniji Žalec-Braslovče. Zbrali so se na izletniški kmetiji Rotovnik v Gotovljah.

Kos je v uvodnem nagovoru izpostavil nekaj pomembnih

pridobitev na področju gospodarstva, turizma in novih naložb v žalski občini. Med pomembnejše zagotovo sodi nov otroški vrtec, ki ga bodo Žalčani namenu predali kmalu. Obenem se je zahvalil vsem duhovnikom, ki skrbijo za obnovo kapelic in cerkva.

Besede zahvale je izrazil tudi upokojeni škof dr. Stanislav Lipovšek. Poudaril je, naj se takšno sodelovanje med občinami in duhovniki nadaljuje, ter vsem zaželel zdravje, srečo in mir. Nato so nazdravili in zapeli.

ŠO

Župan Janko Kos z duhovniki in s škofom (Foto: TT)

Lučke so ugasnile

Božična bajka Slovenije in z njo Mozirski gaj sta v prvi polovici januarja, natančneje 7. januarja zvečer, zaprla svoja vrata.

»Še septembra nismo vedeli, ali nam bo uspelo odpreti 8. Božično bajko Slovenije. Prepričani smo bili, da če nam že bo, da bo okrnjena. A vendar nam je uspelo in 8. Božična bajka z 1,8 milijona prazničnih lučkami – največ do zdaj – je bila za mnoge najlepša od vseh. O tem pričajo številni komentariji

na družabnih omrežjih,« so sporočili iz Mozirskega gaja.

Čeprav je Mozirski gaj v teh dneh do aprila zaprl svoja vrata, to še ne pomeni, da je za njegove skrbnike konec dela. V resnici se to šele začne. Že pospravljanje lučk bo vzelo ogromno časa, skoraj toliko kot njihovo postavljanje. Poleg tega je treba pripraviti park tudi za prihodnjo sezono. Največ dela jim bo zagotovo vzela obnova, ki bo še dolgotrajna in mukotrpna. ŠO

Že pospravljanje lučk bo vzelo ogromno časa, skoraj toliko kot njihovo postavljanje. (Foto: Picount)